

Mi mindent megteszünk, de a tröszt is segítsen bennünket az önköltségi tervünk teljesítésében

1954. I. negyedévének gazdasági beszámolóján Vizi elvtárs a Szénbányászati Tröszt igazgatója feltárta a Komló Szénbányászati Tröszt vállalatának és üzemének hibáit, kimutatta, hogy a helytelen gazdálkodás következményeként a Szénbánya Tröszt milyen megengedhetetlen veszteséggel zárta az I. negyedévet. E veszteségnek egyik okozója a rossz gazdálkodó Légsűrítő Üzem is.

Üzemünk megalakulásakor, bár minden légsűrítő gép állandóan üzemeltetve volt, mégis napirenden volt a panasz a sűrített levegő ellátására, ami bányászaink munkáját hátráltatta.

Üzemünk kezdetben csak a csőhálózat fokozott karbantartásával igyekezett javítani a sűrített levegő ellátást, azonban ez az igyekezet igen kevés eredménnyel járt. Műszaki dolgozóink előtt mindinkább világossá vált, hogy a sűrített levegő ellátás zavartalanítását csak a csőhálózat gyökeres átalakításával, kibővítésével és a TMK munkák fokozottabb bevezetésével érhetjük el.

Kérésrel fordultunk a sűrített levegő ellátásban legtöbbet szenvedő I. üzem vezetőjéhez dr. Ormos elvtárhoz, hogy támogasson törekvéseinkben. Ormos elvtárs legnagyobb jóindulattal és 300 fm csőnek a rendelkezésünkre bocsátásával válaszolt kérésünkre. Majd Pozsgai elvtárs segítségével elkészítettük a csőhálózati tervet és az újabb 400 fm csőnek rendelkezésünkre bocsátásával folytattuk munkánkat.

Már az első 100 méteres szakasz üzembehelyezése után észrevettük a kedvező változást, ami újabb ösztönzést adott megkezdett munkánk folytatására. Április közepéig körülbelül 1000-1100 fm csőnek a beépítését illetve átépítését végeztük el, illetve a földalatti átlag-nyomást egy atmoszféra fölé sikerült emelni. Ezen munkák elvégzéséhez segítségül adott az alapszervezetünk és a szakszervezetünk mozgósító ereje.

Azonban az üzemvezetőség elkövette azt a hibát, hogy nem gondolt elegendő a fenti munkák gazdaságos elvégzésére.

Megelégedtünk azzal, hogy a beruházási osztály a csőhálózatbővítés költségeinek fedezésére csak ígéretet adott, így minden költség a mi önköltségünket emelte. A munkák megkezdésekor nem rendelkezünk elegendő létszámmal, könnyen beletorodtunk egyes körletvezetők kívánságaiba, hogy a csőbektételeket, egyéb javításokat csak vasárnapokon végezzük, így az egy főre eső túlóra üzemünkön megengedhetetlenül magasra szökött.

Tovább növelte önköltségünket ez év március 1-vel — minden tiltakozásunk ellenére — az üzemeltetés céljából átadott szellőztető berendezések és aknászivattyúk, különös tekintettel azok üzemállapotára.

Egy főre eső túlóráink számát növelte a turbó motor elromlása, a szellőztető berendezések csak vasárnapokon lehetséges javítása, a IV. szinti és altároló szivattyú telepek befejezett beruházásának nem nevezhető állapota, ahol az üzem biztonság és a kezelő személyzet életbiztonsága erősen kifogásolható, továbbá egyes munkáink túlzott létszámmal való telepítése.

Fentiekből a tapasztalatokat leiszűrve a Légsűrítő Üzem kidolgozta és megteszi azokat az intézkedéseket, amelyekkel a túlórák számát a minimálisra csökkentjük, a sűrített levegő ára egy megfelelő állandó értéken fog maradni, de tegyük meg a tröszt illetékes osztályai is a megfelelő intézkedéseket, hogy a széntermelés érdekében halaszthatatlan munkák elvégzésének költségei ne a sűrített levegő árát növeljék, és az üzemeltetésre átadott befejezetlen beruházási munkák a lehető legsürgősebben üzembiztos állapotba befejezést nyerjenek.

Kovács József
üzemvezető.

Norma és bérfejelem a 49/6 Vállalatnál

A 49/6-os Vállalatunknál úgy Kenderföldön, mint környéki munkaterületeken, nagyon elharapódzott a norma és bércsalás. Már több ízben felhívtuk a műszaki vezetők figyelmét a bérfejelem megszilárdítására. Ennek dacára mégis felületesen és hanyagul kezelték az elvégzett munkák igazolását. Az elvégzett mennyiséget újból igazoltattuk a főépítésvezetőinkkel, hogy a valóságnak megfelelően-e az elvégzett munkák és a termelésben megmutatkozik-e.

A visszaigazolás következőképpen hangzik: „Az elszámolt mennyiségek a valóságnak megfelelően, mert a beosztott művezetők már előzőleg igazolták.” A vállalat vezetői részéről kijelölt ellenőrzési csoport, következő helytelen igazolásokat mutattak ki. Például a kőműves szakmában igazolt rabitz vakolást összeadtuk ami 20.000 folyókort tesz ki. Ha egy kicsit gondolkoznánk egész kenderföldi építkezésünkön, ennyi vakolás nem létezik, ami Komlótól kerülő úton Pécsig ér. Ugyanez áll fenn a keskenyvakolásoknál is. De ugyanez áll a kubikos és segédmunkás brigádoknál is, mert a művezetőinknél nincs meg az egy személyi felelősség és így

NÉPGAZDASÁGUNKAT MÁRCIUS HÓNAPBAN KB. 25-30.000 FT-AL KÁROSÍTOTTUK MEG.

Ezért a műszaki vezetőinket az MT. 191. § értelmében kártérítésre köteleztük. Azonban megnéztük azo-

kat a dolgozóinkat is, akik alacsony százalékot értek el és havonta csak 4-500 Ft-os keresetbe jutottak. Itt is megmutatkozott úgy a műszaki, mint adminisztratív dolgozóinknál a felelőtlen munka. Ezek a dolgozók a jogos bérhöz nem jutottak hozzá, mert az elvégzett munkájukat nem igazolták és így kénytelenek voltak munkaidő alatt a bérüket reklamálni. Itt is figyelembe vettük a termelésből kiesett munkaidőket és kiszámítottuk, hogy mennyi kárt okoztak népgazdaságunknak. A hibákért a fenti MT. rendelet értelmében ugyancsak kártérítésre köteleztük a felelős vezetőket.

Fenti kártérítések egyszer s mindenkorra jelentsék az egy személyi felelősségérzetét, minden dolgozóra. Szocialista építésünk megköveteli, hogy lelkiismeretesen a népgazdaságunk érdekét képviselve minden anyagnak, szerszámnak gazdái legyünk. Ugyanígy a dolgozókkal való bánásmód és foglalkozás minden építőipari szellemi dolgozó és műszaki vezető kötelessége. Tervünk teljesítése csak a legszigorúbb munkafegyelem betartása mellett lehetséges.

A jövőben minden egyes esetet a népgazdasági érdekek legszigorúbb szemellettartása mellett fogok elbírálni és a felelősöket kártérítésre kötelezem.

Cseh Gyula igazgató.

Versenyben a kongresszusi zászlóért!

A komlói bányászok megújították versenyszerződésüket a pécsi bányászokkal s ennek keretén belül 5.560 tonna szén többtermelést vállaltak a második negyedévben

Április 29-én délután Pécsszabolcsan tanácskozássra gyűltek össze a komlói és a pécsi bányák élénjárói, műszaki vezetői.

A tanácskozás során megvitatták az eddigi verseny során elért eredményeket, tapasztalatokat és újabb vállalással felújították a II. negyedévre is a két akna közti párosverseny szerződését. A II. negyedév sikeres teljesítése, illetve túlteljesítése érdekében a komlói bányászok az alábbi versenyszerződést kötötték:

Pártunk határozatának és kormányunk programjának gyors megvalósítása több szénen kíván meg bányászainktól. Annak érdekében, hogy népünk élet színvonalának gyorsított fejlesztését elősegítsük az 1954 II. negyedévre, a III. Pártkongresszus tiszteletére mi a Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozói megújítottuk az 1954 I. negyedévre kötött munkaverseny szerződésünket a Pécsi Szénbánya Vállalat dolgozóival.

Tudatában annak, hogy e nemes munkaverseny hősi vetélkedésében az I. negyedévben olyan eredményeket értünk el, mellyel dolgozó népünk élet színvonalának emelését, valamint a világ békeszerető népeinek erősödését segítettük elő, ezen eredményeiket a II. negyedévben, még szilárdítani és fokozni kívánjuk.

Bizunk abban, hogy a II. negyedévben e nemes verseny még szebb, még nagyobb eredményeket hoz, mellyel segítjük az igazi győztest, a dolgozó magyar népet és tovább segítjük és erősítjük újabb győzelmek re korunk legnagyobb mozgalmát, a békemozgalmat.

Ennek megfelelően vállaljuk:

1. Az 1954 II. negyedévi tervünkön felül 5.560 tonna szenet adunk népgazdaságunknak.
2. Az 1954 II. negyedévi összüzemi teljesítmény tervünket 0.598 to/mű-ről, 0.607 to/mű-ra növeljük.
3. Az 1954 II. negyedévi önköltségünket a tervezett 291.07 Ft/to-ról 276.52 Ft-to-ra csökkentjük.
4. Az 1954 II. negyedévi feltárási tervünket 103 százalékra teljesítjük és ezzel 144 fm feltárási vágatot hajtunk ki.
5. Az 1954 II. negyedévi elővívási tervünket 105. százalékra teljesítjük és ezzel terven felül 454 fm vágatot hajtunk ki.
6. Az 1954 II. negyedévben a fajlagos villamosenergia fogyasztásunkat az 1954 I. negyedévben elért 55 kwo/to-ról 50 kwo-to-ra csökkentjük.

Ezen vállalásunk teljesítését és túlteljesítését a párt és a szakszervezet segítségével, nevelő munkával, a munkafegyelem megszilárdításával és nemutolsó sorban a jó munkaverseny széleskörű megszervezésével kívánjuk elérni.

Előre a megújított munkaversenyszerződésünkben vállalt kötelezettségek túlteljesítéséért!

Előre a magyar dolgozó nép, a világ békeszerető népeinek összefogása!

Előre a III. pártkongresszus tiszteletére indított kongresszusi verseny győzelméért!

Komló, 1954. április 29-én.

Bogar János MDP Városi Bizottságának I. titkára	Vizi László Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatója	Bogó László Városi DISZ-bizottság titkára
Tatai Károly Sz. B. elnöke.	Sallós György vájár	Hoffmann Pál fronimester
		Szilas Adolf fronimester

Az első negyedéves terv 105,6 százalékos teljesítésével élüzem lett az Aknamélyítő Vállalat

Április 30-án, pénteken délután 4 órakor nagy eseményt ünnepeltek az Aknamélyítő Vállalat dolgozói a „kakastelepi” kultúrteremben. Az első negyedévben végzett jó munkáért elnyerte a vállalat az élüzem címet és a velejáró vándorzászlót. A vállalat dolgozói I. negyedéves tervüket 105,6 százalékra teljesítették. A kimagasló tervteljesítés mellett fokozatosan csökkentették az önköltséget és a múlt év utolsó negyedévéhez képest az igazolatlan mulasztásokat 0,47 százalékról 0,26 százalékra csökkentették.

Az élüzem címet és a vándorzászlót Simon elvtárs a Nehézipari Minisztérium megbízottja adta át. Az

ünnepség végén 10 ezer forint jutalmat osztottak ki az élénjáró bányászok között.

A vállalat dolgozói nevében Kerényi elvtárs tett fogadalmat arra, hogy az élüzem címet jó termelési eredményekkel továbbra is igyekezzenek megtartani.

Az elért eredmények mellett azonban még sok feladat hárul az Aknamélyítő Vállalat dolgozóira. Az elnyert cím — Élüzem — kötelez. Még jobb eredmények elérésével mutassanak példát Komló bányászainak. Különösen nagy feladatok hárulnak a vállalat sztahanovistáira. Még fokozottabban kell, hogy kivegyék részüket a munkából, azonban nem-

csak olyanformán, hogy többet termeljenek, hanem a náluk alkalmazott termelési munkamódszereket átadják gyengébb társaiknak.

A vállalat műszaki vezetőire is fokozott feladatok hárulnak. Jó szervezéssel biztosítani kell a szükséges munkaterületeket. Kezdeményezzenek bátran és az alulról jövő javaslatoknak mindenkor adjanak helyet.

A vállalat jó, vagy rossz munkájától függ, hogy szénbányászatunk Komlón mennyire tud eleget tenni követelményeinek. Eppen ezért a vállalat minden dolgozójának felelőséget kell érezni Komlóért, a tervek mindennapi teljesítéséért.

Élüzem lett a Komlói Vasútállomás

Nagy ünnepre gyűltek egybe április 29-én vasútállomásunk dolgozói. A Keringő Ertrem dísztermében lett átadva, jó munkájuk jutalma az élüzem jelvény a velejáró vándorzászló és az 500-as állomás címet jelentő kitüntetés.

A Komlói Vasútállomás I. negyedéves tervét 114,7 százalékra teljesítette. Kiváló eredményt értek el az irányvonalok indításánál, ahol 139 százalékot értek el. Ehhez az eredményhez járult Esküdt Sándor kocsi mester jó munkája, aki a kocsik tolatási idejét 4,5 percről 3,5 percre csökkentette.

Az állomás dolgozóit az élüzem-cím elnyerése még további jó munkára kell serkentse. Bányászatunk termelése napról-napra növekedik és a kitermelt szén elszállítása még jobb munkát kíván a vasút dolgozóitól.

Hatszázhatvan tonna szén terven felül áprilisban

Öt nappal ezelőtt még április 30-án reggel arról beszélt mindenki Komlón, hogy a tröszt 1400 tonna szénrel tartozik áprilisban és ezt kell behozni a május 1-i órségen. Komoly feladat volt annyi bizonyos. A napi terv teljesítése mellett behozni 1400 tonna szenet. A lelkesedés, az akarat megvolt hozzá.

Bányászok, műszaki vezetők legjobbjai indultak harcba azért, hogy a terv teljesítve legyen és ne kelljen május elsején szégyenkezni. Azért, hogy ünnepelni lehessen, önfeledten, tartozás nélkül, terv túlteljesítéssel.

Réggel kilenc órától kezdve óránként érkeztek a jelentések a bányából. Minden munkahelyről terv túlteljesítést jelentettek. Egymás után kerültek ki új eredmények a felolvasóba.

A hatalmas lelkesedésnek nem maradt el az eredménye. Május

1-én büszkén hirdette az eredményt a komlói bányászrádió:

— A komlói bányászok az április 30-i órségen 160,1 százalékban teljesítették tervüket.

Az április 30-i órségen ismét bebizonyították Komló bányászai, hogy képesek a terv teljesítésére. Ezen a napon a még legutolsó helyen lévő Béta-akna is 113 százalékban teljesítette tervét. S többiek?

Anna-akna 191,1, III. üzem 186,8, II. üzem 172,7, Szászvár 161,5, I. üzem 145,2, Nagymányok 141,6, Mázsa 131,1 százalékos tervteljesítést értek el.

Az áprilisi versenyben a tröszt 100,7 százalékot ért el. Az üzemek között Nagymányok lett az első 110,8, második Szászvár 105,1, harmadik Béta-akna 103,7, negyedik Mázsa 101,4, ötödik Anna-akna 101,1 százalék. Az I., II., III. üzem nem érte el a 100 százalékos.

Fontos feladat az ideai pártoktatási év sikeres befejezése és a jövő évi oktatás jó előkészítése

Fártunk Központi Vezetősége lehetővé tette, hogy a párttagok és tagjelöltek, úgyszintén a pártokívüli dolgozók is rendszeresen fejleszthessék a szakmai továbbtanulásuk mellett a politikai tudásukat.

Komló város területén és üzemekben is egyre inkább felismerik az ideológiai továbbképzés jelentőségét. Ezt bizonyítja az is, hogy amíg az 1952—53-as pártoktatási évben mintegy 450—500 hallgató vett részt rendszeresen a szervezett pártoktatásban, ugyanakkor az 1953—54-es pártoktatási évben már 950—1100 a hallgatók száma a rendszeres pártoktatáson. Mindez azt mutatja, hogy fokozódik a párttagok és pártokívüliek tanulási iránti érdeklődése. Pártszervezeteink feladata most az, hogy ezt az érdeklődést, jó agitációs munkával tovább fokozza és minél több párttagot és pártokívülit kapcsoljon be az 1954—55 évi szervezett pártoktatásba.

Egyik legfontosabb feladata, úgy az alapszervezeteknek, mint a pártbizottságoknak, hogy a pártoktatás sikeres befejezését elsődlegesen a kérdéseket kezeljék. Ne csak a párttitkárok foglalkozzanak a pártoktatással, hanem az egész pártvezetőség kollektív munkájává kell, hogy váljon a pártoktatással való rendszeres foglalkozás.

A pártszervezetek vezetőségei, propagandistáink, érezzék a felelősséget és világosan kell lássák, hogy az ő munkájuktól függ elsősorban párttagjaink elméleti színvonalának emelése és az, hogy az oktatásokon számszerűleg is minél több párttag és pártokívüli dolgozó részt vegyen.

Üzemi alapszervezeteinknél kb. 250-re tehető azok száma, akik rendszeresen járnak el a pártoktatásra. Ezeket a hallgatókat, most meg kell győznünk arról, hogy rendszeresen vegyenek részt az összefoglalókon, az ismételéseken. Ebbe a munkába vonjuk be azokat a hallgatókat is, akik az egész év folyamán példát mutattak úgy a megjelenésben, mint a tanulásban. Külön gondot kell fordítani az ismétlések és összefoglalók idején — úgy a propagandisták, mint a hallgatók — tanulásának segítésére. Felkészülésük ellenőrzésére. Párttitkárok, vezetőségi tagok egyénileg foglalkozzanak ezekkel az elvtársakkal.

A legnagyobb tennivaló a bányajellegű üzemeknél van. Ezen belül is az I., II. és a III. bányüzemeknél. Ezeknél az üzemeknél van a legnagyobb lemorzsolódás. Sőt előfordult az is több esetben, hogy a párt

vezetőségi tagok, pártcsoportbizalmiak, akiknek elsődlegesen feladatuk lenne a példamutatás, nem jelentek meg az oktatáson. Komoly hiba az I-es és III-as üzemi párttitkárainál Wiedner és Huszár elvtársaknál, hogy több esetben éppen a pártoktatási napon hagyják el az üzemi területet már fél négykor. Pedig ekkor kellene legtöbbször a segítségük.

Ezek az üzemek vegyenek példát a Béta-aknai, aknamélyítő, Szászvár pártszervezeteinek munkájáról. Ezekben a helyeken 85—95 százalékos a hallgatók megjelenési aránya. Ennek alátámasztására még csak azt említenék meg, hogy a dolgozók ott is három harmadban dolgoznak.

A Központi Vezetőség 1953. október 26-i határozata főfeladatként a fegyelmegszilárdítást és a színvonal emelését határozza meg. Ezeket a döntő feladatokat csak úgy tudjuk megvalósítani saját területünkön, ha felismerjük a fenti határozat jelentőségét és úgy az évi pártoktatás eredményes befejezésénél, mint a jövő évi pártoktatás előkészítésében fokozott gondot segítjük a hallgatókat és a propagandistákat. Az előkészítendő oktatási évré pedig olyan propagandistákat és hallgatókat válasszunk ki, a különböző oktatási formákra, akik képesek lesznek a követelményeknek megfelelően vezetni, illetve tanulni.

Az 1954—55 évi pártoktatás előkészítése az eddiektől eltérően döntően a most folyó oktatás hátralévő ideje alatt kell, hogy megtörténjen. Az alsófokú oktatás propagandistáit az alapszervezetek, a káderoktatás vezetőit, a városi pártbizottságnak kell kiválogatni, illetve megbízni. A propagandisták kiválogatását 1954 június 30-ig kell befejezni és a vezetőségi üléseken kell jóváhagyni. Ennél a kérdésnél az a főfeladat, hogy minden alapszervezet saját maga területéről állítsa be a szükséges propagandistákat. A kiválogatott propagandistákkal megfelelő időben kell közölni azt is, hogy az alapszervezet, illetve városi pártbizottság milyen oktatási formára fogadja el és hol fog az 1954—55 pártoktatási évben tevékenykedni. Ugyanakkor közölni kell azt is az újonnan beállításra kerülő propagandistákkal, hogy a nyár folyamán egy négyhetes bentlakásos továbbképző tanfolyamon kell résztvenniük. A régi propagandisták pedig az év októberétől folyamatosan három hónapos bentlakásos iskolán fognak résztvenni, ahonnan minden héten rendszeresen kijárnak szemináriumokat vezetni.

A hallgatók kiválogatását alsófokon az utolsó anyag tárgyalása idején, a káderoktatás hallgatóit az ismételések ideje alatt kell kiválogatni. A kiválogatás előkészítésére, elbeszélgető bizottságokat kell létrehozni — tagjai: a párttitkár, propagandista, pártvezetőségi és pártcsoport vezető. — A kiválogató bizottság tagjait az alapszervezet titkára kell kiiktassa a feladatok végrehajtására. A kiválogató bizottsággal tudatosítani kell, hogy magasabb oktatási formákra csakis olyan hallgatókat javasoljanak, akik képesek is azon a fokon tanulni és az 1954 évi pártoktatáson rendszeresen résztvetnek.

Igen fontos a kiválogató bizottságok munkájában az, hogy a pártoktatásra való bevonásnál szigorúan csakis az önkéntesség elvét alkalmazzák. A hallgatók kiválogatását 1954 június 15-ig kell befejezni, illetve ez időig kell közölni velük, hogy milyen oktatási formára nyertek beosztást.

Pártszervezeteink munkájában tehát megfelelő súlypontként kell, hogy szerepeljen az 1954—55 évi pártoktatás előkészítése, illetve a jelen oktatási év sikeres befejezése. Látvány kell azt, hogy a Központi Vezetőség 1953 évi júniusi határozatát, amely döntő feladatként, a dolgozók fokozott anyagi és kulturális igényeinek kielégítését tűzi ki fő célul, sokkal fokozottabban és zökkenőmentesebben tudjuk saját területünkön végrehajtani akkor, ha elsősorban párttagjaink minél többet elsajátítanak a marxizmus-leninizmus elméletéből.

Faragó Imre
városi pártbizottság
pol. munkatársa.

Párthírek

Értesítjük a város valamennyi pártszervezetét, hogy 1954 május 6-án (csütörtökön) délután 5 órakor a „Május 1” kultúrórthon városi pártbizottság üléstermében — a politikai iskola I. és II. évfolyam propagandistái részére konzultációt tartunk, tekintettel az ismételésekre.

Kérjük az elvtársak pontos megjelenését.

Városi Pártbizottság.

Legdrágább kincsünk a gyermek

A Komló Belvárosi MNDSZ csoport kebleiben megalakult egy bizottság: Anya és Gyermekvédelmi Bizottság. Neve szépen hangzik és célkitűzése teljesen az új kormány programnak megfelelő. Azaz megfelelő lenne ha az aktívák nem passzív magatartást tanúsítanának a bizottságon belül.

A hivatásos védőnőkön kívül ennek a bizottságnak úttárjában nem sok MNDSZ aktívák jár. Pedig a bizottság munkája szép és nemes célok megoldása lenne. Hogyan? ... kérdezi sok asszony hiszen pártunk és kormányunk adta juttatások mindezt biztosítanak az anyáknak: kelengyét, segélyt, szülőotthoni kezelést, fizetett szabadságot, kímélési időt és a gyermekeknek bölcsődét.

Mindezek ellenére mégis nyújthatunk segítséget anyáinknak, de főleg a tapasztalatlan kismamáknak. — Nemesek úgy, hogy átadjuk tapasztalatainkat,

hanem segítőkészen elvezetjük egy ajtóhoz, amin ez a szó áll: „Tanácsadás”. A hivatásos emberek, szakszerű tanácsal segítik őket. Sok bajtól, kellemetlenségtől menekülnek meg így, mert könnyebb a bajokat megelőzni, mint utólag gyógyítani.

Az MNDSZ aktívák, az Anya és Gyermekvédelmi Bizottság tagjai ilyen tudattal menjenek: szeretettel segítsenek Igen. Ne szűgyeljék azt, hogy van szívükben szeretet, mert annyi ér a szív, amennyi érezni tud. Az edesanyákat szeretni: a legemesebb emberi érzés és hála a gyengédség szelíd kis virága minden szívben él, segíteni kell, hogy ilata ki is áradhasson abból a szívből... — Néha olyan formában, hogy mondjuk — átadom a helyem az autóbuszon, egy elnehezült testű kismamának.

De még mást is lehetünk a kismamákért: Mondjuk például a mama elérkezik a „ber-

eteci” napokhoz. A feje már előre fáj, hogy mi lesz az elhonoratd gyerekek. Különösen, ha nincs a családban nagymama vagy nagynénke. — Ilyenkor legyen egy-két MNDSZ aktívák, aki a kicsikéket iskolába irányítja, a kispapának és családjának megfőz és számtalan olyan munkát végez, ami a mamának mind megkönnyítene az első idők nehézségeit.

Ezek lennének azok a szép és nemes feladatok, ami az asszonyi munka komoly értékét adja. Milyen szép és jó lenne, ha mi MNDSZ aktívák át éreznénk ezt a szép és nagyjelentőségű célt és meleg szívvel, segítőkészséggel állnánk az Anya és Gyermekvédelem szolgálatába. Ezzel a hivatásos munkásokat is segítenék, hogy még több és egészségesebb szép gyermek élvezhesse a nekik épülő új világot.

Tüzes Lászlóné

A DISZ-brigád állja a szavát

A kenderföldi részen van jelenleg Komló legnagyobb építkezése. Itt készülnek bányászaink részére a várva várt korszerű lakások. Az építők naponta sokezer darab téglát használnak el. Sietnek, hogy az épületeket mielőbb átadhassák. Az építkezés dolgozói, köztük az ifjúmunkások a kongresszusi versenyben fokozott lelkesedéssel dolgoznak a határidők betartásáért. Az egyik legjobb ifjúsági kőműves brigádot Melmann Ferenc vezeti.

A párt III. kongresszusa tiszteletére felajánlották, hogy naponta 100 százalék felett teljesítik esedékes terüket. — mondja a brigádevezető. Emellett gondosan ügyelünk arra, hogy minőségi munkánk megfeleljen a 100 százalékos követelményeknek, mert bizony a gyors munkában arra is volt már példa, hogy nem felelt meg.

A Melmann brigád állja a szavát. A brigád hat tagja április második dékjában 159 százalékos ért el. Az instruktortól átvett „Orlov” módszer (szorjvet falazókőműves módszer) bevált. A nagyarányú termelékenység mellett javult a minőség is. Pedig nem is olyan egyszerű ez a módszer, mint ahogyan sokat hinnék. A brigádban négy szakmunkás dolgozik, továbbá két segédmunkás, akik a habarcsot terítik. Ma már nem elsősorban a fizikai munka dönti el, hogy melyik brigád dolgozik eredményesebben, hiszen a nehéz munkát elosztják egymás között a fiatalok. A szakmunkások falaznak, a két segédmunkás teríti a habarcsot. Szalagrendszerben haladnak egymásután. Egyszóval az „Orlov”-módszer megnövelte teljesítményüket.

Hiba azonban az, hogy Sárdi Sándor az épület művezetője, nem biztosít a brigádnak megfelelő területet. Bár a 49/6-os Vállalat egyik legjobb művezetője, mégis úgy osztja be munkáját, hogy abból a brigádnak hol terület, hol anyaghiánya van. Jó volna, ha Sárdi elvtárs fontolóra venné munkáját, mert biztos akadnak olyan szervezési hibák, amelyeknek kiküszöbölésével a Melmann brigád még jobb eredményeket érhetne el.

Az elmúlt hónap végén történt velem ez a mulatságos eset Márton bányán.

Kora reggel volt még, amikor megérkeztem Mártonbányára Komló. Gépkocsin mentem a faluig. Ott, gondoltam, hogy benn hagyom a kocsit és csak úgy gyalogosan nekivágok a bányafelé haladó útnak.

TAVASZI REGGEL VOLT és kellemesen sütött az első tavaszi nap. Meg ilyenkor reggel jól tesz a friss levegő, a gyalog séta.

Ahogy elértem a falu szélét, ismerős arcot pillantottam meg. Torma Sándor várjárt. Hónaalatt kis batyú jelezte, hogy most indul mészakra. Odaköszöntem neki.

— Jó szerencsét, Torma bácsi. — Így adtam meg az illendőséget az öreg nagybajuszos bányásznak.

— Jó szerencsét! — köszöntött és kezeltfogott velem.

— Az aknához igyekszik? — kérdeztem tovább.

— Oda — hangzott a kurta válasz.

— Hát akkor elkísérem, mert én is odamennék. — mondtam tovább. És egyre azon mesterkedtem, hogy az öreg megköszönje.

— Mi a neve annak a hegynek ott jobbra — kérdeztem, hogy valamivel ismét elkezdhessem a beszélgetést.

— Kopasz hegy.

Mulatságosnak találtam, hogy a „Kopasz hegy”-et erdő borítja, ebből az emberből pedig, akit az a csán a bányászok között mindenki vidámnak hív — harapófogóval kell kihúzni a szavakat.

Torma Sándort már két hónapja ismertem ekkor és megvalom, ezen idő óta még nem sikerült komolyabb beszélgetésre bírnom, pedig

biztos voltam benne, ha akarna, tudna érdekes dolgokat mesélni.

Elhatároztam, hogy valamiképpen megszólaltatom utitársamat. Tudtam, hogy szerelmese az aknáknak és munkájának; gondoltam, ha valakit megbírálok, majd felélnékül.

— A termelés egész rendszeren megy magunknál — közelítettem kerülőúton céloshoz.

— Egészen jól — felelte Torma Sándor.

— De a tisztántermelés gyengécske, nem...?

Vártam, hogy Torma Sándor majd vitába száll velem és bizonyítani fogja, hogy nem úgy van, mert a szorn szédos mázai, vagy éppen a szászvári üzemhez viszonyítva Mártonbányán a tisztántermelés kitűnő. Torma Sándort azonban kérdésem nem hozta ki a nyugalomból.

— De igen — mondotta és csendesen hozzátette: — A tisztántermelésnél bizony a palatartalom igen magas.

AZ ELSŐ „MENET” nem sikerült, újabbal próbálkoztam:

— A munkaidőt sem használják ki kellőképpen...

— Igaz — erősítette meg Torma Sándor. — Rosszul használjuk ki a munkaidő 480 percét.

— A bányabiztonsággal is baj van...

— Van... igen sok munkahelyen elhanyagolják az ácsolást...

Ez a nyugodt önkritika ingerelni kezdett. Ő pedig mintha megérezt volna, ravaszul elmosolyodott és kivette zsebéből a dohányzacskóját.

— Az üzemi hangoshíradó sem működik — szóltam.

— Ki hallgatná ilyenkor, hisz mindenki a bányába vagy éppen otthon van és alszik.

Tetszett, hogy megkezdte a védekezést, most már határozottabban támadtam:

— NEM UGY VAN AZ! Az asszonyok vagy éppen a falu dolgozói is kíváncsiak lennének a verseny eredményekre. Maguk az ő részükre egyáltalán nem adnak közvértést...? Véleményem szerint nekik is hallaniuk kell az eredményekről. — gondoltam talán erről az oldalról fogom meg. Ugyanis Torma Sándor az akna szakszervezeti elnöke.

— Torma gondterhelten vakarta meg a fületét és kis megfontolás után igazat adott nekem:

— Ez igaz lehet. Mindenesetre utá nanézünk a dolgoznak. — mondotta, majd újra elmosolyodott. Én zavartan hallgattam.

— Ahány író-féle járt nálam eddig, mind dicsért. Annyit dicsértek, hogy szinte resteltem olvasni. Most legalább egytől bírálatot is kapok! — mondotta. Látszott sajnálja, hogy kevés kritikát kapott.

Aztán lassan — szóltanul a lámpakamrához értünk.

— Hát megérkezünk — mondotta. — és benyitott az ajtón.

Ahogy a lámpakamrában dolgozó asszonyok megpillantották Tormát, odakialtottak valakinek:

— Terka néni!

— Megérkezett!

Torma Sándor elmosolyodott.

A NYUGODT EMBER

(Elbeszélés)

szóljon nappal is, ne csak műszak közben, hanem többször napjában...

— Mennyi volt tegnap éjjel a termelés? Nem hallottátok? — Kérdezte Torma Sándor, hogy a beszélgetést más felé terelje.

— Az igen, a termelésről érdeklődsz, de, hogy az eredményeket min denki megtudja, azzal vajmi keveset törődsz. Mi...?

TORMA SÁNDOR — megismerkedésünk óta először — hangos kacagásban tört ki:

— No, te szépen lefestettél engem, Terka! Még egy idegen is megsokalhatná!

— De hiszen nincs itt senki idegen! — mondta az asszony, s közben rápillantott. — Ez az író meg úgyis csak dicsérni fog!

A beszélgetés békés hangulatban ért véget. Után indultunk. Terka néni még utánunk szölt:

— Sándor! Menj be ma a napközibe is! Nézz körül, rendben van-e minden...:

Ezek a szavak ugyan már egészen szelíden hangoztak, mégis trefásan megjegyeztem:

— Ez aztán kardos menyecske! — Van férje?

— Ühüm... — bólintott Torma.

— No, azt nem írj meg! Jól elbánhat szegényen.

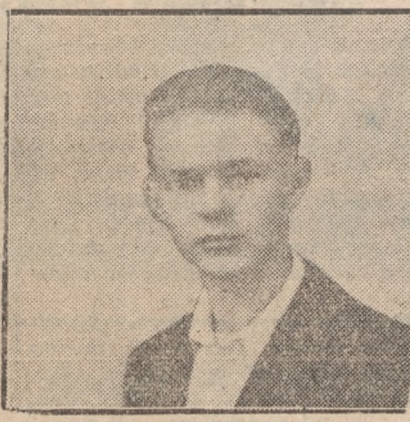
— Dolgos asszony, arany a keze — válaszolta komolyan Torma Sándor. Jó negyedóra, vagy talán még több is eltelt, amikor váratlanul kibökte:

— Akivel beszélünk, Terka, az az én feleségem...

A kongresszusi verseny élenjárói

Sik István, általános iskolai tanár. Kitűnő munkát végzett a vasgyűjtésben. Az ő irányításával a környéki általános iskola 400 méter-mázsa vashulladékot gyűjtött.

Nidling Károly elvtárs, a Bányagépjavító Vállalat forgácsoló üzemének legjobb dolgozója. Példamutató munkát végez a „Szerezz dicsőséget Komlónak, az ifjúság városának” mozgalomban.

Ormos Zoltán elvtárs, az élüzem címet elnyert Aknamélyítő Vállalat főmérnöke. Irányítása alatt a vállalat — Az első negyedévi sikeres tervteljesítés után, április 29-ig 112 százalékban teljesítették tervüket.

A tröszt vándorzászlajának tulajdonosa

Még március 1-én szerezte meg jó munkája jutalmául üzemünk a tröszt vándorzászlóját. Akkor arra tettünk ígéretet, hogy a vándorzászlót megtartjuk márciusban is. Ez sikerült. Mi, nagymányoki bányászok ezután mindent elkövetünk, hogy áprilisban is mienk maradjon a zászló. Illetve azt megőrizzük.

Április első napjaiban — a harmadik jó eredmény után — kissé visszaestünk. Megelőztünk bennünket a Béta-akna. A kezdeti nehézségek, a második hely azonban nem csüggesztett el bennünket. Tovább fokoztuk a munkát. Az újult erővel megindult munkaverseny eredménye április 24-én és 30-án csúcsosodott ki.

Április 24-e után a közbeeső napokon is kimagasló eredményeket értünk el. Így 27-én 136,8, 28-án pedig 126,7 százalékban teljesítettük napi tervünket. Ennek eredményeként értük azt el, hogy április havi átlagteljesítményünk 110 százalékkal emelkedett.

Mindezeket az eredményeket jól dolgozó brigádjainknak, műszaki vezetőinknek, az egyre javuló pártmunkának köszönhetjük. Az eddigiek során legjobb munkát a Hirschmann János, Müller Ádám, Glöckler József, Németh József brigádok végezték. A harmadvezető aknászaink közül a legpéldamutatóbb munkát Gulyás József elvtárs érte el 127,7 szá-

zálékos eredménnyel.

Ahhoz azonban, hogy ezek az eredmények ne legyenek kamparvászerek, május elseje után ne kövesse egy esetleges visszaesés, az szükséges, hogy úgy a dolgozók, mint a műszaki vezetők még tovább fokozzák eddigi munkáikat. Szükséges továbbá az is, hogy sokkal nagyobb gondot fordítsanak a tisztánművelésre. Mert a mennyiségen kívül éppen a jó minőségű szénre van szükség. Ehhez a munkához kívánunk minden nagymányoki bányásznak sok sikert.

Marton Szilvia tudósító, nagymányoki bányász

Két május elseje Komlón...

Hatalmas szarvasagancsokkal, őzágancsokkal díszített előszoba fogadja a belépőt a Komló Mikszáth Kálmán utca 5 számú egyszemélyes ház földszinti lakásában.

Az előszobáról itélve vadászhoz nyitottunk be. Vadászhoz méghozzá nem is akármilyen vadászhoz. Mondhatnánk azt is, hogy Komló legjobb vadászához Czukor Józsefhez.

A lakás egyébként egyike azoknak a modern kétszoba, konyhás, fürdőszobás lakásoknak, melyben ma bányászok laknak. Itt Komlón a Kökönyösön, vagy az éppen most fejlődő városrészben Kenderföldön, már sok ilyen lakás teszi boldoggá az egykori odukban lakó bányászok életét.

Jól emlékszik erre Czukor József bányász is és felesége is. S most ezen a kissé hűvös áprilisi estén, a meleg, barátságos lakásban éppen az elmúlt időkről beszélget feleségével. A beszélgetésre úgy terelődött a szó, hogy előzőleg — szokása szerint — kezébe vette az újságot és olvasni kezdte. Mindjárt az első oldalon egy cikk ragadta meg. Inkább mondjuk éppen annak a címe:

„Ünnepre készülünk”. Így szól a cím. Az alatta lévő pedig így: „A magyar nép május 1. megünneplésére készül.” Ez a cím ismét eszébe jutatta Czukor József bányásznak a mulat. Az akkori május elsejét. Dehogyan írt ilyeneket akkor az újság. Készülődés?... Az meg igazán nem volt akkor...

Felesége egy pillanatra abbahagyta a fonást. Igen fonást. Mert az a legkedvesebb szórakozása, illetve legkedvesebb házimunkája ilyenkor este a napi munka után. Közben észrevette, hogy férje valamin igen gondolkodik. Kíváncsian megkérdezte:

— Min töröd a fejed Jóska?

— Hát eszembe jutott az az emlékeztető nap 1941-ből. Május elseje. Akkor bezzeg nem írt az újság arról, hogyan készül a magyar nép május 1. ünnepére.

— Pedig ti és rajtatok kívül még sok munkás ebben az országban akkor is készült május 1-re. — mondotta közbeszóva felesége. —

— Készültünk, készültünk, de csak titokban... Emlékszel?... Ide jártunk ki a „szopoki” erdőbe. Akik akkor elkaptak a csendőrök, jaj volt annak. Ha valaki ezen a napon nem ment dolgozni meghurcolták. Sőt el is bocsajtották az üzemből mint kommunistát.

— Más volt akkor az élet. Nem volt akkor még ilyen szép lakásunk, mint most van.

— Félhavi fizetésemet adtuk azért az oduért amibe laktunk akkor. Földes volt a mintegy háromméteres szoba. A tetőn beesett az eső. A patkányok pedig úgy szaladgáltak a konyhának kinevezett helyen, mint ha teljesen az óvek lett volna, a lakóháznak nevezett dűledezőfőben lévő viskó. Így szövi a múltbéli élményeit sorjában feleségének Czukor József. Felesége ez az őszbecsavarodott hajú asszony szinte átéli férje szavait. Majd így szól közbe:

— Valószínűleg rejtgettünk még csak ki is ejteni akkor az ünnep szót május elsején. S azon a bizonyos május elseji napon amikor te sem mentél délelőtti műszakra, hány helyen meghurcoltak azért. S óvárogva gondoltunk és beszélgettünk akkor arról, hogy milyen jó is lenne egyszer szabadon, boldogan ünnepelni május elsejét...

Megérték Czukorék. Ma boldogan készülnek az ünnepre. Május elsejére. Már jó előre tervezgetik:

— Ha jó idő lesz, akkor a felvonulás után mi is kirándulunk a Vidámparkba és eltöltünk egy kedves napot az ismerősök, elvtársak között.

Ez a május elseje bizony boldogan telik majd el — mondja Czukor József. — Boldogan, mert ezzel már tizedszer ünneplünk szabadon. S ma már a fiam is megbecsült, tanult emberek. Ok is ünnepeinek.

— Igen ünnepelnek. — mondja felesége.

Jósi, Czukor József vajúr legidősebb fia a Vörös Csillag Érdemrend tulajdonosa, hadnagy. Néphadseregünk tisztje. A honvédtiszt főiskolán készült május egy ünnepére. Laci még csak 18 éves, de már kész bányatechnikus. Ő jobb munkával, a terv túlteljesítésével készült május 1. ünnepére. Bandi a legkisebb még csak 16 éves. A testnevelési gimnázium tanulója. Tanárnak készül. Ő is mind a többiek, a jobb tanulással készült a szülőiházától távol — Kiskunfélegyháza testnevelési gimnáziumban — de lelkében és szívében együtt szüleiével, a tizedik szabad május ünnepére.

Igy nézett ki két május elseje. Az egyik a nyomorban, a rejtégesben 1941-ben 14 évvel ezelőtt. A másik ma, 1954-ben szabadon, boldogan, felszabadultan egy boldog nép országában.

A Gávai-brigád géppel vakol

Izzalomban volt az egész brigád. Ma próbálják ki először a brigád tagjai, hogy milyen a gépi vakolás. Türelemienül várták, hogy a légsűrítő kompresszor motorja beinduljon, amely a hosszú gumicsőben nyomja a habarcsot — 5 légkörös nyomással — a falra. Hét órák beindult a gép. A gumitömlő rángatózni kezdett, mintegy jelezve, hogy közeledik a habarcs. A brigád felkészült. Gávai elvtárs fogta a tömlő végét, hogy egyenletesen irányítsa a permetszerűen hulló habarcsot a falakra, a többiek hosszú „kartecsnival” (fa simító, melynek hossza körülbelül 80—100 centiméter) — a kezben várták, hogy megkezdhesék a számukra teljesen új munkamódszert.

Végre ömlött a habarcs. A pisztoly nak nevezett vascső, amely egyenletesen elosztja a habarcsot, — permetszerűen kezdett. A vakolás gyorsan haladt. Egymásután készültek el az oldalfalak és a brigád tagjai már nem türelmetlenkedtek. Lassan el-sejátfőtották az új módszert és a munkaidő végefelé már látták, hogy a gépi vakolás sokkal termelékenyebb, mint a kézi. Munka után fölmérték az asznapi teljesítményt. Egy főre 75 négyzetméter kész vakolat jutott.

Gávai elvtárs a brigád vezetője azt mondta ekkor:

— Fiúk a gépet nem hagyjuk el, mindig így fogunk vakolni. Nézzük csak meg, hogy mit csináltunk azelőtt kézzel. Ha nagyon jól ment leg-

feljebb 45 négyzetmétert voltunk képerék elkészíteni és most 75 négyzetmétert vakoltunk teljesen készre.

A fent említett eset már 3 héttel ezelőtt történt. A gépi vakolást a brigád tagjai tökéletesen megtanulták, teljesítményük az előbbi 130 százalékról 191 százalékra emelkedett áprilisi második dekádjában. A brigád azonban nem elégszik meg az elért eredményekkel. Már azt tervezik, hogy még nagyobb eredményeket fognak elérni az épületek külső vakolásánál. Méltóan akarják kiverni részüket a „Szerezz dicsőséget az ifjúság városának, Komlónak” mozgalomból, amelyet a város ifjúsága pártunk III. kongresszusának tiszteletére indított el.

A brigád tagjai vállalták, hogy fokozottan vigyáznak az anyagra. Nem tűrik meg, hogy hanyag munka folytán sok habarcsot pocsékoljanak el, amelynek köbmétere 110 forintba kerül. A vállalat eddig is teljesítették és továbbra is fogják teljesíteni, mert jó munkával akarják megszerezni a DISZ Központi Vezetősége által kiadott emlékérmét.

Olvasd a

Társadalmi Szemle

minden számat.

Elméleti felvilágosítást nyújt mindenki számára.

Mégegyszer az Anna-aknaiak problémája

Valahogy olyan formán néz ki az Anna-aknaiak és az Ady Endre utcában lakó dolgozók ügye a tanács városgazdálkodási osztályán, mintha mostohák lennének. Ezt a részt a városban egy cseppet sem szivderítő környezet veszi körül. De nézzünk távolabb sorjában néhány olyan problémát, mely sürgős megoldásra vár.

Az első ilyen probléma, az Ady Endre utca felé vezető átjáró. Ezen az útvonalon sehol egy biztonságos út. A hatalmasan megnövekedett közúti és az ott elfutó iparvágány forgalma mellett, ezen a területen a gyalogosok részére — nem is beszélve az apró gyermekekről — az átjárás úgyszólván teljes mértékben veszélyes. Járdá? Arról bizony kár beszélni, mert az nincs. Ugyan lenne, de az állandóan sárral és egyéb anyagokkal van elfoglalva.

Igen sok a telepen az úgynevezett gödör. Itt is ásnak, ott is ásnak. De befedni már elfelejtik. Nem csoda aztán ha az esténként a gyengén, vagy egyáltalán ki nem világított utszakaszon komoly sérülés keletkezik.

A RÉGI KOMLÓ...

Komló vázlatos története, a török hódoltság korától 1720-ig

Komló falu 1543-ban Pécs városával egyidőben került a török felhód uralma alá és 143 éven át, tehát majdnem másfél évszázadon át nyögte azt. — Buda vára visszafoglalása után közvetlenül 1686 szeptemberének második felében felszabadult Pécs és vele egyidőben tisztult meg a töröktől a környék is, úgy Komló is.

Az alábbiakban röviden vázolni kívánjuk Komló történetét a hódoltság korában, majd 1720-ig bezárólag néhány vonással érzékelni kívánjuk a hódoltság utáni időkét.

A török időkben vajmi keveset tudunk Komlóról, tán még kevesebbet, mint a ko-

Igen sokszor, már valósággal bosszantó a víz-mizéria. Nem tudjuk, hogy az itt lakók miért nem érdemlik meg végre egy kis Népboltot. Ugyan már ezt is ígérték. De az ígért csak ígért marad — mint ahogyan az Újtelepen is az.

A sok igen súlyos hiányosság mellett meg kell emlékeznek az egészséget is fenyegető hiányosságokról. Ott folyik el a házak között nyílt patakot alkotva a szennyvíz. Most már lassan a nyár közeledik és a csatorna éppen az elhanyagoltság miatt egyre jobban árasztja majd fertőző bűzét az ott lakó dolgozók és gyermekeik számára.

Igy lehetné sorolni tovább a megoldásra váró kérdéseket. De most nem tesszük. Ehelyett azt kérjük a Városi Tanács illetékes vezetőitől:

Sokkal többet törődjenek a város tisztaságával és egyéb aprónak látszó igen fontos kérdéseinek megoldásával. Ne csak ígérjenek, hanem tegyenek is végre.

Anna-akna és Ady Endre út lakói.

rábbi századokból. —

1554-ből ránk maradt a pécsváradai nanje fejadó deftere, amelyből többek között megtudjuk azt, hogy ekkoriban Komlón mindössze 10 ház volt és a lakosság pedig magyar.

A falu a pécsváradai kerülethez tartozott, földesura pedig rendszerint valamelyik pécsi török főúri volt.

Komló török utaira több adatot ismerünk a későbbi — a hódoltság utáni időkben. Főként az Országos Levéltárban őrzött úrbéri összeírások utalnak a volt török földesurakra, megemlítve, hogy a török urak mily terhesen kórtottak a komlói jobbágyokra. Az 1712-ből való úrbéri össze-

írás jegyzék Komló uraként a pécsi Desdár agát említi, majd az 1718-ból való összeírás komlói földesuraként Belezár agát nevezi meg, aki a komlóiaktól évi 7 forintot kapott.

(Folytatjuk.)

A balesetbiztosításról

Gazda Géza elvtárs, mint a Magyar Szovjet Társaság küldöttségének tagja, nemrég néhány héttig a Szovjetunióban tartózkodott és alkalmat volt több hatalmas üzem meglátogatni. Gazda elvtárs több üzem, így a Rákosi Művek dolgozóinak felkérésére beszámolt tapasztalatairól. A biztosításról elmondta, hogy az a Szovjetunióban igen magas fokon áll. Az üzemekben főként a balesetbiztosítást veszik igénybe: úgyszólván nincsen olyan dolgozó, akinek balesetbiztosítása ne lenne. A szovjet dolgozók a fejlett balesetelhárítási mellett a szükséges érzék annak, hogy a társadalombiztosítási szolgáltatásokat balesetbiztosítással kiegészítsék.

A Szovjetunióban a szocialista biztosítás már több mint 30 éves múlttal tekinthet vissza. A szovjetek, a szakszervezetek és a gazdasági vezetők a biztosító munkáját mindenképpen támogatják, mert már régen rájöttek arra, hogy a megelőző óvintézkedések mellett a biztosítás is a dolgozókról való gondoskodás fontos eszköze.

A szovjet példa nyomán már nálunk is nagyon sok történt a munkavédelem megszervezése terén. A kormányprogram a dolgozókról való fokozott gondoskodást írja elő, s ennek nyomán ebben az évben több mint 300 millió forintot fordítunk munkaegészségügyre és balesetelhárításra. Számítalan gyakorlati intézkedést is teszünk a balesetelhárításra.

A balesetbiztosítás a munkából kiesett dolgozóknál áthidalja az átmeneti nehézségeket és különösen nagy segítséget jelent — az SZTK szolgáltatásainon felül azon dolgozóknak, akiknél a baleset maradandó rokkantságot okozott.

A Rákosi Művekben közel 20 ezer dolgozónak van önkéntes balesetbiztosítása. Szívesen fizetik a biztosítási díjat, mert látják, hogy ha valakit baleset ért, az Állami Biztosító a kártérítési összeget hamar megfizeti.

„Eddig is barátja voltam a biztosításnak” — mondotta beszámolójában Gazda elvtárs és a Szovjetunióban szerzett tapasztalatok még inkább megerősítették bennem azt a nézetet, hogy biztosításra szükség van.

KOVÁCS GYULA.

Taggyűlések

1954. évi május havi taggyűlések időpontja:

Május 4. kedd:

Karbantartó Vállalat; Víz és Csatornaművek; Belső; 29/3. Csatorna Építő Vállalat; Sikondai Szanatórium Kőkönyösi Ált. Iskola; Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága, Városi Ügyészség.

Május 5. szerda:

Vájariskola; Kőbánya Örs.; Tröszt Villamossági Üzem; Légszűrő Üzem Rendelőintézet; Postahivatal; Belvárosi Ált. Iskola, Anna-akna. Örp. Helyiipari Váll.; Közétkészítési Váll. Kenyérgyár; 49/2 Mélyépítő Váll.

Május 6. csütörtök:

Középgazdálkodási Vállalat; Városi Tanács; Rendőrség; Városi Osztály; 24. Autóközlekedési Váll.; Betonútépítő Váll.; Kiskereskedelmi Váll.; 49/4. Anyagellátó Váll.; 49/5

Szegédipari Váll.: 507 számú MTH. Intézet.

Május 7. péntek:

Anyagbeszerző Váll., Aramszolgáltató Váll., MAVAUT, Erőmű, Bányagépjavító Váll., Tröszt Iroda; Béta-akna. Örp., Elszállásos Váll., 49/6 Építési Váll.; 49/1 Építési Váll. 49. Építőipari Tröszt; Máza, Szászvár, Nagymányok.

Május 9. vasárnap:

Kossuth-aknai I. üzem; Kossuth-aknai II. üzem; Kossuth-aknai III. üzem, Kossuth-aknai IV. üzem, Aknamélyítő Váll.; Béta-aknai Bányászati Üzem, Anna-aknai Bányászati Üzem, Mélyfűró Váll. Szénszállító Tröszt Autóüzeme, Fűrdőüzem.

Május 10-én 49/3 Szerelőipari Váll.

Május 11-én: kedden: Körzeti Párt szervezet.

Városi Pártbizottság.

MÁJUS 1

Köszöntelek téged gyönyörű szép hónap, Ki szép vagy ma és még szebb lesz holnap. Üdvözöllek téged szép május elseje, Ki vagy a munkásoknál legnagyobb ünnepe.

Ünnepel a világ amerre csak nézel, Gyere elvtárs velem s nézzünk szeretszettel.

Nem is megünné messze, oda érünk nyomba, Intéget már felénk ős Budavár tornya.

Budapestben vagyunk, a szép Hősök terén, Vonul a sok nép, tüntet az ünnepén. Eljen május egy, a párt és Rákosi, Összetelva a békéért, ezt lehet hallani.

Hömpölyög a nép, mint valami folyam, Békét a világnak! — kiáltja velük ajakam. Reszket az ellenség ki látja e tüntetést, Hisz tőlük kapja meg a méltó büntetést.

Igy vonul a sok nép az egész országban, Ezt láthatod ma falu és városban. Nézd Széllinvárost, vagy az épülő Komlót, Keresd fel a legelűdögtebb, legkisebb kunyhót.

Mindenhol örömtől csillognak a szemek, Vidáman, boldogan, szívből ünnepelek. Éltek Rákosit, s vele a Pártot, Szovjetunióval az élen az egész békétábor.

Rólad szóljon éneke, s rólad szóljon intetem.

Te egyetlen, gyönyörű, szerelmes hónapom. Tehozzad száll szívem minden kis éneke, Ezerszer üdvözlégy szép május elseje.

VARGA JÁNOS.

Kongresszusi munkaverseny eredményei a népboltoknál

Pártunk III. kongresszusának tiszteletére indított munkaverseny során vállalatunk boltjai az alábbi eredményeket érték el az első negyedévben:

1. a 801. számú Háztartási bolt (Kossuth utca) 169 százalék; 2. a 701. számú rövidáru bolt (Kossuth utca) 149 százalék; 3. a 303. számú tejivó (Kossuth-tér) 136 százalék; 4. a 301. számú tejbolt (Kossuth u.) 119 százalék; 5. a 702. számú konfekciós bolt (Kossuth u.) 118 százalék; 6. a 705. számú Méteráru bolt 112 százalék; 7. a 102. számú fűszer bolt (Gesztenyész) 109 százalék; 8. a 101. számú fűszer bolt (Kökönys) 108 százalék; 9. a 806. számú műszaki bolt 108 százalék.

A legjobban teljesítő eladók: Bakó Istvánné 203 százalék, Poszek János 220 százalék, Szalai Józsefné 192 százalék és Felhoffer János 158 százalékos átlagteljesítménnyel.

Sztányó Jánosné
ÜB elnök.

A társadalmi tulajdon megvédése — minden dolgozó kötelessége

Komló Városi Tanács VB. Városgazdálkodási Osztálya a társadalmi tulajdon megvédése érdekében felhívja Komló város lakosságát, hogy a kiépített létesítményeket, gyermekjátéktér felszereléseit, közvilágítási lámpákat, hirdető oszlopokat, táblákat megrongálni, a parkosított és parkosításra előkészített területen járművel, gyalogosan átjárni, díszfákat, cserjéket letördelni, fűvet lekaszálni, állatokat szabadon engedni, vagy legeltetni szigorúan tilos.

A fenti cselekmény elkövetése kihágás. Igy pénzbírsággal büntetendő.

SZURKA-PISZKA

Két utas beszélgetése...

I. utas: Te idefigyelj! Mi most a Kossuth-téren felülünk a buszra, ami Kökönysön, Kossuth-aknán keresztül elvisz bennünket III-as aknára. Azt javaslom, hogy Béta-aknáig váltsuk meg jegyünket, mert Bétaig 3.60, a III-as aknáig pedig 4.50.

II. utas: Nem is tudtam, hogy a MAVAUT távolabbra olcsóbban szállít mint közelebbre.

Finommechanikai részleg figyelme!...

Műszerész: Művezető szaki, én kint voltam a 113000 számú Népboltnál, ahol egy óra alatt megjavítottam a pénztárgépet. Utalványozzon nekem 8 óra időbért.

Művezető: Jól van fiam, meg lesz. Mi így csökkentjük az önköltséget.

ÚJ KOMLÓ

a komló városi pártbizottság lapja
Felolós szerkesztő: Baris István
Felolós kiadó: Borár János
Szerkesztőség: Komló, Szabadság-u. 5. szám
Telefon: 58. sz.
Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Kiadóhivatala
Pécs, Megye-u. 16. szám

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz.
Telefon: 20-27
Nyomdaért felel: Melles Rezső

Az új kompresszor üzembehelyezésével segítjük a bányászok munkáját

Sokszor gátolja a mázai bányászok munkáját az elegendő sűrített levegő hiánya. Ennek érdekében indult meg a munka egy új, sokkal nagyobb teljesítményű kompresszor beszerelése. Az eredeti határidő május 15-ben szabta meg a bekapcsolást. A bányászok lelkes munkaversenye nyomán azonban a gépműhely szerelői előbb vállalták a kompresszor átadását.

Fledrich János elvtárs a gépműhely bizalmija szervezése mellett Ditrich István, Bogvári János, Kovács János, Mazolai és Albert János

szerelő elvtársak vállalták, hogy a III. pártkongresszus tiszteletére már május elsejére átadják, illetve üzem kész állapotba helyezik az új kompresszort.

Ilyen lelkes munkával kívánják segíteni a munkát a terv teljesítése érdekében a gépműhely szerelői, melyet Takács Vilmos, Sipos István és Müller János vajúrok csapatai nap nap után teljesítenek. Ezek a brigádok legutóbb kétszáz százalék felett teljesítették tervüket.

Dávid István
tudósító.

Megindult az elővájás az új lejt-aknában

Komlótól dél felé haladunk. Gépkocsink motorja erősen turázik, e hegyes dimbes-dombos vidék próbára teszi erejét. Az országút mentén nem látni mást, csak erdőt, mezőt és cserjét. Itt-ott azonban kibukkan egy-egy aknatorony, melynek karcsú teste jelzi, hogy az alkotni vágyó ember megzavarta az erdők csendjét.

Lassan elérünk utunk végcéljára, gépkocsink motorja csendesedni kezd, mert már lefelé haladunk. Egy-egy útkanyar után előbukkan a Béta-aknai bányászati magashányulós hűtőtorny, s ahogy közeledünk, mindinkább kibontakozik a bányatelep teljes képe.

A hűtőtornyon kívül két aknatorony emelkedik a magasba. Körülötte üzem épületek helyezkednek el. Az épületek körül nagy a sürgősforgás. Munkaruhás dolgozók tolják a szénrel megrakott csilléket. Amott balra, szerelők, fenntebb meg az építómunkások dolgoznak. Az erdő némaságából előtűnik a Komlót jellemző lüktető élet.

NÉGY ÉVVEL EZELEŐTT emberi szem itt még nem fedezett fel semmit. Legfeljebb egy-egy fűrotornyot, amellyel kutatták a föld belsejében rejtőzködő kincset érő szenet. Itt is mint más bányatelepen — a szénért indult meg a harc; a szénért, mely számunkra az életet és a haladást jelenti.

A rövid négy év megváltoztatta Béta-aknát s a felsoroltakon kívül még számos mást is láthatunk. Új bányászudort, kötélpályát, korszerű műhelyt és még sorolhatnánk tovább, de utunk célja máshová vezet.

Kiszállunk a gépkocsiból és gyalog haladunk tovább. Az erdő fái már zöldelni kezdenek, s az apró kis madarak vidám füttykoncertje hallatszik. Utunk további része az újonnan épült kisvasúton vezet. Ezen a kisvasúton — amely 600 méter hosz-

szú, — fogják szállítani a nem rég feltárt lejt-aknából a csillogó — iparunk számára a gyémántnál is értékesebb kincset — mecseki kőszent.

Lejt-akna... Egy kevésbé ismert szót hallottak kedves olvasóink és most bizonyára kíváncsiak, hogy mi is ennek a szónak jelentősége.

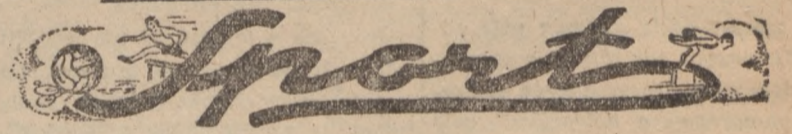
De oda is értünk utunk végcéljához. Az erdő kellős közepén egy pincseszerűen kifalazott nyílás válik láthatóvá. Talán annyiban különbözik a pincétől, hogy amaz vízszintes irányban halad a hegy gomra felé, emez 50 fokos lejtéssel közelíti meg a föld mélyén homokkőbe ágyazott széntelepeket. Ez volt a lejt-akna leírása.

Rövid kérdőzködés után megtudjuk, hogy a ferde irányú aknát (vagy lejt-aknát) már tavaly tavasszal kezdték mélyíteni. Kovács József elővájó csapata az akna elkészültéig, több mint 6.50 ezer köbméter kemény kőzetet mozgatott meg.

Hősiesen dolgoztak a csapat tagjai, mert tudták, hogy munkájuk gyümölcsét nemcsak ők, hanem többi társaik is élvezik. A 130 méter mély akna összeköti — mint egy föld alatti folyosó — a napszintet a föld mélyén fekvő bányá II-ik szintjével. Ezzel a művelettel egy csapásra megszűnik a bányá oxigénszegény levegője, mert helyette friss, ózondús levegő tölti a földalatti fejtésekbe. De nemcsak a levegő változik meg, hanem eltűnik a verejtéket okozó melegség is.

A LEJT-AKNA másik előnye: Több szén termelés. Már a jövő hónapban napi öt vagon szén hagyja el a föld belsejét. A konok természet bármilyen mélyen is rejti el — a bányászok elől — kincseit, júniusban már 30 vagon szén fog ebből az aknából felszínre kerülni.

Ezt tudtuk meg az újonnan épült lejt-aknáról, amely május 1-től kezdve a széntermelés szolgálatába áll.

Komló Bányász-Kőbányai Dózsa 2:2 (1:1)

A sok eszűs után szombaton kezdett véget a napsütéses tavaszi idő. Vasárnap a hőmérséklet meginkább fokozódott. A Komlói fiúk frissen, tellő bizalommal vonultak ki a pályára, hogy a jövővi Kőbányai csapattal szemben a múlt vasárnap eredményéhez hasonló eredményt érjenek el.

A két csapat a következő összeállításban játszott:

Komló Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Orosz — Szám L. (Károlyi), Fáskeri — Pölinger, Korom, Schmelez, Daum II., Daum I.

Kőbányai Dózsa: Lung — Orosz, Pozsgai, Rende — Pleck, Forgács — Pölgár, Zsámbóki, Fazekas, Urbán, Gulyás.

Az első percekben egyik csapat sem mutatott formás ístéket, inkább egymás játékmodorát igyekeztek elismerni. A hatodik percben a Dózsa jobbszárnya veszélyes támadást vezet, melyet Magyar irányításával, hogy sarokra ment. A saroklövés után hatalmas kapufát lönek a Dózsa játékosok. Lassan feljön a Komlói csapat is. A 13-14. percben Komló két sarokrúgást harcolt ki, de gól nem érnek el. A 14-15. percben Schmelez levázta magáról a védőket, de hatalmas lövése Dózsa játékosról visszapatant a mezőnybe. A csapat felnyve göllérik. Daum II. a felezővonalnál mintegy 10 méterre, kirúgott a testkiképzésű játékos Dózsa védők mellett és a kapu jobb alsó sarkába lötte a labdát.

A kezdés után a Dózsa jobbszárnya vezet ismét szép támadást, de Zsámbóki kapufélő bombáz. A 25. percben Daum II. szép keresztlabdát ad Pölingernek de a jobbszárny nem éri be. Két perc múlva Kanizsai tisztáz. Változatos, jóváamú a játék. A 36. percben Korom egyedül kitért de a védők a kapufélő mintegy tíz méterre beírják és szabálytalanul elválasztották a labdától, meg ebben is helyerített a labdába, de az elszállt a kapufa mellett. A 41. percben a Dózsa jobbszárnya vezet formás támadást a végül a jobbösszekötő, hatalmas lövéssel ki-

egyenlítő. A mérkőzés állása 1:1-re alakult a két csapat között.

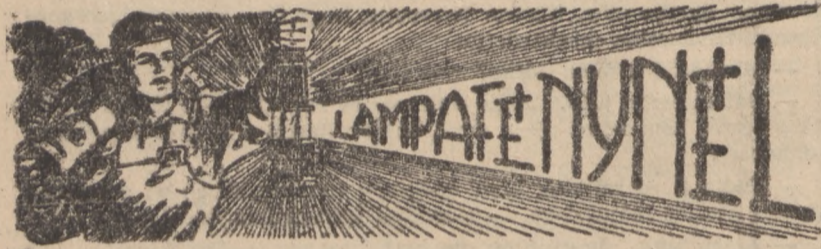
A második félidő, második percben a Bányász-csapat sarokrúgást harcolt ki, de a jól tömörülő Dózsa-védők menteni tudnak. A 10. percben tizenegyeshez jut a Kőbányai csapat, melyet 2:1-re javították az eredményt. A Komlói csapat nagy akarással vette magát a küzdelembe. A 14. percben Schmelez, majd 10 perc múlva Korom hozta veszélybe, egyéni akcióval a Dózsa kapuját. De mind a két csatár kihagyott. (Ragyogó gólhelyzet volt).

Mindinkább erősödik a Komlói fiúk nyomása. A 22. percben, egy sarokrúgásból beívelt labdát Schmelez kapufélő lö. A 40. percben Pölinger kap ragyogó keresztlabdát, de egy pillanatot kivár s így a lövése emberől pattan vissza a mezőnybe. Az utolsó percek felnyve göllé eredményez. Daum II. szépen elfut, áttemeli a labdát a jobb alsó lövő és a jól érkező Pölinger a jobb alsó sarokba bombáz. Egy perccel később ismét Pölinger kerül ragyogó helyzetbe, de a kapufélő, mintegy három lépésnyire, elválasztják a labdától.

Igen értékes pontot szerzett a Komló Bányász a Kőbányai Dózsától. Reális eredmény a 2:2. A csapat játéka javuló formát mutat, azonban a csatlósor játéka nem kielégítő.

Jók: Magyar, Szám I., Daum II., illetve Zsámbóki, Pozsgai, Pölgár.

— A Komló Helyiipari Vállalat vállalt asztalos, bádgos, vízvezeték-szerelő, kovács, bogárn, rádió, finommechanika, cipő, óra, kerékpár, motorkerékpár, varrógép, motortekercs, és, szobafestés, villany-szerelő, szabó javítási és új munkákat,

A kökönysői Fő-tér problémája

A kökönysői üzletház lakói — közel 250-en — már hosszabb idő óta azon töprengenek, hogy miért van Kökönys legforgalmasabb terén a lehető legnagyobb rendetlenség. Miért van az, hogy a felvonulási épület tormeléke — melyet végre valahára egyszer lebontottak — ott hever elhordatlanul. A másik ilyen aggodalmuk pedig az, hogy miért nem építették az üzletház előtti járdát magasabbra mint a jelenlegi úttestet.

A tér rendezését azért tartjuk igen fontosnak, mert ezen a részen vannak éppen a legforgalmasabb népboltok (fűszer, tej, hús) továbbá az említett gyógyszertár, amelyek mind megkívánják a legnagyobb higiénit. De ugyanezt megkívánja, sőt megköveteli az ott lakó dolgozók egészségvédelme is. Fontos ennek a kérdésnek a megoldása azért is, mert ilyenkor esős idő idején ott valóságos sártenger van, mely ha tetszik, ha nem befolyik a népboltokba is.

Nem beszélve arról, hogy éppen a járda alacsony volta miatt a magasabb úttestről befolyik a pincékbe is a víz. Ezek a látszólag apró kérdések igen sok bosszúságot okoznak Kökönys ezen részén lakó dolgozóknak. Ez mellett természetesen egyáltalán nem válnak Komló díszüel az ott éktelenkedő valóságos szemétdombok. Melyek azért kerülnek oda, mert a „jobbérzésű” lakók titokban odahordják a szemetet. Igaz nem csak ide a térre, hanem például a Ságvári Endre utca 8 számú ház mosókonyhájába is. Jó lenne ha a lakóépület kezelőség sűrűbben ellenőrizné a lakóépületek környékét, illetve annak tisztántartását.

Mindezen problémák gyors megoldása érdekében az alábbiakat kívánjuk megjegyezni:

„Az Egészségügyi Minisztérium 823 (T)3/1954. számú átiratában az április havi tisztasági mozgalom eredményesebb végrehajtása érdekében az alábbi feladatok elvégzését tartja szükségesnek.

Az üzemek és vállalatok munkahelyeinek, raktárainak évi negytakarítását; munkásszállások, bölcsődék, napközi otthonok, üzemi konyhák kimeszelését, nagytakarítását. DDT-zését, rágsálók irtását, a szemet, hulladék és építéshől származó törmelékeltakarítását, az udvarok, terrek rendbehozását, parkosítását.”

Igaz, hogy már elmúlt április és májust írunk, de azért felemlítettük ezt, mert legalább tudni fogják az illetékesek, hogy mit is mulasztottak el.

Valóság, vagy álom...

Egyik reggel találkoztam barátommal, Szurka Pityuval, városi válogatott labdarúgó centerével. Szurka Pityu jó hangulatban volt. Arcán derűs mosoly, ami azt árulta el, hogy barátom jó kedvében van. Amikor meglátott, így szólt hozzám:

— No, barátom, tudod mi újság járja mostanában városunkban?!

— Nem tudom — feleltem röviden. De a nagyon kíváncsitermesztémmel fogva megkérdeztem tőle.

— Mondd el Szurka? Hadd tudjam meg én is.

Szurka kicsit köszörülte a torkát és belekezdett:

— Azt hallottad-e, hogy a kökönysői sportpálya elkészült? A 49/2-es számú Mélyépítő Vállalat dolgozói határidő előtt elkészítették. Hiszen tudod te is, hogy a sportpályának tavaly kellett volna „csak” elkészülni. A vállalat azonban terv túlteljesítést vállalt és elkészítette 1954 június közepére. Hát hollottál már ilyen nagyszerű eredményt?

En érthetetlen arccal, — mert semmit sem értettem — azt feleltem:

— Hát, hogyne Pityukám. Mindent értek. A sportpálya egy évvel kés... A barátom azonban nem hagyott szóhozjutni, hanem meggyőzően tovább beszélt.

— Tudod, hogy ez mit jelent a komló sport számára. Gígászi eredményt! Nekünk, játékosoknak nem kell edzeni a Mecsekjányosi pályán, mert fölszállunk a MAVAUT helyi járatára és kimegyünk a pályára. Már ez is egy hatalmas eredmény. A sportrajongókról nem is beszélve. Azelőtt egyórára gyaloglás után tudtak megnézni bennünket. De hája a Mélyépítő Vállalatnak, most farsadság nélkül szurkolhatnak, mert pályánk közelebbre került. Ha lelkes szurkolóink „drukkolásától” támogatva győzünk, mindig a mélyépítők jó és „határidő előtti” munkájára fogunk gondolni. Menj ki és nézd meg. Olyan gyönyörű fű van sportpályánkon, hogy a kökönysői kecskék mind oda szeretnének menni, de jó hogy nem engedik őket, mert pályagondozónk vigyáz ám a fűre. No... eredj és nézd meg!

Nagyon kíváncsi vagyok, hát útnak indultam. Bár nem igen hittem Szurka Pityunak. A kökönysői völgyben meglepő kép tárult előm. A kész pályának se híre, se hamva. Láttam a föltűrt pályahelyet, árva talicskákat és a kökönysői kecskéket amint messze elkerültek a sportpályát. Mindenre el voltam készülve, de ilyen meglepetésre nem. Tudtam, hogy Szurka néha nagyot mond, de hogy ekkorát... azt még nem tapasztaltam. Megkérdeztem az építkezés helyén tartózkodó őr, hogy mikor lesz kész a sportpálya.

— Hajaj. Nagyon tetszett kérdezni. Ezt nálunk nem tudja senki! En mérgeesen, hogy ennyire becsaptak, tovább álltam. Másnap találkoztam Szurka barátommal. Mérgeesen készültem a leszámolásra. De amikor Szurka meglátta mérges képetem, így válaszolt:

— Tudod barátom... amit a multkor mondtam, az csak álom. A feleségem nagymamája álmomda. Engem is beugratott. Amikor megkérdeztem tőle, hogy miért tett löv, azt felelte...

Hajaj-jaj, csalódtam a mélyépítőkben. Ugyalátszik hogy ezt a mesét jövőre kellett volna tartogatni. Addig talán készül a sportpálya és nem esik csorba „álmaim” valóra válásában.

2846.8 tonnára növekedett a Komló Szénbányászati Tröszt adóssága május hónapban

A Komló Szénbányászati Tröszt műszaki és fizikai dolgozói nem váltották valóra az áprilisi órségen és a termelési értekezleten adott szavukat. Nemcsak a vállalást, de még a tervet sem teljesítik a Tröszt üzemei és így az első 5 nap alatt 2846.8 tonna szénre növekedett a Tröszt adóssága.

Legnagyobb a lemaradás a II. üzemnél, ahol már 1009.5 tonna szén az adósság, és itt elsősorban a Donovál körlet műszaki vezetői és a 100-as front dolgozói nem végeznek jó munkát. Az igaz, hogy vannak nehézségek, pld. a front nyomásba jött, de ez nem jelenti azt, hogy a műszaki vezetők, a front dolgozói karbatétel kézzel „van nehézség” jelszóval ne folytassanak kemény, következetes harcot a terv teljesítéséért, ha a vállalást a felmerülő nehézségek miatt nem is tudják teljesíteni.

Es a II. üzem után sorakozik Mára, I. üzem, Anna-akna, Szászvár, Béta-akna és III. üzem, I. üzem és III. üzem május 6-án azonban már teljesítették napi tervüket.

Egyetlen egy üzemben ég a vörös csillag, a nagymányóki üzemben. Az üzem dolgozói megfogadták, hogy a II. negyedévben elnyerik a büszke élüzem címet, most az első negyedévben nem lehettek élüzem, mert az 1 főre eső teljesítményük nem érte el a kívánt feltételeket. És ezt bizonyítja az áprilisi és májusi tervteljesítésük is. Glöckler József brigádja májusban tervét 133.6%-ra, Till Adám 119%, Müller Adám 118%, Tóth György aknász harmada 105.9%, Máthé Gyula aknász harmada 103.1%. De nemcsak az élüzem címért harcolnak az üzem dolgozói, hanem a kongresszusi zászlóért is. A kongresszusi versenyben a Tröszt üzemei között elsők 110.8%-al.

Kell, hogy példát vegyenek a Tröszt nagy termelő üzemei a nagymányóki kis üzemtől, akik valóra váltják: teljesítjük mindennap tervünket!

Egy hónap alatt 200 méter elővájás

Az I-es üzemi Bánkúti Antal körletének új frontfejlesztésre volt szüksége. Ezzel kellett véget vetni a rendszertelen üres-ellátásnak. De új frontra volt szükség a tervteljesítés biztosítására is.

Ilyen gondolatokkal indult harcra április elején Tillmann József brigádja. A munka megkezdésével egy időben vállalást tettek. Elhatározták, hogy az új frontfejlesztést egy hónap alatt feltárlják, illetve előkészítik a széntermelésre.

A brigád harmadbérézésben indult a nagy feladatok végrehajtására. Az első két dekádban fej-fej mellett haladt mind a három harmad. A harmadik dekádban azonban Minkler Péter harmada lett az első a terv 207 százalékos teljesítésével. Olyan eredményeket ért el, amire eddig az elővájó csapatoknál még nem volt példa. 39.6 méter gurítót és 34 folyóméter pásztát hajtottak ki, ami összesen 73.6 folyómétert

teszt ki. A brigád tagjai egy műszakra — prémiummal együtt — 228.98 forintot kerestek.

A második Tillmann József harmada lett. Összesen 60.2 folyómétert hajtottak ki. Ezzel 172 százalékra teljesítették tervüket. — Az egy műszakra járó keresetük meghaladta a 161 forintot.

A harmadik lett Strausz Ferenc harmadbrigádja. Tervüket 170 százalékra teljesítették. Ezzel elérték, hogy egy műszakra járó bérük 157.95 forint lett.

Ezzel a szép eredménnyel a brigád teljesítette kongresszusi vállalását. Most már csak az a feladat, hogy az országosan is első Hoffmann Pál, Jauch György és Baumann János frontbrigádok megfelelő számú ürescsillát kapjanak az új munkahelyen, mert tervük teljesítéséhez ez az első feltétel.

(Sz — Gy)

Lemaradók versenye

Méltán nevezhetjük a körletvezetők május havi versenyét 6-ig a „leamaradók” versenyének, hiszen egyet len egy körletvezető sem büszkélkedhet azzal, hogy teljesíti havi esedékes tervét, mert a legjobb is, Bencze József körletvezető csak 99.8 százalékra teljesíti.

Mi az oka ennek a súlyos lemaradásnak? Semmi más, mint a tehetetlenség, a semmittevés, az indokok és védekezések százainak felsorakoztatása és abban való elmerülés. Nincsen következetes harc a műszaki közép káderek részéről a lazaságok megszüntetésére, nincs felelősségérzet a terv maradéktalan teljesítéséért, egyhelyben mozog az a harcoss lendület, mely az első negyedévben, de áprilisi utolsó hetében fényesen bizonyította a győzni akarást.

Bercze József 99.8 százalék, lemaradás 2.4 to. Notheisz Antal 96.2 százalék, lemaradás 48.2 to. Somogyvári Jenő 93.2 százalék, lemaradás 79.9 to. Mag Béla 85. — százalék, lemaradás 231.4 to. Szabados Gábor 84.6 százalék, lemaradás 184.6 to. Gerber György 84.4 százalék, lemaradás 101.4 to. Kincses József 76.4 százalék, lemaradás 265.3 to. Szám Dániel 70.9 százalék, lemaradás 169.5 to. Bánkúti Antal 67.9 százalék, lemaradás 231.4 to. Szabolcs Gábor 84.6 62.6 százalék, lemaradás 611.9 to. Fonyódi Péter 56.8 százalék, lemaradás 238.5 to.

ÜZEMEK VERSENYE MÁJUS 7-IG
Nagymányók 104.6 százalék túlteljesítés 30.2 to. III. üzem 95.7 száza-

lék, lemaradás 126.8 to. Béta-akna 92. — százalék, lemaradás 258.7 to. Szászvár 89.3 százalék, lemaradás 126.7 to. Anna-akna 81.9 százalék, lemaradás 469.6 to. I. üzem 77.3 százalék, lemaradás 749.6 to. Mázsa üzem 74. — százalék, lemaradás 1009.5 to. Tröszt 84.4 százalék, lemaradás 2846.8 to.

BAUMANN JÁNOS

frontbrigádja megelőzte a 3 hónap keresetül vezető Hoffmann Pál frontbrigádját a kongresszusi versenyben.

1954 február 1-től a kongresszusi versenyben április 30-ig Hoffmann Pál frontbrigádját vezetett. Az első negyedévben országosan első lett. Azonban áprilisi második felében Baumann János frontbrigádja hátrába kezdett és erősen megközelítette a Hoffmann brigádöt. Májusban a kongresszusi verseny utolsó szakaszában a Baumann brigád tovább erősített és május 7-ig 150.1 százalékkal a Hoffmann brigád 149.5 százalékaival szemben megszerezte a vezetést. A harmadik helyet Jauch György frontbrigádja, 147.6 százalékkal erősen feltörőben van.

A három brigád között az utolsó napok fogják a győzelmet eldönteni, a harc a több és jobb minőségű szénért folyik.

Szilágyi György

Versenyben a kongresszusi zászlóért!

Eltársak! Kossuth-akna sztahanovistái!

A párt február 3-án három hónapos pártiskolára küldött. Nyugodtan mentem, mert biztos kezekben látam Komló jövőjét, hiszen januári tervünket nagy-szerű versenyrendülettel 108.4 százalékra teljesítettük. A pártiskolán örömmel töltött el minden hír, amit rólatok Komló bányászokról hallottam. Büszke voltam arra, hogy Komló bányász vagyok. Lélekben veletek együtt harcoltam, amikor a Turbókompresszor elromlott és esakánnyal is határidő előtt teljesítették a negyedéves tervet.

Komlón voltam májusi órségen, amikor az áprilisi tervért folyt a harc, és 370 százalékra teljesítettem tervemet. Boldogan mentem vissza a pártiskolára, mert úgy láttam, hogy az áprilisi tervteljesítés után májusban eredményesen indíthatjuk meg a harcot a kongresszusi versenyzásúért.

A vizsgák után május 5-én jöttem vissza újra köze-tek, hogy ismét veletek együtt harcoljak a kongresszusi zászlóért. — Megdöbbenéssel vettem tudomásul, hogy két nap alatt közel 130 vagonos adóssága van a Szénbányászati Trösztnek.

Eltársak! Sztahanovista harcosársaim! Ez így nem mehet tovább! Hol a régi harcoss szellem?

Szedlár Ferenc, Békefi János, Krakó József, Geresdi János, Ruspai József elvtársak! És ti többi sztahanovisták, akikkel együtt annyi dicsőséget szereztünk a komló bányász névnek — miért hallgatok?

Felhívlek benneteket, hogy az elkövetkezendő napokban fordítsuk meg Komlón a tervteljesítés sorsát.

Versenyre hívlek benneteket elsősorban a harcoss helytállásra. Versenyre hívlek benneteket tervünk minél nagyobb arányú túlteljesítésére. Versenyre hívlek benneteket; hogy példánkkal, lendületünkkel, ha kell kemény bíráló szavakkal ragadjuk magunkkal csapatunk minden egyes tagját!

A magam nevében vállalom, hogy a kongresszusi tervemet minden nap legalább 200 százalékra teljesítem. Vállalom továbbá, hogy csapatom állandóan 100 százalékon felül teljesíti tervét. Merem vállalni, mert ismerem a komló bányászt! Tudom, hogy soha nem hátrált meg a nehézségek előtt.

Eltársak! Sztahanovisták! Harcoljatok a műszaki feltételek biztosításáért, segítsétek alulról jövő kezdeményezésekkel a műszaki vezetőket, de követeljétek meg tőlük — magatok és munkatársaitok számára — a munka jó szervezését, az anyag és üresellátás biztosítását, egyezőval a legjobb műszaki feltételeket.

Eltársak! Kossuth-akna sztahanovistái! Várom választokat! Tettekben is és szavakban is. Tegyétek meg ti is vállalástokat és minden tudástokkal, minden erővel harcoljatok a felajánlások teljesítéséért, túlteljesítéséért.

Ha méltók akartok maradni a sztahanovista címetekhez, jelvényetekhez, szávjaitok nem hagyjátok válasz nélkül, s akkor újra mélnk, komló bányászoké lesz a dicső, mégpedig minden eddiginél nagyobb diadal: a párt Központi Vezetőségének zászlaja.

Pfeiffer Alajos sztahanovista vájár

Szedlár Ferenc sztahanovista vájár válasza Pfeiffer Alajosnak

Pfeiffer Elvtárs!
Hallottam felhívásodat és nagyon megörültem, hogy újra itt vagy közöttünk. Bizony elkelnek a jó munkás kezek most a komló bányában, hiszen már május 1. óta nem ég a vörös csillag a szénosztályozó tetején.

Mint tudod a száz-as front egy hat méteres szakasza az ünnepek alatt beomlott. Így a Komló Tröszt legjobb frontja kiesett a termelésből. Csütörtökre vrradóra azonban újra termeltünk, összesen 190 csille szent adtunk ki s ma már teljes üzem mel folyik a termelés.

Felhívásodra úgy válaszolok, hogy megígérem: áprilisi 140 százalékos átlagteljesítményemet 150 százalékra növelem. Ez az amit jelenleg vállalni tudok, de ígérem, hogy a kongresszusig úgy fogok dolgozni, mint még soha.

Közben gondom lesz a „Nevelj új bányászt” mozgalomra is. Csillésem Rácz Dezső — nevelő mun-

kám nyomán — egy hónap múlva leteszi a vájárvizsgát. Addig is versenyre hívlek, s versenyre hívom a II-es üzem minden sztahanovista vájárját, csillései teljesítményének növelésére. En ezen a tereen máris szép sikerrel dicsekedhetek; csillésem a legutóbbi dekádban 163 százalékat teljesített, s keresete 3.000 Ft körül lesz.

Ugyancsak felhívom figyelmedet az önköltségszűkítésre, amit elsősorban levegő — és a fa-takarékossággal, a szén összetakarításával tudunk elérni.

Megfogadom a szavadat és megindítom a harcot a műszaki feltételek biztosítására. Ehhez segítségül hívom csapatvezetőmet, Szilas Adólf elvtársat. Megfogjuk követelni, hogy a kongresszusig hátralévő időben a legjobb műszaki feltételek álljanak a száz-as front dolgozói rendelkezésére. Nem szabad előfordulni annak, mint az éjjel velem történt, hogy négy méter 10 centis alsó-pad kiter-

melése után ne tudjak hozzákezdeni a felső padhoz, mert nem volt annynyi deszkám, hogy az oldalt elfogjam. Tűzéshez pedig sehonnet se tudtam deszkát keríteni. Csak a műszak végefelé kaptam deszkát.

Kérdezem a műszaki vezetőket: Miért nem lehet az anyag-ellátás úgy megszervezni, mint a nagy termelési napokon, hiszen az adósság le-törlesztéséhez, a kongresszusi verseny mozgalomhoz minden mázsa szénre szükség van.

Felhívom egyúttal a műszakiak és sztahanovisták figyelmet arra, hogy a száz-as fronton sürgősen vezessék be a szovjet, ciklusos fejtési módszert.

Ígérem, hogy — mint a csapat pártbizalmija — személyes példamutatásom mellett, politikai nemű munkával is segítem a kongresszusi verseny zászlóért folyó küzdelmünket.

Szedlár Ferenc sztahanovista vájár.

Szívesen állok ki versenyre Pfeiffer elvtárral

Sokat gondolkodtam, hogy mit válaszoljak neked, hiszen csapatunk rendkívül nehéz körülmények között dolgozik. Az a helyzet, hogy öt csillésünk közül, csak egy jár műszakra, így aztán nekünk, vájároknak kell elvégeznünk a mellék munkákat is.

Dolgoztunk mi már együtt Pfeiffer elvtárs három évvel ezelőtt, akkor megálltam helyemet veled szemben. Hol egyikünk, hol másikunk lett a győztes a párosversenyben. Most is szívesen állok ki veled párosversenyre. En azt érzem, hogy nemcsak a vetélkedés vezetett, amikor felhívásod megtetted, hanem elsősorban Komlóért, szocialista városunk dicsőségéért, az ipar kenyeréért való aggodásod. Elfogadom a kihívásodat. Ha nem is tudom azt a teljesítményt nyújtani — jelen körülmények között — amit te ígértél. Megfogadom, hogy a mai naptól kezdve minden erőmmel küzdeni fogok a terv minél nagyobb arányú túlteljesítéséért. Ezt nemcsak a magam nevében ígérem, hanem azon leszek, hogy csapatom minden nap túlteljesítse tervét. Sőt azon túlmenően azt is megígérem, hogy személyesen keresem

fel más csapatokban dolgozó elvtársaimat, barátaimat, régi harcosársaimat, s felhívom őket is tervük minél nagyobb arányú teljesítésére.

Ezzel egy időben megindítom a harcot az önköltség csökkentésére. Egyébként erre neked is felhívom a figyelmedet. Nem szabad megtörténni annak, ami Komlón sokszor megtörtént, hogy a többtermelés a minőség, de legfőképpen a termelési költségek rovására ment. Fa, levegő takarékossgal, a 480 perc teljes ledolgozásával, a munka jobb szervezésével igyekszünk lecsökkenteni a termelési költségeket.

Még ma felhívom a műszakiak figyelmet arra, hogy fejtéseinkbe 1.80-as fát küldjenek, mert az utóbbi napokban sajnos 2.40-es és 3 méteres gerendákat kellett eldarabolnunk a biztosításhoz. Ugyanígy fogok harcolni a műszaki feltételek biztosításáért is.

Bízom benne, hogy a régi és új sztahanovisták, élenjáró dolgozók harcoss összefogása napokon belül megfordítja a komló széntermelés menetét.

Geresdi János sztahanovista vájár.

Példamutató fiatalok!

Hamarosan elérkezik az az idő, amikor összeáll pártunk III. kongresszusa. Országsszerte, a munka minden területén, építkezésen, gyárban és a mezőgazdaságban nemes versengés folyik, hogy újabb és újabb termelési eredményekkel köszöntsék pártunk kongresszusát.

Ebben a munkában igen nagy feladatok várnak ránk a 49/6 számú Építési Vállalat fiataljaira. Határidőre és megfelelő minőségben kell építenünk a lakásokat. Ezt a feladatot fiataljaink vállalták és megfejtették erőkvel nap mint nap szép eredményeket érnek el.

Például: Magasházi József 8 fős kömüves DISZ brigádja a III. pártkongresszusi felajánlását 120 százalékról, 7-ig 237 százalékra teljesítette. A nagyarányú tervteljesítés mellett nem feledkezik meg a brigád a minőségéről sem. Munkájuk minőségileg megfelel a 100 százalékos követelményeknek.

Károlyi Lajos ács-brigádja szintén az élenjárók között halad. A szokásos 130—135 százalékos tervteljesítését felemelte 188 százalékra. Az említett két brigádöt „Dizoklevél”-el jutalmazták, jó termelőmunkájuk elismeréséül.

Hugyecz János DISZ titkár

Termeljük olcsóbban a komlói szenet

— Komló ezeltől másfél évvel meg „cseppfolyós” állapotban volt, most már kezd megszilárdulni.

Ezt Vizi László elvtárs, a komlói tröszt vezetője mondta. E földtörténeti korból vett hasonlat mögött sok minden van. A sok közül néhány: Komló belépett a tervet teljesítő üzemek sorába, kiforrt a munkában élenjáró fizikai, műszaki és szellemi dolgozók nagy serege, a régebbi egy-két ismert név helyett, már százak vannak, akikre büszke Komló, de az ország is. Állj meg egy kultúrrendezvényen és nézd a zakók gomblyukát. Egy, kettő, tíz, harminc — számolni is gyorsan kell, hogy megrögződjék a sztahanovista jelvényesek száma. De van, aki kettő, sőt három jelvényt hord és mennyi azoknak a száma, akik kormánykötést is odaüthetnek a sztahanovista jelvény mellé és hányan vannak, akik otthon a székényben, a falon bekeretezve őrzik a jó munkáért kapott dícsérő, kitüntető okleveleket! Mennyi szép tett, odaadás, a nép ügyének szolgálata, saját ügyünk segítése van a kitüntetések mögött! Mögötte van az új város, a mind többet termelő és egyre rendezettebb bánya, a magasba nyúló aknatornyok — egész Komló a föld felett és föld alatt.

Az eredményekről

A megyei párttervezleten Bogár elvtárs, az MDP Komló Városi Bizottságának titkára felszólalásában többek között ezt mondta: „Komlón megengedhetetlenül drágán termeljük a szenet.” Azóta e téren is születtek eredmények. Ha nem is kielégítő mértékben, de emelkedett és emelkedik az egyfőre eső termelékenység. Az önköltségsökkentés sem vadidegen ügy Komlón. Vizi elvtárs több, mint 150 főt említ — ennyi emberrel csökkentették a nem produktív munkát végzők számát néhány hét alatt. Másutt pedig, mint a Szénszállító és Szolgáltató Vállalatnál ilyen számokat találni:

Egy főre eső termelési érték: január: 18 ezer, április: 24 ezer forint.

Egy tonna szén osztályozása: január: 37, április: 27 forint.

Önköltségsökkentésben több, mint félmillió az első negyedévi eredmény.

Sok ilyen eredményt lehetne még sorolni, ami vitathatatlanul bizonyítja: Komlón az utóbbi hetekben előrefurakodott egy fontos kérdés, az önköltségsökkentés, a szén olcsóbban termelésének ügye. E munkában részt vesznek a fizikai, műszaki és szellemi dolgozók és nem eredménytelenül.

Kérdéni kell a III-as üzem párttitkárát, Huszár elvtársat és nyomában váiaszolt:

— Az önköltségsökkentés ügye fontos kérdésként szerepel a párt-szervezet munkájában is.

Mégis, annak ellenére, hogy „napirenden van a kérdés” és van eredmény, nem hagyható szó nélkül néhány elég kirívó hiányosság. Ezt Huszár elvtárs, Schusztér elvtárs, Schnetzer elvtárs, Vizi elvtárs és a tröszt munkaügyi osztályának vezetője is más-más szavakkal kijelentette. Kezdjük a közepén.

„Nálunk sok? Nálatok sok?”

Huszár elvtárs asztalán kimutatás van. E szerint 26 adminisztratív dolgozója van a vállalatnak. „Másutt 31 van” — mondta Schnetzer elvtárs, üzemvezető. Valóban! Ez az összehasonlítás azért említésre méltó, mert a III-as üzemnél erre erőteljesen hivatkoznak. Hanem kis bonyodalom van. A III-as üzem jelentése szerint, amit a trösztnek küldött, ápr. 30-án 29 volt az a 26, május 4-i jelentés szerint pedig 27 a 26 helyett. Hogyan lett a 26-ból 29, illetve 27, ezt nem sikerült kideríteni.

Schnetzer elvtárs szerint más vállalatoknál, ahol 31 az adminisztratív dolgozók száma, ez a létszám „sok.” A tröszt munkaügyi osztályának vezetője szerint a III-as üzemnél a 26 is sok, de úgy mondja, hogy abból azt is meg lehet érteni: nemcsak a III-as üzemnél sok a 26, sok lenne ott is, ahol most 31 a létszám.

Az üzemeknél az a vélemény, hogy a trösztnél magas az adminisztratív dolgozók száma. A trösztnél nagyon sokan viszont azt mondják, hogy a vállalatoknál.

Ebből azután ilyenformán alakul ki a párbeszéd:

— Nálunk sok? Nálatok!

Erre a trösztös:

— Nálunk? Nálatok!

Mit mond erre a tröszt munkaügyi osztályának vezetője?

Először mosolyog, azután kioldja a gordiuszi csomót.

— Egyiknek sincs igaza. Mindkettőnél sok.

Vizi elvtárs milderre ezt mondja: — Diplomátikus válasz volt.

— Későbbi szavaiban visszatér rá és véleménye szerint is így van.

Nem vitás, hogy még mindig magas az adminisztratív dolgozók száma a trösztnél és a hozzátartozó vállalatoknál. Ennek egyik oka, hogy a meglévők nem mindegyikének munkája éri el a jó közepes átlagot, a másik okát pedig ugyancsak a munkaügyi osztály vezető elvtárs így mondta ki:

— Ha látnak egy üres íróasztalt, amellé szereznek embert a föld alól is. Ugy vonz az az íróasztal, hogy...

Kell-e ehhez még kommentár? — Aligha.

Azonban ha itt abbahagynánk e kérdést, joggal háborodna fel Huszár, Schnetzer, Schusztér és még több elvtárs: Hát a trösztnél mit csinálnak? Erről egy szó sincs?!

„Hát... hát... kicsi nem számít”

Valóban furcsa esetek fordulnak elő. Az elmúlt napokban a tröszt az Elszállítási Vállalat dolgozóit elosztotta az üzemek között. Hanem már az elosztásnál is némi aggálya lehetett az elosztónak, valószínű, hogy túlzottnak tartotta a létszámot, mert az elosztási tervet kisebb létszámmal szabta meg, mint a tényleges. Így fordult elő, hogy a III-as üzem 17 fő átvételére kapott utasítást, a valóságban azonban 21 főt küldtek. Ez négy ember plusz. — Ezek alkalmazására engedély és főleg béralap kell. De ez nemcsak a III-as vállalatnál fordult elő. Zörcögtek is a telefonok.

— Mit csináljak én 21 emberrel, amikor tizenhétre van engedély.

— Hát... hát... Ha mást nem lehet, le kell számolni őket.

Erre azután csak az a kérdés, hogy a jótanács helyett, miért nem csinálta meg a tröszt illetékes szerve? Miért kell szinte biztatást adni a létszám túllépésére, ezzel a bér-alap túllépésére? Vagy talán van, aki úgy gondolja, hogy az a kicsi nem számít? Az a habozó „hát... hát...” ezt jelenti, mert elhangzott már az is, hogy „el lehet dugni egy-két embert a vállalatnál.”

Egy másik az üzemeknél nem egy esetet mesélhetnek az áthelyezések körüli fonákágokról. Rendszerint az történik, hogy valakit leváltanak, vagy beosztása megszűnik és áthelyeznek. Az illető megy az új munkahelyére és nyomában megy a felszólítás.

— Annak az áthelyezett kartársnak legalább ezernégyezret fizessenek.

— Ezernégyet? De ilyen munkakör nincs.

— Valahogy meg kell kártyázní, mert nem rövidülhet meg. (?)!

Van olyan eset, hogy helyes a figyelmeztetés, de legtöbbször helytelen a felszólítás. Schnetzer elvtárs a III-as üzem vezetője ezzel kapcsolatban ezeket mondja:

— Olyan ez, hogy mondjuk valaki munkasellátási felelős volt és az a munkakör megszűnt, soha nem kereshet kevesebbet, mint a volt beosztásában, még akkor sem, ha csillézik a napszintet vagy bármi mást végez, amiért sok esetben nem jár a munka természeténél fogva annyi fizetés. Hol itt az észszerűség?

A kérdés inkább így hangzik: Hol van a bérallappal való helyes gazdálkodásra való törekvés?

Ilyen esetekre azután nem véletlenül mondják az üzemeknél, hogy „a tröszt szépíjú akar lenni.” Az viszont hiba, hogy egykalap alá veszik ennél a kétségtelen hibánál a trösztöt. Helyesebb lenne a „szépíjúskodni” akaró személynek megmondani egyet s mást arról, milyen is az a béralapbetartás és mit is jelent az, hogy mindenki végzett munkájának megfelelő díjazásban részesül.

Igaz az, amit Vizi elvtárs mondott az adminisztratív létszámmal kapcsolatban: jól meggondolva úgy kell szervezni a munkát, hogy minden adminisztratív dolgozó dolgozzék a nyolc óra alatt és javítani kell a munkaerők minőségét. Es hozzátehetjük: a felesleges létszámot le kell építeni.

Az utóbbi nemcsak az adminisztratív dolgozókra, de a műszaki állományra is vonatkozik. Tröszt szinten 31 műszakival és 38 adminisztratív

dolgozóval magasabb a létszám a megengedettnél. Ennyivel magasabb a kifizetett munkabér is a megengedettnél. Ez azután nem szolgálja a szén olcsóntermelésének ügyét.

Sok kicsi sokra megy — érdemes számolni

Más, nemtörődömségből fakadó hiba is előfordult nemrég. Erről Huszár elvtárs, a III-as üzem párttitkára beszélt.

Tudott dolog, hogy a komlói szénletelek sem mentesek a palabégya zástól. Többszörre a fejts alatt álló telepek közepén vagy azon alul található a szénbe ágyazódott pala. A szén kifejtéséért több fizetés jár, mint a paláért. A bérelszámolásnál a kifejtett szenet és palát külön kell számolni. De néhány jámbor elme azt csinálta, hogy egyszer számfejtette az egész kifejtett mennyiséget mint szenet, utána pedig a palát és a kettőt a bérezésben szénnek nyilvánította. Egyszer úgy jutottak juttalán bérhez az illetők, hogy szénnek fizették nekik a palát, másodszor pedig úgy, hogy a palát is kifizették.

Van a III-as üzem keretében egy gumijavító részleg. Huszár elvtárs valahogy betévedt és látta: csak két fő dolgozik. A másik kettő még ha akar, akkor sem dolgozhat, mert nincs rá lehetősége felszerelési hiány miatt. Két ember dolgozott, kettő nem, és négyen kapták a fizetést. Ha Huszár elvtárs nem téved be, talán még ma is változatlan a helyzet.

Az illetékeseknek az eddig leírtak alapján is érdemes számadást végezni, mekkora az az összeg egy hónapban, negyedévben, egy évben, ami kifizetésre kerül, holott nem kellene kifizetni. És ez csak néhány nyakonragadott példa, hány van még olyan, amit úgy kellene „kiásni”. Nem ártana.

A magas önköltségről egy üzemnél

A IV-es üzemnél az első negyedévben csökkent az önköltség. Januárban 27.81, februárban 22.62, márciusban 19.78 forintba került egy csille kiszállítása az aknától a napszintre. E csillekiszállítás költség-telenül hozzájárul a tél elmúltá is, de a megjavult munka is komoly szerepet tölt be. De még mindig magas az egy csille kiszállításának költsége, mert a megengedett — 14 forint. 5.78 forint többlet egy csillénél. — Ez a szám százakkal, ezekkel szorozva magasra rúg. Mi ennek az oka?

Schusztér elvtárs így okolja:

— Egyik, hogy indokolatlanul magas az anyagfelhasználás, a gép és alkatrészek törése. Rengeteg pénzt emész fel a drótkötélpálya. Egy megfelelő emelő van, amivel a kötelet helyére lehet rakni. Ezt aztán fuvaroztatni kell egyik helyről a másikra, pénz a TEFU-nak, pénz a javításért.

Nem lehet szó nélkül hagyni, ha már a drótkötélpályánál tartunk, az elkészítési határidőket sem. Az eredeti határidőre nem készült el, a másodikra sem, sőt a harmadikra sem. Nosza rajta, hát legyen kész beruházási osztály a drótkötélpályára. Nekirugaszkodni, itt a prémium, ha kész lesz, lesz jutalom. Kész is lett. Egy háromszori határidőre el nem készült létesítmény negyedézeri nekirugaszkodásért több ezer forint prémiumot osztottak ki, ami ugyancsak beszámít a béralapba. De térjünk csak vissza Schusztér elvtárs szavaival:

— A másik ok, hogy még mindig van kapun belüli munkanélküliség. Szerény számítások szerint mennyi?

— Kábé 20 embert két hét alatt le tudnánk adni.

Számoljunk csak. Átlag 1500 forint havi fizetés, szorozva hússzal, az 30 ezer forint egy hónapban. Negyedévben 90 ezer, egy évben pedig 360 ezer forint. Öt családi háza. Csak a „szerény” számítás szerinti felesleges létszám leépítésével ennyivel olcsóbban dolgozhatna a IV-es üzem. De nem 20, hanem mintegy 133 fővel magasabb a létszám a megengedettnél. Benne van ebben egészségügyi, kiegészítő, adminisztratív és műszaki dolgozó. Ez még komolyabb összeget tesz ki. — Ezenkívül a csillekarbantartók sem nasznáják ki a munkaidőt, mert a feltételek ehhez még nincsenek biztosítva. Egysszóval lehet találni tennivalót.

„Tiltott”, de tudott üzemek

A példák említése nem lenne teljes, ha nem szólnánk egy Komlón mindenki által tudott, de „tiltott” dologról,

Az ország egyik legjobban teljesítő brikettgyára: a nagymányoki brikettgyár

Ismét ünnepre készül az ország dolgozó népe. Az ünnepre való készülést most nem a naptárban jelzett pirosbetű jelenti. Sokkal több annál. A párt III. kongresszusára való készülést ünnep. Ez mutatkozik meg ma minden munkahelyen. Itt Nagymányokon is kemény munka folyik a kongresszusi verseny sikeréért. Az első negyedévi kiváló eredmények után áprilisban is üzemünk nyerte a tröszt vándorzászláját.

A nagymányoki bányászok mellett derekasan kiveszi részét a munkaversenyből a brikettgyár valamennyi dolgozója. Erről még eddig nem igen hallottunk és nem igen olvastak Komló dolgozói. Most bemutatjuk őket:

A gyáron belül folyó harmad versenyben első helyet eddig a Bódog János harmad dolgozó érték el 134.9 százalékos eredménnyel. A Werstroh Géza harmad 121.8, a Lindauer János harmad dolgozó pedig 116.4

százalékban teljesítették a tervet.

A gyár dolgozói minden igyekezetel azon vannak, hogy az országos versenyben a brikettgyárak között elnyerjék az első helyet. Ezt úgy kívánják elérni, hogy még fokozottabb lendülettel vesznek részt a szocialista munkaversenyben. Még nagyobb megtakarítást érnek el az import anyag (szurok) felhasználásánál. Mindezt anélkül, hogy az a brikett minőségi rovására menne.

Komoly erőfeszítéseket tesz a brikettgyár kollektívája, a termelékenység növelésére, a minőségi munka, a munkafegyelm megszilárdítása mellett az önköltségi tervek csökkentése érdekében is.

Igy dolgozik tehát a brikettgyár kollektívája Nagymányokon és így kíván dicsőséget szerezni a Komlói Szénbányászati Tröszt tervteljesítésében.

Marton Szilvia tudósító.

Fiatalok, gyakorló vajúrók! Ne türiőtek, hogy egyes hanyag fiatalok rontsák jó hírneveteket!

Nagyon sokszor panaszkodnak a gyakorló vajúrók, hogy ők nem úgy vannak foglalkoztatva, ahogy egy gyakorlóvájárhoz méltó lenne. Nagyon sokszor lent járok a bányába és nézem a gyakorlóvájárók foglalkoztatását. Bizony sokszor találkoztam olyan dolgozókkal, akik turkáltak a csúszda mellett és olyanokkal, akik csillézték vagy fahordással voltak foglalkoztatva. Minden esetre ha az egyes üzemeknek nincsenek egyes műszakokon csillései, vagy hasonló beosztású munkásai, akkor foglalkoztassák a gyakorlóvájárókat, csillézzék és egyéb munkával, de ne csináljanak rendszert belőle. Megérti minden egyes gyakorlóvájár, hogy ha egy-két nap önéki kell elvégezni a csillézést, vagy fahordást, de nem ért egyet azzal, hogy egész hónapon keresztül ő végezze azt a munkát, ami a csillés feladata lenne.

A csillések pedig a fejtsébe vannak beosztva. Ez a sérelem szerintem teljesen jogos. Nagyon szeretném, ha az üzemekben megbecsülnék a rendes bányász módra nevelnék az ifjú vajúrókat és érvényesülne az a jelszó, hogy „Nevelj új bányászt”. Nem pedig az, hogy a már két éven át nevelt fiatal vajúrók lást, egy két hónap alatt elúzzák az üzemektől.

Szerintem helytelen az a felfogás, hogy ezek a gyakorlóvájárók még nem tudnak dolgozni. Ez nem igaz! Mert a multévek és már az ideiek közül is sokan bebizonyították szorgalmukkal és erős akaraterejükkel, hogy önék itt helyet kell adni az országépítésben és a szénbányászatban. Ezért arra kérem az üzemvezető és körletvezető elvtársakat, hogy olyan helyekre tegyék a gyakorlóvájárókat a többi tapasztalt vajúrókkal, ahol biztosabb a művelés, együtt majd megismerik a munkának és a széntermelésnek módját.

Igaz, előfordult az is, hogy a műszaki vezetők beosztották a gyakorlóvájárókat csapatra, sőt elővájsókra, de nagyon sok esetben a gyakorlóvájárók cserbenhagyták őket. Hogy ez mennyire igaz, azt bizonyítja a május 7-én délelőtt 10 órakor a II. üzem DISZ irodájában pár gyakorlóvájár és Dörnyei DISZ titkár elvtárral lezajlott beszélgetés.

Nagyon szomorúan kellett megállapítani

azt, hogy mi harcolunk a gyakorlóvájárók ügyében a DISZ szervezettel karöltve. De mikor a kivizsgálást megkezdjük, már az első lépésnél az derül ki, hogy 10—12 bumli van mind egyiknek és így van még több mind száz gyakorlóvájár.

Komlói és Komlóra helyezett gyakorlóvájárók most hozzátok fordulok pár szóval. Nem tudom gondolkodtatok e már azon, hogy a bumlizással az üzem tervteljesítését hátráltatjátok és minél több bumli van, annál kevesebb forint kerül a kezetekbe. Ezáltal lezülőtök és tönkre megy a fiatal életetek, mert aki nem dolgozik és élni akar az a másik becsületes társán előcsöklik.

Arra kérlek benneteket, akik idáig bumliztatok, vagy még mindig bumliztok, változzatok meg és bizonyítsátok be azt, hogy ezen túl becsületes DISZ fiatalokhoz illően kivesszitek részeteket a szén termelésben és nem fogjátok lerombolni a gyakorlóvájáróknak a hírnevét. Ehhez megkérem a többi becsületes gyakorlóvájárókat, hogy segítségemre legyenek.

Schelb Antal ipari tanuló felelős

Amikor a Bányagépjavító Vállalat úgy ahogy összeütötte tanyáját, utasítást kaptak a vállalatok: a javítási valót a vállalatokhoz kell adni, azért van. A vállalaton belüli javító részleg nem tartható fent.

Küldték is, várták is a javításra szorult gépeket, részeket, azután fizettek is a vállalatok olyan summák összegeket, hogy na.

— Azt nem lehet kibírni — mondja Schnetzer elvtárs.

— Nagyon drága a bányagépjavító — mondja Vizi elvtárs.

Van, aki azt mondja, hogy „patika az, nem bányagépjavító.”

Emiatt, hogy olcsóbb legyen, előbb elkészüljön a szükséges javítás, az üzemek kebelében „titokban” újra fejlődni kezdtek a javító részlegek. Egyik egy szobában, a másik valami barakban ütötte fel tanyáját és élnek, mint az akáca a homokon. A kezdetleges rezsiüzem is drága, a bányagépjavító még drágább. Valamit e téren is tenhí kell. Nem 10 fillérek kérdése ez sem.

Cselekedni kell és cselekszünk is

Csupán néhány példa az Komlóról, de megmutatja, hogy többet kell tenni, gyorsabban, határozottabban kell cselekedni az önköltség csökkentéséért, a szén olcsóbb termeléséért. A példák magukért beszélnek, megmutatják, hogy sem az üzemek vezetői, sem a tröszt osztályai, sem a párt-szervezetek és szakszervezetek még nem tettek meg mindent az önköltség csökken-

téséért. A példák azt is mutatják, hol vannak a tennivalók és nem árt „új” területeket keresni, mert találhatók. Kétségtelen, hogy az önköltség csökkentésének egyik döntő része a termelékenység emelése és erre nagy figyelmet fordítani fontos kötelesség. De ugyanakkor nem szabad szem elől téveszteni, hogy ne emesse fel a termelékenység emelkedését a másik oldalon a felesleges kiadás, mert egyhelyben topogással válik az igyekezet. Cselekedni kell a komlói párt-szervezetek, hogy mindenütt a kommunis-ták álljanak e nagyon fontos feladat élére.

Vizi elvtárs azt mondta:

— Cselekedni kell és cselekszünk is. De nagyon óvatosan kell hozzányúlni e kérdésekhez, mert ellenkező esetben fenekéstől felfordulhat minden.

Ha Vizi elvtárs az „óvatosan” szót úgy értelmezi, hogy körültekintően, meggondoltan, nemcsak a má, de a holnapot is látva kell cselekedni, úgy tökéletesen igaza van. De ha úgy értette, hogy „óvatosan”-lassan, nem sietve, akkor érdemes felvilágosítani a szó értelmét. Az önköltségsökkentésnek minden egyes százaléka Komlón százazretet jelent az országnak. Ezt nagyon sokan tudják. Induljon hát az eddiginél is jobb munka a százazrekért, a komlói szén olcsóbb termeléséért, a párt új politikájáért, a kormány programjáért.

Kászon József—Baris István

A kongresszusi verseny élenjárói

Geresdi János, sztahanovista vágár műszakonkénti 8 köbméteres előirányzatát rendszeresen 8.24 köbméterre teljesíti.

Jauch György, sztahanovista vágár a havi tervét eddig 172 százalékra teljesítette, 183 csille szemet küldött terven felül felszínre.

Nikola Árpád, csillás a 201-es Hoffmann csapat csillása. Terven felül eddig 202 csillét töltött, havi átlagteljesítménye 177 százalék.

Két faliújság — kétféle munka

Nézzük meg két faliújság munkáját, hogyan segítik a párt és kormányhatározatok, a legfontosabb feladatokat végrehajtását.

A 49/3 számú Szerelőipari Vállalat faliújsága jól foglalkozik a döntő kérdésekkel. „Bérfegyelmet” — címmel többek között az alábbi cikk jelent meg rajta:

Január, február és március hónapokban, vállalatunk rendszeresen túllépte a tervben megszabott bér-alapot, elharapóztak a normalizációs és a bércsalások. Különösképpen tapasztalható volt ez a bányász-fürdő távfűtésének szerelésénél, amikor egyes dolgozók odáig mentek, hogy csak akkor végeztek el egyes munkákat, ha azokra 260 százaléknak megfelelő időt biztosítottak. Mások meg olyan pótlékokat követeltek, amelyek nem voltak jogosak.

Nézzük meg mit jelentenek népgazdaságunknak a sorozatos bércsalások. A bérfegyelem érdeke minden dolgozóknak, mert csak így biztosíthatjuk a népgazdaság harmónikus

fejlődését, dolgozóink jó ellátását. Mindenkinek meg kell érteni, hogy a vásárlóerőnek és az árualapnak összhangban kell lennie. Ha a vásárlóerő jobban növekszik mint az árualap, ez zavarokat okozhat. A bércsaló tehát, elkaparintja az árakat azon dolgozók előtt, akik becsületesen munkával szereztek pénzből akar nak vásárolni.

Márciusban 112 ezer forintot fizetünk ki anélkül, hogy azért valami ellenértéket, termelést kapott volna a vállalat. Komoly összeg ez. A márciusban kifizetett bér fele. Ez annyit jelent, mintha dolgozó létszámunk fele nem végzett volna semmi termelőmunkát.

E lazaság ellen felvettük a harcot. Megvizsgáltuk a túllépés okát és a bércsalók ellen megtettük az intézkedéseket.

Papp Sándor

*

A III. üzem pártbizottságának faliújsága, a másik, amivel foglalkozunk. Ezelőtt két hónappal megbíráltuk a pártbizottságot, hogy faliújságunk nem tölti be feladatát. — Ahelyett, hogy mozgósított volna a feladatok megoldására, szép és hangzatos szövegekkel — nem egyéni felvilágosító munkával — szövegezték fel a dolgozókat a cikkek írására.

Mi történt a két hónap alatt? ... Semmi. Egy ideig még díszelgett a másfelhónapos cikkek a falitáblán, de az üzem pártbizottsága jobbnak látta ha leveszik cikkestől együtt az egész táblát. Ahelyett, hogy munkájukon javítottak volna, így fogadták a bírálatot.

Javasoljuk a III. üzem pártbizottságának, hogy tegyék vissza a falitáblát, de olyan cikkek jelenjenek meg, amelyek feltétlenül mozgósítják a dolgozókat az előtűk álló feladatok megoldására.

Termelési agitáció a III. üzemnél

Még két hét s megkezdődik pártunk III. kongresszusa. Az ünnepet mindig várja az ember. Sokáig és szívesen készült rá — készülődik. Sokszor hetek, hónapok hosszú során készíti elő és várja a közelgő nagy ünnepet a dolgozó ember, az egész nemzet. A naptárban legtöbbször nem jelzik piros betűvel a napot, de annál izzóbb az emberek millióinak szívében. Nem a formális különbségek, hanem a mélyről jövő, meleg megnyilvánulások, szeretetből fakadó, országos jelentőségű tettek mutatják a készülődést, az ünnepvárást.

A bányák mélyén lévő munkahelyekről, az ország különböző üzemeiből érkező hírek — ha olvasni tudunk a számok száraz adataiból — megerősítik és felvidítják a dolgozó embert. Komló bányászai, akik az elmúlt évben hosszú hónapokon keresztül sokszor fogadták meg a terv teljesítését, de teljesíteni nem tudták azt, most álltak szavukat. Az első negyedévi tervteljesítés után áprilisban is teljesítették a tervet. Köztük a III. bányáiban dolgozó is beléptek a tervteljesítő üzemek sorába.

Az első negyedéven, átlagosan 102.6 százalékos volt a III. üzem tervteljesítése. Ezt az eredményt azonban a januári és februári jó teljesítményüknek köszönhetik. Márciusban már visszaesett s ez történt áprilisban is. Vajjon mi az oka annak, hogy az év elején megindul és az első negyedéven egyre erőteljesebben kibontakozott versenyelendület visszaesett a III. üzemnél? Ezzel kapcsolatosan kérdéseket tettünk fel Huszár Sándor elvtársnak a III. üzem pártbizottsága titkárnak. A kérdések és az azokra adott válaszok így hangzottak:

Kérdés: Hogyan foglalkozik a pártbizottság a munkaverseny, illetve a termelési agitációival?

Válasz: A munkaversenyt és a termelési agitációt mi a pártbizottság vezetői keresztül vesszük. De az a hiba, hogy a pártbizottsági elvtársak amikor lenn vannak a bányában meg feledkeznek, úgy az egyik, mint a másik kérdésről. Bár jelenleg is közel 700 dolgozó van versenyben mégsem megy úgy a munka, ahogyan kellene. A verseny értékelésével is bajok vannak nálunk.

Kérdés: Hogyan történik a verseny szervezése és ellenőrzése az üzemnél?

Válasz: A verseny szervezését a szakszervezet végzi, illetve inkább egymaga Szentés elvtárs, aki az utóbbi idő-kig nem mozgatta eléggé a szakszervezeti aktívákat. A teljesítések ellenőrzésével bizony eddig vajmi keveset történtünk. Sok dolgozó nem tudta azt, hogyan áll tervével, illetve megteheti fogadalmának teljesítésével. Ezen a téren most történik majd komolyabb változás.

Kérdés: Milyen támogatást nyújt a pártbizottság a szakszervezeti bizottság munkájához. Hogyan ellenőrzi annak munkáját?

Válasz: A szakszervezet munkáját, a versenyszervezést az új vezetőségváltás óta nem tárgyalta a pártbizottság vezetője. A feladatokat esetenként megbeszéljük ugyan minden területen, de az ellenőrzés leg-többször hiányzik.

Kérdés: Hogyan segítik a műszaki vezetők, középkaderek — aknások, felvilágosítók — a verseny szervező és agitációs munkáját?

Válasz: Műszaki vezetőink, aknásaink, felvilágosítók csupán csak úgy képzé-lik el a segítséget, hogy biztosítják a műszaki feltételeket, — az üres-csillét, bányafát stb. — Szervizöknek azonban nem érzik magukat. Leg-több esetben nem látják a termelés mögött az embert. Nem végeznek, vagy nem jól végzik a lekesítő munkát. Úgy képzelik, hogy minden ki tudja a maga kötelességét.

Kérdés: Mi az oka annak, hogy a Notheisz Antal körlet súlyosan elmaradt a terv teljesítésében? Miért nem folyik ott munkaverseny?

Válasz: A Notheisz körletnél igen súlyos hibák voltak és vannak a minőségi munka területén. Ez addig fájult, hogy a bányarendszert leállította a körlet egyes munkahelyeit.

Körletnél a körletnél baj van az emberek hozzáállásával. Az a legnagyobb hiba, hogy az ott dolgozók legtöbbször az egyéni érdekeit a közösség érdekei fölé helyezi. Nem biztosítják kellően a munkahelyeket és ebből, azután igen sok sérülés is adódik. Munkaverseny azért nem folyik ott, mert a dolgozók nagyrésze elbizakodott.

Kérdés: Általában mi a véleménye a jelenlegi munkaverseny szervezéséről, illetve a termelési agitációról, a III. üzemnél?

Válasz: Igen sok ezen a területen az adminisztratív munka. Annál kevesebb a jó politikai felvilágosító munka.

Kérdés: Mit tesz a pártbizottság annak érdekében, hogy megjavuljon és mozgósító erejű legyen a termelési agitáció, élő és eleven legyen a verseny és a versenynyilvánosság?

Válasz: Elsősorban, most a májusi taggyűlés után napirendre tűzzük a szakszervezeti munkát, valamint a versenytáblák kérdését. Ezenkívül, minden pénteken közös értekezlet tartunk a pártbizottsági bizalmiak és szakszervezeti aktívák részére, mely értekezleten állandóan értékeljük a versenymozgalmat, az állását, a termelési agitáció munkáját. Tapasztalat-csere formájában segítjük egyes bizalmiak munkáját a verseny szervező és agitációs munkában.

Az eddigi versenynyilvánosságot olyképpen változtatjuk meg, hogy a versenytáblákon közzélni fogjuk a párosversenyek állását, illetve azokat az adatokat, melyekből kitűnik, hogy egy-egy brigád, vagy bányász hol tart tervével és vállalatával. A műszaki vezetőknek pedig pártbizottságunknak kiadnia a versenyszervező munkát.

A válaszokból tehát kitűnik a fenntartó és az, hogy mit akar tenni a III. üzem pártbizottsága annak érdekében, hogy mozgósítóvá, elevenné tegye a termelési agitációt.

A legfőbb feladata most a pártbizottságnak

az, hogy haladéktalanul tűzze napirendre a szocialista munkaverseny egészleges továbbfejlesztésének kérdését. Az üzem dolgozóit által, illetve az egész üzem által történő vállalatokban benne kell legyen a két legfőbb feladat: a termelési verseny növelése és az önköltség csökkentése.

Ebben a két fogalomban sok minden benne van. Benne van a jobb minőségű szentermelés, a gondos, takarékos anyagfelhasználás, a bérczési rendelet betartása, az észszerű munkaszervezés, a bányagépek jobb kihasználása stb. Ezek megvalósítására pedig ezerféle eszköz és mód van.

Csak egy eszközt nézzünk a sok közül: a szocialista munkaversenyt. Mit kell tenniük a párt és szakszervezeti aktivistáknak, a műszaki vezetőknek, hogy a kongresszusi verseny a III.-as üzemnél is a hátralevő két hét alatt még nagyobb lendületet öltösson és méltóan fejezze ki a bányászok igazi hangulatát?

Ne csak néhány dolgozó neve szerepeljen a versenytáblán, hanem valamennyi versenyben lévőé. A három üzemben is igen sok dolgozó van, aki szeretne büszkélkedni eredményével. Még olyanok is akik azelőtt csak 90 vagy annál kevesebb százalékokat értek el, most pedig elértek a 100-at. Ezt pedig még nem látjuk a versenytáblákon.

A versenynyilvánosság tehát nem tartott lépést a verseny fejlődésével, sőt sok esetben azt is előidézte, hogy egyes kisebb százalékokat elérők visszaléptek a versenytől, mert hisztőlük megsem emlékeztek. Legyen tehát a versenynyilvánosság mozgósító és ne csak regisztráljon mint eddig.

Agitáljanak tehát a népnevelők, pártbizottsági bizalmiak, a szakszervezeti aktívák a területükön elért eredményekkel. Szívós nevelő munkával érjék azt el, hogy minden bányász, minden nap teljesítse tervét maradéktalanul. Ne a hővégi hájrákra mozgósítsanak csak, hanem nap mint nap mindennapi terv teljesítésére, illetve túlteljesítésére, természetesen biztonságos munka mellett.

Mindez mellett gondoskodjanak a III. üzem műszaki vezetői a zavar-talan termelési lehetőségekről is. — Csakis közös erővel érhetik el azt, hogy sikerre viszik a tervteljesítést, és behozzák a márciusi, valamint áprilisi lemaradásukat.

Vasgyűjtő hónap hírei

A vállalatok egymásközi versenykihívása a vas- és fémgyűjtési versenyben az eddig elért eredményeket még fokozta és komoly lendületet adott a további jó munkához.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának 1035/54 számú határozata értelmében a fémgyűjtő hónap befejezésének határidejét május 10-ben határozta meg. Ez még nagyobb lehetőséget adott arra, hogy minél több vasat és színesfémeket szolgáltatassanak be fejlődő kohász iparunknak.

A verseny jelenlegi szakaszában a Komló Szénbányászati Tröszt vas-hulladékbegyűjtési tervét 169.3 százalékra, színesfém begyűjtési tervét pedig 659.3 százalékra teljesítette.

A verseny hátralévő napjaiban a begyűjtött anyagok elszállítására kell nagyobb súlyt fektetni, hogy biztosítsák az I. negyedév lemaradásának behozását.

A Komló-kökönyösi általános iskola lelkes fiataljai is nagyszerű munkát végeztek a fémgyűjtés területén. A huszonkét tagú ifjúbrigád, a várostól távollevő aknák környékét kutatta fel. Anna-akna közelében egy nyolc mázsás, rozsdásodott csillét találtak, amelyet 3 méteres szakadékból, vasrudak segítségével vonszoltak fel. Az úttörők örömmel vették a fémgyűjtő hónap meghosszabbításának hírért, mert ezután sikerült begyűjteniük azt a két nehéz vastárgyat, amelyet az elmúlt napokban felezték fel. A brigád összesen 518 mázsa vasat szállított a MEH telephelyére.

Szombaton és vasárnap újabb nagy gyűjtésre készültek Komló úttörői és DISZ fiataljai. Harcba indultak, hogy a vasgyűjtőhónap alkalmából, Komló város kerüljön ki győztesen.

A RÉGI KOMLÓ...

(Folytatás)

Mi készítette a lakosokat arra, hogy a török időkben elhagyja a falut? Erre a következő választ adjuk. A török meghódított területeken nem akadályozta meg, hogy az elmenekült papság és földesúr időszerűként a maga kilenced — illetve tizedjándóságát beszedje. Így a jobbágy-ság nem két részre, hanem háromfelé adózott mindenekefelett a töröknek tizedet, majd a papságnak kilencedet, magyar urának megint tizedet.

Miért hogy az akkori adóbeszedési módokat korántsem lehet humánnak nevezni, a jobbágy-ság a megnövekedett terheket nem tudta befizetni, és ezért kénytelen volt az em-bertelen zaklatások elől az erdők rejtő-egébe húzódní, ahol sem az egyik, sem a másik adószedő sem tudott nyomára akadni.

A török járom utáni idők igen keservesek lehetnek. Egy 1696-ból való okmány arról tanuskodik, hogy minde-össze öt család állt ekkor Komlón, akik kb. a mai hét holdnak megfelelő 7 köbölös földön gazdálkodtak. Állatállományuk mindössze két darab igavono-jóság. A zегénységük oly nagy volt, hogy mérsékelték úgy a kilencedet, mint a tized fizetési kötelezettségüket.

Az Országos Levéltár urbéri összeírás-jegyzéke közt több mint 20 komló-i vonatkozású okmány: talá-lunk, amelyek rendkívül történelmi kultúrá-t. Néhányat ismertettünk közülük, hogy az akkori állapotokat el tudjuk képzelni. Az 1702 urbéri összeírás 10 job-

bágy családról tesz említést, melyekhez 11 gyermek tartozik. Az összeírás részletesen felsorolja a jobbágyok gazdasági viszonyait. Állatállományuk három ökör, — ló nincs, — hét tehén, nyolc borjú, harminchét ser-netés, kilenc méhkas. Vés-tésterület 23¼ hold búza, 1¼ hold vegyes, (kétszeres?) ¼ hold rozsa, 1 hold zabvetés, továbbá van 13 kapás szőlő és termelt 8 akó bor, végül van 19 szekényi szénatermés. A közérthetőség kedvéért megmondjuk, hogy egy kapás szőlő az 240 négy szögölnök felel meg. Egy akó bor pedig 56½ literet tesz ki.

Ebből az okmányból megtudjuk többek között azt is, hogy a falunak katonai porció-jában 18 forintot kell fizetnie és természetben ki kellett szolgáltatnia egy katonára és egy ló három havi tartásához szükséges táplálékot. A földesúr, aki ebben az időben még a pécisi püspök volt, a sertéseknek az erdőben való makkoltatásáért külön díjat — centust kapott. A makkoltatás-ra alkalmas erdő kiterjedése az összeírás szerint 20 hold.

Nézzünk meg egy másik okmányt az említett köztől. 1717-ben történt összeírás szerint a falu Traun gróf-nő birtokába került és az egész falu felbecsült értéke 1.244 forint.

Itt el kell mondanunk, hogy miután császári seregek kiverték az országból a törököt a felszabadított területeket, „fegyverrel meg hódították” területnek minősítették és felszólították mindazokat, akik a régi területre jö-got formáltak, hogy

jussukat az úgynevezett újszerzeményi bizottság előtt a Neoaquistica Commissio előtt eredeti okmányokkal igazolják. Úgy látszik, hogy a pécisi püspökség sem tudja jogát megfelelő okmányokkal alátámasztani és Komló falut melynek ősidóktól fogva ura volt elveszítette. Komló így kincstári kézre került, eladhatóvá, adományozhatóvá vált.

1718-ban már Pető Lászlót említi az összeírás Komló földesuraként. Végezetül még nézzünk meg néhány adatot. 1715-ből olvasuk: „Ez évben összeíratott négy magyar lakos (család) és 72 köbölös szántó, 11 kaszás rét.”

1715-ből való adat: Kincstári birtok, évi árendája 28 Ft, terményben kilenc akó bor, 5.38 kila búza és rozsa, egy kila egyenlő egy mérővel, azaz 62 ½ kilogrammal.

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS

Kutnyánszky József a komlói múzeum vezetője,

Megnyilt a kenderföldi körzeti orvosi rendelő

Értesítem Komló város lakosságát, hogy 1954. május hó 3-án megnyilt a kenderföldi körzeti orvosi rendelő. Ezzel a belváros területén három körzeti orvos végzi a betegellátást. Ez a helyzet szükségessé teszi az orvosi körzetek újbóli rendezését. A három belvárosi orvosi körzet a következőképpen van felosztva:

I-es körzet orvosa: Dr. Bosnyák Antal. Rendel: délelőtt 7-től 10-ig a Bem József utcai orvosi rendelőben. Orvosi rendelő telefonja: 460.

Ellátja a következő területek betegait. Kenderföldi építkezés kezdettől Kossuth Lajos utca és mellékutcái a régi benzinkútig. Altáró úze mi területe, Imre-telep, Bem József utca, Erőmű üzemi területe, Ujtelep Béketelep és Kossuth akna.

II-es körzet körzeti orvosa: Dr. Bodó János. Rendel: délelőtt 8-tól 11-ig és délután 3-tól 4 óráig. A Bem József utcai rendelőben. Orvosi rendelő telefonja: 37.

Ellátja a következő területek betegait. Kossuth Lajos utca és mellékutcái a régi benzinkútól a Mélyfűző Vállalatig Baraksor, Bajcsy-Zsilinszky utca (sóstó) Majalister, III. akna, Béta-akna, Gadány, Ady-Éndre utca, József Attila utca, Csizmazia utca, Anna-akna, Halastó, Kóbánya, Gesztenyés és Kisbattyán község.

III-as körzet orvosa: Dr. Horváth Géza. Rendel: délelőtt 7-től 10-ig és délután 3-tól 4 óráig. A kenderföldi orvosi rendelőben. (528-as épület) — Orvosi rendelő telefonja bevezetés alatt áll.

Ellátja a következő terület betegait. Kenderföldi lakótelep, az építkezés kezdetétől Mecsekjános felé elterülő része, Kenderföldi felvonulási város, Mecsekjános község és János puszta.

Dr. Sófálvi Zoltán e. ü. oszt. vezető.

Válasz a dolgozók kérdéseire

Komló egész területén 1954 május 21—29 között végzem el az általános és kötelező sertésorbánc elleni védőoltásokat. Az oltásokat úgy végzzük el, hogy házról házra megyünk oltani. Sertéspestis elleni oltások nem lesznek.

A sertés ivartalanítások elvégzését a rendkívüli rossz időjárás akadályozza. Azonban a jó idő beálltával azonnal megkezdem az ivartalanítási munkát. Ezzel kapcsolatban kérem Komló lakosságát, illetve azokat, akik ivartalanítást akarnak végezteni, szervezzék meg az ivartalanítási munkát. Mégpedig olyképp, hogy egyes összefüggő városrészek — Kőkönös, Gesztenyés, Ujtelep stb. — egyszerre — közös megbeszélés alapján jelentsek be és végeztessék el az ivartalanítást.

Az állatok megbetegedéseinek bejelentését az alábbi helyeken lehet naponta eszközölni.

Allatorvosi iroda tanács épület I. em. 134 szoba, Allatorvosi lakás Kenderföld Arany János utca 12. II. em. 3. A városi tanács mezőgazd. osztálya Bertus Imréné, Városi tanács portáján, a begyűjtési osztályon. A városi tanács telefonszáma: Komló 440—449-ig.

Fodor Dezső állami állatorvos.

Végnélküli kötélpálya Béta-aknán

A Béta-aknai bányauzem I. szintjén, 300 méter hosszúságban, új végnélküli kötélpályát építenek. A kötélpályát a Bányagépjavító Vállalat dolgozói még ebben a hónapban átadják rendeltetésének. A végnélküli kötélpálya az akna első komolyabb gépi berendezése, mellyel sok munkaerőt takarítanak meg.

KÖNYVISMERTETÉS

Sült Tibor:

Fúrólukak telepítése

Munkafogások a bányászatban című sorozatban jelent meg ez a broszúra, mely a lőmesterek és vájárok szak ismereteinek kibővítésére szolgál. A broszúra részletesen ismerteti a bányászati munkafogásokat, a bányászati munkálatokhoz szükséges fúrólukak egyszerű telepítési lehetőségeit, hogy a gyakorlatban vájárjaink és lőmestereink a legkevesebb munkával a legtöbb szén termelhessek és ezáltal fizikai munkájukat is megkönnyítsék.

Markovits:

Sodronykötelek karbantartása és fonása a szénbányászatban

A könyv ismerteti a sodronykötelek szerkezetét, a velük szemben támasztott követelményeket és helyes karbantartásuk módszereit. A gyakorlat embelet nagy segítséget kapnak a broszúrán keresztül, mert megismerteti a kötélpályák és a vég nélküli szállítógepek sodronyköteleinek helyes szerelését, karbantartását, illetve összekötését. Az akna szállításánál használt sodronykötelekkel való bánás, a tartókötelek összekötése, a pázsmás sodronykötelek leírása alaposan bővíti bányászaink szakmai ismeretét.

Népszava kiadás.

SZURKA-PISZKA

Az elfelejtett kötelességteljesítés

Tavaly, 1953 december 28-án vásároltam Komlón a Bútorértékesítő Vállalatnál hálószoza bútort. A bútor hiányos volt. Hiányoztak hozzá a szükséges megfelelő méretű üvegek. Akkor azt mondták, hogy rövidesen megérkezik, legyünk türellemmel. Türelmemmel voltunk mind ezidáig, de tovább már nem leszünk azok.

Sokszor reklamáltuk az üveget a Budapest VI. kerület Sztálin út 4. szám alatt lévő Bútorértékesítő Vállalat üvegező osztályán. De mindig hiába. Ok ugyanis azt köztölték, hogy az üveget rég elküldték. — Sajnos mi nem kaptuk meg.

Most hozzád fordulunk kedves „Szurka”. Légy szíves segíts nekünk Szurkád meg a komlói Bútorértékesítőt és a budapesti központot. Hogy végre öt hónap után valóban küldje el a hiányzó üvegeket. Egyébként ezt meg is fizetjük már neki.

Ballagó András vájár.

Ejnye... ejnye... Bútorértékesítő... vagy alusznak... vagy nem hallják?... Dehogy... Nem is akarják... Vagy talán így csinálják az önköltséget?... Ugra. Valószínű... Vagy talán tévedünk?... Bútorértékesítő... szeretnénk ha Ballagó Andrásék megkapták az üveget, mégpedig haladéktalanul.

(Szurka)

Új üzem készült

Nem messze a Béta-aknától új üzem készült. A 380 méter mély szállítóakna tetején magasodik a 33 méteres aknatorony. Május 5-re befejezték a torony ferdetámaszának szerelését.

A szállítóakna mellett most készült a hétszáz méter mélyre tervezett légakna. A légakna mélyítésénél eddig 80 métert haladtak lefelé. Ide négyezer köbméteres ventilátort szerelnek fel, amely a komlói bányák legnagyobb szellőztető berendezése lesz. Ez a ventilátor tisztítja majd a Kossuth-akna „B” mezejének metános levegőjét. Az új üzem ez év végén kezd meg működését.

HIRDETÉS

A Komlói Helyiipari Vállalat vállal asztalos, bádogos, vízvezeték-szerelő, kovács, bogárnár, rádió, finommechanika, cipő, óra, kerékpár, motorkerékpár, varrógép, motorkecseselés, szobafestés, szabó, villany-szerelő javítási és új munkákat.

UJ KOMLO

a komlói városi pártbizottság lapja
Felolós szerkesztő: Baris István
Felolós kiadó: Bogár János
Szerkesztőség: Komló, Szabadság-u. 5. szám
Telefon: 58. sz.
Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Kiadóhivatala Pécs, Megye-u. 16. szám
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27
Nyomdai vezető: Melics Rezső

Törődjenek többet a légsűrítők munkásszállásával

A Légsűrítő Üzem is egyike azoknak a fontos üzemeknek, amelyek döntően hozzájárulnak a komlói bányák teremtéséhez. Az üzem dolgozó helytállnak. A kongresszusi versenyben vállalták, hogy biztosítják földalatti fejtések részére a 4.5 légkörös levegőnyomást. Vállalásukat azóta már teljesítették.

De most nem arról akarunk beszámolni, hogy a légsűrítők, hogyan állják meg helyüket, hanem arról, hogy munkaidő után hol töltik el szabad idejüket.

Az üzem munkásszállása Kossuth-aknán kapott helyet. Valamikor gépkocsigaráznak használták, aminek elég jól meg is felelték. De körülbelül két hónappal ezelőtt elhátárolták, hogy az üzem dolgozóit ide költöztetik. Ecélből átalakították. A nagy helységből, három kisebbet készítettek, de olyanokat, melyek lakhatóság szempontjából nagyonis kifogásolhatók. Kezdjük talán sorjában.

A három szobából kettőben se szék, se asztal. Ha a dolgozók le-

akarnak ülni az ágyat kell használni, de ugyanott fogyasztják el vacsorájukat, vagy ebédjüket is. A szobák közül egyikben sem található fogas. Ugy oldották meg — a lakók — a fogas kérdését, hogy a falbavettek 7—8 darab sínzöveget, arra akasztják ruháikat.

A padló betonból van elkészítve. Szigetelést azonban már elfelejtettek tenni alája. Így a feltörő talajvíz miatt állandóan vizes a padlózat. A falak is rossz állapotban vannak. Az építők lelkiismeretlen munkáját tükrözi vissza a durva és görbe vakolat. A szállás lakóinak, ha tisztálkodni akarnak, több mint 700 métert kell gyalogolni egy-egy kan-na vízért, ami munka után nem a legjobban szolgálja a pihenést.

Ezek azok a hiányosságok, amelyek sürgős felszámolásra várnak. Nem csoda, hogy az ilyen szálláskörülmények leszállásra készítik az új dolgozókat. Vonják felelősségre azokat, akik nem hajlandók komolyan venni a szociális normatívákat megszabó törvényeket.

Filmszínházunk bemutatja

május 13-tól 19-ig

Kávéház a Fő-úton

Csehszlovák bűnügyi film.

A felszabadulás óta a csehszlovák filmgyártás érdekes, színes témaválasztásával, kiváló filmalkotóinak és művészeinek munkájával tűnt ki a népidemokratikus országok filmművésze között.

Az elmúlt évek folyamán a csehszlovák filmművészet olyan nagyszerű alkotásaival ismerkedtünk meg mint az EMBERRABLOK, B. ÚGY, HOLNAP MINDENKI TANCRA PERDUL és egy sor más film.

Ez alkalommal is egy izgalmas mondani-való, lebilineselő történetet látunk a KÁVEHÁZ A GUTON című film megtekintésekor. Irja, Géza Vecelica saját élményéből merítette a film alaptémáját.

Josef Kucera pinceszobákban álláskeresés után elhelyezkedik Prágában egy előkelő zenés kávéházban. A főnöknek hamarosan szembe szúr haladó gondolkodású viselkedése. A kávéház egyik főzvényedője, a Zahar bank cégvezetője néhány társával együtt, a tulajdonos megbízásából bankbetétet követ el, hogy megmentsen az üzletet a csődöt. Kucera felszólításra közben feltárná a betörést előkészítő beszélgetéseket. Erről említést is tesz a Rudé Pravo szerkesztőjének.

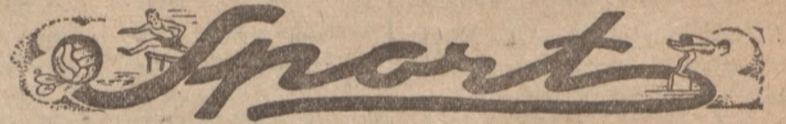
Kucera munkahelyén dolgozik Emil és Jindřiska, akik évek óta szeretik egymást. Emil már az első pillanathon feltételekkel Kucerára, pedig a lány és az új pin-

cér között mindössze színté barátság volt. Féltelességében Emil elárulja a főnöknek Kucera forradalmi gondolkodását. Ez természetesen azt eredményezi, hogy Kucera elbocsátják. Vele meg Jindřiska is, mert meggyűlölte viselkedése miatt eddigi szerelmét.

Jindřiska kevés megtakarított pénzt Emil őrízte. A lány most visszakéri. Emil a pénz átadásának időpontját éjjeli fél órára teszi ki. E találkozásra, a kávéháza Kucera elköszöri a lányt, s a ház előtt vár rá. Röviddel a lány távozása után Kucera gyors egymásutánban két lövést hall. Jindřiska után rohan. A kávéház padlóján süllyed le a sebbel a lány, s nem messze tőle halott Emil fekszik. Így találta őt a helyszínt érkező rendőrség.

Mivel a „vécető körök” úgy vélték, hogy a sajtó eleget foglalkozott a Zahar bank ügyével, valami mást kívántak „bedobni a közönségbe”. Kapóra jött most ez a féltékenységi dráma, amiből gyilkossági vádat kovacsoltak Kucera ellen, hogy ezzel az új színdarabjal elvonják a Zahar bankház ügyéről a közfigyelmet. Kucera Jindřiskával együtt a vádlottak padjára ültették. A tárgyaláson azonban megüszölt a körmon-tantú terv, mert az esetek nem várt szemtanúja jelentkezett.

Is izgalmas film két főalakját Kucera pinceszobák Karel Höger, Jindřiskát Jana Dítová állandó művészek alakítják.

Komló Bányász — Várpalotai Bányász 2:0 (2:0)

Mecsekjános pályán, 1500 néző előtt. Vezeté: Somogyi.

Komló Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Orosz — Károlyi, Fászkerti — Pólinger, Korom, Schmele, Szám I., Daum II. Csere: Daum I., Edző Király Tivadar.

Várpalotai Bányász: Vajda — Kozári, Zombori, Iklardi — Torbe, Flamm — Borbély, Bárti, Szóter, Kóniavics, Hudec. Csere: Boros, Edző: Mező Jenő.

Nagy érdeklődés előzte meg a komlói csapat hazai mérkőzését, már az előmérkőzésen is szép számmal összejött a közönség. Különösen érthető volt az érdeklődés csapatunk szereplése iránt, mert létről-hétre mind jobban szerepelnek.

Az első percek Várpalota támadásával kezdődtek. Azonban a jól zárt védelem biztosan rombol. A 2. percben Borbély, a vendécsapat jobbcsélszöveg szabálytalankodása miatt büntetőrúgáshoz jut csapatunk. Károlyi rossz helyre adja a labdát. Mindjában erősödik a hazai csapat. A 4. percben szép támadást indít fedezetorunk, azonban a kapu elől felszabadít a vendécsapat. Egy percre rá Fászkerti merede labdáját Korom Pólingernek tette ki, akinek hatalmas lövése a kapu fölé száll. 20 másodperc sem telik el, amikor Pólinger beadását Korom az ötös vonalról melléli.

Várpalotai Bányász egy-egy támadást indít, de védelmünk kiválóan rombol, s máris támadásba lendít az csapatát. Mindjában érik az első gól. Állandó nyomás nehezedik Vajda kapujára. S a 10. percben a hátulról előkevert labdával Schmele elfut a beálya a közpéren húzó Pólingernek. A szélső egy-két lépés után az ötösről védtelenül lö a hálóba, 1:0 a Komló Bányász javára.

A gól után fokozódik a hazai csapat irama és fölénye. Remek helyesítés támadás el második gólját a vendécsapat, 6:2 a komlóiak javára.

Lanyhult a játék irama, de az utolsó 10 percben az Epítők jó erőnlétben, kitűnő rajzával nyomták a Pécsújhegyiek kapuját és a jó formában lévő Rajcsányi a felpályáról levitt labdáját a hálóba lötte, 7:2-re vezet az Epítők csapata. Majd Cserháti ki-vezelte a kiugró kapust és a hálóba lött, 8:2 az Epítők javára. Az eredmény nem változott meg a mérkőzés végéig.

A komlói csapatból a csatározó mutatóit jó játékos, Ifj. Cserháti, Czene és a magátólálló Óvári is. Halász és Ali gyönyörű teljesítményt nyújtott. A fedezet közül Rajcsányi, a védelemben Bodó játszott kiemelkedően.

SAKK

Az elmúlt hónap során a jól sikerült I. oszt. minisport verseny után a Baranyamegyei csapatbajnokságokban csapatunk kiváló eredményt ért el. Eredmények:
Mohács-Komló 3,5-6,5.
Komló-Pécs A) válogatott 6,5-3,5
Komló-Szászvár 7-3.
Komló-Villány 9,5-0,5.

sokban gyönyörködik a közönség és lelkes biztatása közben egymásután fordulnak az újabb támadások a várpalotai kapu ellen. A 14. percben szöveget harcot ki a komlói csapat. A beívelő labdát Korom a jól helyezett Vajda kezébe lövi. A Várpalotai Bányász egy-egy támadással próbálkozik, de Magyarának nagy gondot nem adnak a befejezésükkel.

Nagy az iram. A 21. percben újabb helyesítés támadás indul. A hátulról előkevert labdával Schmele szöketi a jobbcsélszöveget. A fiatal csatár egy-két csett csinál és a beívelő Pólinger elé teszi a labdát. Pólinger nehéz szögből vártatlan lövést ereszt meg az ötös jobb sarkáról és a várpalotai kapus csak tekintetével tudja kisérni a hálóba vágó labdát, 2:0 a Komló Bányász javára.

Az első félidő továbbra is a hazai csapat jó játéka jellemzi, csak gólt nem eredményez ez a félidő.

A második félidő elején a vendécsapat fergeteges támadásba kezd, de a védelmünk jól türemül. Magyar egy biztos gólnak látó labdát a 18. percben bravúrosan kiűzi a zótt. Hatalmas tapssal jutalmazza a szurkoló tábor. Bár Somogyi bíró jól tartotta kezében a mérkőzést, a vendécsapat játéka mind durvább lett. Először Korom terült el a földön, majd Schmele. A komlói csapat a második félidő közepén ismét feljön. A 25. percben egy kapu előtti kavargásból Schmele rúgása robban ki, de Vajda kapu védte az erős lövést.

Az eredmény a mérkőzés végéig nem változott.

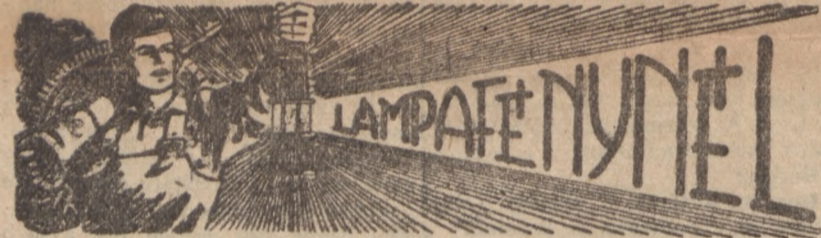
Jók: Pólinger, Schmele, Korom és Fászkerti, illetve Borbély, Bárti és Vajda.

Komló Építők—Pécsújhegyi Bányász 8:2 (3:1)

Jóiramu, időnként egészen szép játékkal, ilyen arányban is megérdemelten győzött az Epítők csapata, a mezőnyben szinte egyenrangú Pécsújhegyiek ellen.

A hazai csatározás ötletesen, nagy kedvvel játszott és már az első percekben Czene, majd Cserháti góljával 2:0-ra vezetett. Ezután a vendécsapat pót gyors, rajtütészerű rohama következett. A 50. percben a kiugró Pécsújhegyi balszélső lövése védtelenül a hálóba zuhant, 2:1 az Epítők javára. A 56. percben Cserháti szabadrúgásból gólt lött, 3:1 a hazai csapat javára.

Ezzel az eredménnyel csapatunk 26,5 pontot ért el és Pécs A) válogatott mögött a második helyen végzett. A pontokat küvétezők szerették: dr Vass 4, Sánta, Faludi, Knoll, Weber 3, Müller, Klese 2, Palcsó, Kovács A, Eréváryi, Hézős, Nagy, Orosz 1 és Veres 0,5 pont. A csapat 66 százalékos eredményt mutatott.

Komló örömei...

A minap szép esős tavaszi napra ébredtem. A naptár május elejét mutatta, az időjárás viszont inkább enyhe decemberre emlékeztetett. Miután kőkönnyös lakásom ablakából kinézve megállapítottam, hogy az eső úgy zuhog, mintha dőzsölő öntենék és a jó vendégmarasztaló komlói sár sem akar jó híreire rácsólni — ezért igyekszik mindig bokán felül érní — elhatároztam, hogy busszal megyek le munkahelyemre. Öt-hat perccel a hivatalos indulás előtt kiálltam a megállóhoz egy kis hiedeg zuhanyra. Ugyanis „egyenlőre” még nincs váró bódé a MÁVAUT kőkönnyösi végállomásán. Jó pofa vagyok. Hát hol van Komló MÁVAUT váró bódé? Sehöl!

Cirka 15 perces ácsorgás után — már bőrig ázva — kezdtem gyanakodni, hogy a MÁVAUT, a töle megszokott „figyelmességgel” — tekintettel az es időre és a feneketlen sárra — nem küld kocsit. Ezért elhatároztam, hogy átevezek a sártengeren és a Fürst Sándor-utcai Népbőltelefon megérdeklődöm, hogy: vajjon a forgalmista hajlandó-e kocsit küldeni az ürgévé változott kőkönnyösiekért. De, ó én balga lélek, azt képzeltem, hogy ez olyan egyszerű dolog — hát nagyon tévedtem. Tízperces hiábavaló kísérletezés után — a kőkönnyösi posta ugyanis nem jelentkezett — gyalog vágtam neki az útnak, mert munkahelyemről nem akartam elkésni.

Tekintettel az idő előrehaladt voltára, fittyet hányva a sártengernek, a Csizmazia-telep mellett lévő lépcsők felé vettem utam. Gondolva, a rövid, sárban való csuszálás után, a jó kölépcsőkön — melyek ugyan már telebannak sárral — kényelmesen leszállgok a rövidebb úton és dacára a MÁVAUT minden igyekezetének, mégis pontosan érek munkahelyemre. Pár lépcsőfokon való leszállgadás után az új kötélpálya alá értem, ahol egy tábla tűnt a szemembe a következő felirattal:

„A kötélpálya alatt járni életveszélyes és tilos!”
Törvényiszteelő ember vagyok és általában beszoktam tartani az előírásokat és szabályokat minden fontolgatás nélkül. Most azonban meglepetten és tanácstalanul álltam. Mit tegyek? A pálya alatt járni tilos, de még ráadásul életveszélyes is. En viszont szeretem a bőromet, ami nekem minden esetre elég értékes. Viszont a pálya ahhoz túl magas, hogy átugorhassam és feleite közlekedjem. Visszaforulni és negyedórás kerülőt tenni se kedvem, se időm nem volt. E miatt áthágtam a tilalmat és életem veszélyeztetésével átkeltem a kötélpálya alatt.

Amíg a munkahelyemre értem, azon törtem a fejem, hogy mi értelme volt a figyelmeztető táblának. Ha valóban veszélyes, akkor miért nem zárják el a forgalom elől az utat. Ha nem veszélyes, akkor miért remítik a jámbor járókelőket? Vagy talán egy ilyen tábla egyszerűbb és olcsóbb módja a felelősség elhárításának, mint védő hid építése?

ADÁM SÁNDOR

Bérbeadók és bérlők jogai...

Komló Városi Tanács VB. Városgazdálkodási Osztálya értesíti Komló város dolgozóit, hogy folyó hó 12-én, szerdán délután 13 órától 15 óráig a városi tanács épületében földszint 8. sz. szobában tanácsadói fogadódelután tart a lakások bérbe-

adóinak és bérlőinek jogairól és kötelességeiről.

Kérjük a dolgozókat, hogy lakásügyi panaszaiikkal és kéréseikkel a közölt időben és megjelölt helyen jelenjenek meg.

Vass István osztályvezető,

Uj Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

KEDD, 1954. MAJUS 18

A kongresszusi héten többet, jobbat, olcsóbban termeljük

A Ganz Vagonyárban mondták ki először a jelszót: „Kongresszusi héttel köszöntjük a pártkongresszust!” Alig néhány napja, hogy ezt az egyszerű mondatot megfogalmazzák, de ma — a kongresszusi hét első napjaiban — egyre több dolgozó előtt vált világossá, hogy nem elég csak érezni, hanem több szénrel, több lakással kell köszönteni a közzelgő történelmi napok nagyszerűségét, a III. tanácskozást.

Az új jelszó alatt találkoztak Komló bányászai és építőmunkásai. Mint amikor valami nagy erő mozgatja a hegyeket, és nyomában számtalan forrás fakad. Így indult el a jelszó nálunk is. Többet olcsóbban termelni, ezek ma a legégetőbb kérdések. S ahogy bányászaink legjobbjai eddig is az elsők között kezdeményeztek ott, ahol erre a legnagyobb szükség volt, úgy történt ez most is. Pfeiffer Alajos sztahanovista vajúr a bányáuzemek legjobb sztahanovistáit szólította harcra az adósságok törlesztéséért.

„Eltársak! Sztahanovista harcos-társaim! Felhívok benneteket, hogy az elkövetkezendő napokban fordítsuk meg Komlón a tervteljesítés sorsát. Versenyre hívok benneteket tervünk minél nagyobb arányú teljesítésére, hogy példánkkal, lendületünkkel ragadjuk magunkkal csapataink minden egyes tagját!”

Ezen jelszó alatt indult harcra Pfeiffer elvtárs és felhívása követőkre talált. A komlói bányák sztahanovistái egymástán fogadták el a felhívást. Köztük Szedlár Ferenc és Geresdi János elvtársak megfogadták, hogy személyes példamutatással, a tervek nagyarányú túlteljesítésével megfordítják a komlói széntermelés útját. Küzdelmükkel kívánják hozzájárulni a kongresszusi zászló elnyeréséért.

Az ország nagy eseményét, a pártkongresszust kívánják köszönteni Koppendorfer Elek és Surányi László sztahanovista fősatlósok. Új jelszó alatt harcolnak, hogy kivívthassák a párt elismerését, a komlói bányászok legnagyobb kitüntetését a Központi Vezetőség vörös selyemzászlaját. „A sztahanovisták példamutatásával előre a kongresszusi hét sikeréért”, szól a felhívás a két sztahanovista ajkáról, akik folyamatos, egyenletes szállítással segítik harcunkat. Mi ígéretet teszünk arra, hogy a kongresszusi hét során, ürescsillével és anyaggal mintaszerűen ellátjuk őket.

A sztahanovisták példamutatásával előre a kongresszusi-hét sikeréért

Olvastuk a „Szabad Népben” a Ganz vagongyári dolgozók kezdeményezését, hogy pártunk III. kongresszusát kongresszusi héttel akarják köszönteni. Arra gondoltunk, hogy ezt a mozgalmat a komlói bányákban is meg kell valósítani, mégpedig úgy, hogy összekapcsoljuk sztahanovista vajúrainak nagyszerű kezdeményezésével, amelyről az „Uj Komló” adott hírt múlt heti számában. Mi, Kossuth-akna fősatlósai új jelszót szeretnénk adni a bányászok harcahoz. „A sztahanovisták példamutatásával előre a kongresszusi hét sikeréért!”

A Kossuth I. aknán még januárban komplex brigádokat alakítottunk a munka tökéletesebb elvégzése érdekében. Vállaltuk, hogy a IV. szinti feltáró és a V. szinti szenelő és feltáró csapatokat ürescsillével és anyaggal zavartalanul ellátjuk és egész évben a sztahanovista szint felélteljesítjük tervünket. Vállalásunkat eddig teljesítettük. Az I. negyed évet 137 százalékos eredménnyel zártuk. A kongresszusi verseny során pedig 115,7 százalékos átlagteljesítményt értünk el. Ezzel 5-7 százalékkal túlteljesítettük a sztahanovista szintet.

Komplex brigádunk minden egyes tagja MSZT tag. Célunk, hogy a szovjet aknazsallítók példája nyomán teljesítményünket állandóan növeljük, s ezzel Komlónak dicsőséget szerezzünk... Most pártunk III. kongresszusa előtt, amikor felhívjuk Komlót valamennyi dolgozóját, hogy csatlakozzon a Ganz vagongyár kezdeményezéséhez és tartsunk Komlón is ünnepi kongresszusi hetet, arra kérjük a szenelő üzemeket és elsősorban a szenelő üzemek sztahanovistáit és MSZT tagjait, adjanak több szénrel. Több szénrel, mint valaha is adtak. Folyamatos, egyenletes munkával, egyenletes szállítással segítsék harcunkat. Mi ígéretet teszünk arra, hogy a kongresszusi hét során, ürescsillével és anyaggal mintaszerűen ellátjuk őket.

Meggyőződésünk, hogy harcoss összefogásunk nemcsak a meglévő adósság felszámolását teszi lehetővé, hanem hozzásegít bennünket a kongresszusi zászló elnyeréséhez is.

Koppendorfer Elek és Surányi László sztahanovista fősatlósok,

ról, akik folyamatos, egyenletes szállítással segítik e nagyjelentőségű hét győzelemrevitelét.

Ezek a kezdeményezések, sokféle néven, sokféle módon indultak el, de mindenütt egyformán, a munkás-emberek szívéből, akaratából. Ezek a készülődések hí tükörképei, hogy milyen örömmel és bizalommal tekintenek városunk dolgozói a kongresszus elé, milyen jelentős eseménye ez az országnak, a párt történetének. Dolgozóink tudják, hogy a kongresszus határozatai fogják megszabni, hogyan folyik tovább életünk, tudják, hogy népünk jólétének emeléséről, jövőnkéről, a dolgozók szebb életéről folyik majd a tanácskozás.

A párt, politikájáért, a jólét emeléséért folyik a verseny. Új célok, új kérdések állnak a még hátralévő napokban. Nehéz kérdéseket kell megoldani, s nem mindegy az, hogy milyen módon, milyen munkával történik az. A Szénbányászati Tröszt üzei közül sokan még elmaradtak a tervteljesítésben, s most azért harcra indulni, hogy letörlessük az adósságokat. Régebben a verseny utolsó szakasza nem egyszer nagy hajrát, a megalapozatlan rekordok hajszolását jelentette, nem nagyon törődtek azzal, hogy a verseny végeztével kirabolva maradt a bánya és visszaesik a termelés. Most nem egyszerűen arról van szó, hogy több szénrel, lakást kell adnunk, hanem gondolnunk kell arra is, hogy mindez jobb, olcsóbb legyen mint eddig volt, hogy megszilárdítsa, egyenes kerékvágásba hozza üzemünk termelését. Az utóbbiak figyelembevételével indultak harcra Béta-akna bányászai. Az ünnepi műszakok hátralévő napjait nem a könnyű sikerek elérésére, hanem a nehéz problémák végleges megoldására, a tervteljesítés egyenletességére akarják felhasználni.

Hétlőn reggel kezdődött a nagy verseny. Minden szónál szebben beszélt a tett — bányászaink pedig máris tettekkel fejezték ki forró szeretetüket a pártunk és népünk iránt. A zászlóért folyik a harc, s most már csak a jó munkától függ, hogy melyik üzem lesz a dicsőséget jelentő vörös lobogó.

Versenyben a kongresszusi zászlóért!

A mai naptól 25 csille szénrel adunk terven felül

Olvastam az „Uj Komlóban” Pfeiffer Alajos, Szedlár Ferenc és Geresdi János sztahanovista vajúrok felhívását. Elhatároztam, csatlakozom a komlói sztahanovisták nagyszerű mozgalmához, melyet — minden erejüket latbavetve — a kongresszusi zászló megszerzéséért indítottak.

Ki számíthatna a párt, ha nem miránk, sztahanovistákra, akik száz és száz szénrelben bizonyítottuk be, hogy a pártunk iránti szeretet csodálatos eredményekre sarkal bennünket. Ott akarok én is harcolni már a mai naptól kezdve az első sorban a kongresszusi zászlóért.

Fiam most érettségizik a Pécsi Gépipari Technikumban. Büszke vagyok rá, mert kitűnő tanuló. Azt akarom, hogy ő is büszke legyen az apjára. Az én jó munkám egyúttal az ő boldog jövőjének biztos alapja is.

Fiam gépészmérnök lesz, én pedig a szénrel adom a gépek gyártásához. Azt a nagy boldogságot, amit fiam ballagásakor éreztem, a pártunk köszönhetem. S én ezt úgy akarom meghálálni, hogy a párt III. kongresszusáig DISZ-fiatalkból álló csapatomat a termelés élvonalába emelem.

Meiszter Tivadar frontmesterrel kötött párosverseny-szerződésünk értelmében napi 10 csillét kell adnom terven felül. Május 11-ig 9 termelő napon 164 csille szénrel termeltünk előirányzatunkon felül, tehát 18 csillét naponta.

Most versenyre hívom a Komlói Szénbányászati Tröszt valamennyi DISZ-front csapatvezetőjét és ígérem, hogy tervünket a kongresszus naponta 25 csillével túlteljesítjük.

Ezzel még fokozottabban ki akarom érdemelni a DISZ-szervezet kitüntetését is, amelyet a napokban adtak át ünnepélyesen a fiatalok nevelése terén elért jó eredményemért.

Meggyőződésem, ha minden sztahanovista teljes erejével a termelés élére áll, a kongresszusi zászló Komlóra kerül.

POBECZ FERENC sztahanovista frontmester.

A minőség javításával csatlakozom Pfeiffer elvtárs felhívásához

Olvastam az „Uj Komló” május 11-i számában Pfeiffer elvtárs felhívását, hogy pártunk III. kongresszusáig harcoss helytállással fordítsuk meg a komlói tervteljesítés sorsát... A felhívás ugyan elsősorban a Kossuth-akna sztahanovistáikhoz szól, de úgy érzem, hogy reánk is vonatkozik. Nemcsak a bányászoknak, hanem nekünk a szénosztályozó dolgozóknak is minden erőnkkel hozzá kell járulni ehhez, hogy Komló az első magyar szocialista bányaváros büszke címet megérdemelt maradjon. Pfeiffer elvtárs a terv minőségi teljesítésére tett felhívást. A felhívás helyes! Nem elég azonban, hogy csupán mennyiségben teljesítsük termelési tervünket. Nekünk nemcsak minél több, hanem jó minőségű szénrel kell adnunk hazánkunk.

Ezért a komlói bányászokat is arra kérem, hogy ezentúl a mennyiségi tervteljesítés mellett fokozottabban gondot fordítsanak a minőségi termelésre is. Ne fordulhasson elő, hogy a megtört mérték két háromszorosát is meghaladó meddőtartalmú szénrel küldjenek nekünk osztályozásra.

Én magam, a szénosztályozó Vass harmadának szénmestere ígéretet teszek arra, hogy brigádommal együtt ezentúl még fokozottabban minőségi munkával javítjuk a szén minőségét. Vállalom, hogy a bányából jövő gázzsenet brigádommal átlagosan 18 százalékos hamutartalomra szűreljük és ezzel minőségi tervünket átlagosan 111 százalékra teljesítjük. Emellett azonban az előírt kihozatali tervünket is túlteljesítjük. A minőség megjavításáért versenyre hívom ki a szénosztályozó másik két harmadának szűrelő brigádját. A verseny célja azonban ne a hamutartalom mindenáron való csökkentése legyen, hanem a minőségért folyó küzdelem járjon együtt a mennyiségi, kihozatali tervteljesítéssel, illetve túlteljesítéssel!

Biztos vagyok benne, hogy szavam minden becsületese komlói bányász és szénosztályozó társaim között megértésre talál. És mi, komlói dolgozók eredményeinkkel bátran és büszkén állhatunk pártunk III. kongresszusa elé.

Opra István szénmester.

Harcra hívom városunk valamennyi MSZT tagját a 350 vagon szénrel kitermeléséért

Épülő szocialista bányavárosunkban napról-napra mind jobban láthatjuk, hogy dolgozó népünk élni tudott a szovjet népek segítségével megszerzett szabadsággal és töretlen lendülettel halad a szocializmus építésében. E hatalmas alkotó munkához óriási segítséget nyújt a baráti Szovjetunió. E segítség sokféle képpen nyilvánul meg. Hiszen nemcsak az élenjáró szovjet munkamódszerek és gépek segítségével válik könnyebbé és termelékenyebbé bányászaink munkája, hanem személyesen is eljönnek a szovjet elvtársak, hogy a tudásukat megosszák velünk. Ezelőtt tíz évvel szocialista bányavárosunk egy poros kis falu volt, a bányában az emberi erőre támaszkodtak. Ma már az ország egyik legjobban gépesített bányája Komló.

A mi munkánk a szovjet barátság jegyében zajlik le és minden egyes

kiemelkedő százalék, minden egyes terven felüli vagon szénrel erősíti a baráti Szovjetunió vezette békefrontot. Ezért nekünk MSZT tagoknak két-szeri kötelességünk, hogy élenjárjunk a munkában, mert ezzel még szorosabbá fogjuk, még mélyebbé tesszük a nagy Szovjetunióval a barátságot s ezzel szétbonthatatlan egységbe tömörülünk a baráti népi demokratikus országokkal. Harcba hívom üzemünk valamennyi MSZT tagját, hogy töretlenül harcoljanak tervük teljesítéséért a 350 vagon szénrel kitermeléséért. Sorainkban sok kiváló bányász van, s nekünk az a kötelességünk, hogy mindnyájan fejlődjünk melléjük, mert ezzel hozzásegítjük pártunkat és kormányunkat a boldog jelenünk még szebbé tételéhez.

Gulyás István városi MSZT titkár

Megtartjuk a vándorzászlót

Nagymányoki bányáuzemünk május 1-től 10-ig 104,2 százalékra teljesítette tervét. Ez az eredmény lehetne tőve tette, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt által kibocsájtott versenyzászlót továbbra is megtarthassuk. Dolgozóink megnövekedett munkalendületét tükrözi vissza az alábbi eredmény.

Glöckler József brigádja 114,1, Müller, Adám brigádja 120,5, Till József és brigádja 112,8 százalékos tervteljesítést ért el a kongresszusi verseny során.

A jó eredmények eléréséhez — a dolgozók lendületes munkáján kívül — nagyban hozzájárul műszaki vezetőink és párttagjaink odaadó és áldozatkész munkája, akik minden tettükkel biztosítani igyekeznek a napi széntermelés zavartalan menetét.

Üzemünk dolgozói a termelési tervek teljesítése mellett, nagy gondossággal végzik a minőségi termelést, hogy iparunk jó minőségű szénrel biztosítva legyen.

Marion Szilvia üzemi tudósító

Május 23-ig teljesítjük havi tervünket

Amikor Komló állomás vasúti dolgozóinak április 29-én átadták az „Elüzem” vándorzászlót, akkor Petkó Imre sztahanovista kocsimester azt mondta, hogy ez a zászló Komló állomás fog maradni. Ebben a szelvényben tették ígéretet a május 5-én tartott termelési értekezleten mind a forgalmi, mind a kereskedelmi brigádok arra, hogy minden egyes brigád május havi esedékes tervét 23-ára befejezi.

Az ünnepélyesen ígértetevők között volt Esküdt Sándor sztahanovista kocsimester is, akinek brigádja: Tombor Sándor tolatásvezető, Lafferten Henrik, Pavlió János, Berényi György kocsimesterek, először váltották be ígéretüket. Ez a brigád május havi tervét május 10-én teljesítette.

Esküdt Sándor kocsimester elvtárs brigádja termelési tervének teljesítése során a május 31-ig tervezett 127.000 tonna elegyet május 10-ig továbbították. Munkájuk eredményességét mutatja az is, hogy ezt a tonna mennyiséget 141 vonat helyett 120 vonattal szállították és így megtakarítottak 18.724 tonna elegy továbbításához szükséges 21 vonat és mozdony közlekedtetést.

Példát mutat ez a brigád a tenger-vonatok menetrendszerű indításában is, mert ebből a 120 indított tenger-vonatból 117-et indítottak el menetrend szerinti időben. A tervezéshez viszonyított teljesítésük 121 százalék.

Kimagasló eredményt értek el az egy kocsi eső tolatási idő megrövidítése során is, mivel az ebben az évben 12.434 kocsi megtolatasánál 7.004 percet takarítottak meg azaz, hogy ezt a kocsimennyiséget 32.180 perc helyett 45.176 perc alatt mozgatták meg.

Ez a brigád, mely kongresszusi vállalása teljesítésénél ily kiváló eredményt ért el most a többi brigádok segítségére siet, hogy munkatapasztalataik átadásával segítsék azokat vállalásaik határidő előtti teljesítésében, hogy ezzel megtarthassuk az élüzem zászlót és megszerezhessük a kongresszusi zászlót is.

Görbe Zoltán tudósító.

Párt és pártépítés

A bányászok között végzett politikai munka helyzetéről és feladatairól tárgyalt a városi pártválasztmány

A Központi Vezetőség 1953 júniusi határozatának, valamint az azt követő minisztertanácsi határozat eredményes végrehajtásához jelentősen növelni kell a széntermelést, szemelött tartva a gazdaságos termelés összes mutatóit. Bányázatainknál ezekkel bizonyos hiba van. Igaz ugyan, hogy ebben az esztendőben a komlói szénbányák minden hónapban teljesítették a tervüket, de a szén mennyiségi termelése mellett nem lehet dicsekedni számos olyan kérdéssel, melyek kedvezőtlenül befolyásolják a széntermelés önköltségét. A komlói szénbányászat nemcsak arról ismert az országban, hogy nálunk termelik a kohókokszt készítésére alkalmas fekete szenet, hanem arról is, hogy az országban legdrágábban termelünk. A komlói bányák nál hallatlan magas az anyagfelhasználás, ennek oka egyrészt a szervezetlenség, másrészt a gondatlanság, nemtörődömség. Számos hiányosság található a munkaerő elosztásánál, a dolgozók bérezésénél,

laza a munkafegyelm. Ezek a tények szükségessé tették, hogy a városi pártválasztmány megtárgyalja a bányászok között végzett politikai munka helyzetét és meghatározza a hibák kijavításának módját és idejét.

A szombati városi pártválasztmányi ülés megállapította: a Központi Vezetőség 1953 júniusi határozata óta, pártpolitikai munkában jelentős eredményeket értünk el. A legszembetűnőbb a dolgozók mindenképp előtti a kommunista öntudatának növekedése. A kommunisták járnak elől jó példával a termelésben és a munkafegyelmében. Megjavult a fizikai dolgozók és a műszaki dolgozók közötti együttműködés. Mélyült a kommunisták felelősségérzete a terv teljesítése iránt. És még egy egész sor olyan eredmény van, amely jelentősen hozzájárul a dolgozók anyagi, kulturális igényeinek fokozottabb kielégítéséhez.

Az eredmények mellett azonban még számos hiányosság van.

A hibák főoka a politikai munka gyengeségében keresendő

— állapította meg a városi pártválasztmány beszámolója.

Dolgozóink gondolkodásában még élnek a régi rend nevelésének csökevényei és ez egyikről, másikkal, különböző módon jut kifejezésre. A javulás ellenére sem kielégítő a munkafegyelm. A dolgozók egyrésze hanyagul gazdálkodik a fával, sűrített-levegővel, villamosenergiával. A gépeket sem úgy kezelik még, mint ahogy ezt kellene. A dolgozók egyrésze, — megállapítható, hogy a kisebb része — még úgy gondolkodik, hogy az önzó egyéni érdekeit a közösség érdekei fölé helyezi. Számos visszaélés tapasztalható a bérezés területén. Sokszor olyan összegeket vesznek fel család módon, melyek mögött nincs teljesítmény.

A fenti és a hozzá hasonló hibák elsősorban abból adódnak — állapítja meg a beszámoló, — hogy a Köz-

ponyi Vezetőség említett határozatának ismertetését a városi pártbizottság és a pártbizottságok helytelenül értelmezték és magyarázták. A politikai agitáció főként a dolgozók jogainak ismertetésére korlátozódott, amely egyes dolgozóknál önelégültséget idézett elő. A fegyelmetlen dolgozók sokszor szemtelen hangon követelték, hogy nézzék el hibáikat. Az ellenség is kihasználta a politikai munkák hiányosságait. Egyrészt jogtalan követelésekre buzdította a fegyelmetlen, politikailag gyengén képzett dolgozókat; másrészt, a munkaterületen különböző módon akadályozza a termelést.

Politikai munkánkban ez az egyoldalúsága azt eredményezte, hogy nem magyaráztuk meg a dolgozóknak azt, hogy a jobb élethez több szénre van szükség.

Jogok mellett nem hangsúlyoztuk megfelelően a köteleességek teljesítését

Huszár Sándor elvtárs, Kossuth akadémia III. üzem pártbizottságának titkára felszólalásában elmondta, hogy Ruspai József kétszeres sztahanovista vajúr, párttag, alapszervezeti vezetőségi tag, a legutóbbi hónapban mikor megtudta, hogy mennyit keres ezt mondta: „51 forintért nem dolgozom elmevgyek egy másik üzembe.“ Huszár elvtárs elítélte Ruspai elvtárs magatartását, azonban arról, hogy hogyan győzte meg Ruspai elvtársat nem kommunistaéhoz méltó magatartása helytelenségéről, egy szót sem beszélt. Feltételezhető, hogy így van ez számos más esetben is. Párttitkáraink, vezetőségi tagjaink, nagyszerűen ismerik az üzem problémáit és sokszor a politikai felvilágosító munka helyett olyan kérdésekre bonyolódnak, melyeket az aknászoknak vagy éppen az üzemvezetőnek kellene végrehajtani.

A politikai nevelő munka hiányát talán legszembetűnőbben Bogó János elvtárs a Városi DISZ bizottság titkárának felszólalása mutatta meg. Elmondta, hogy a fiatalok közül háromezernyolcszázannak vannak versenyben, s közülük öt-hatszázannal már teljesítették a kongresszusi felajánlásukat. A régi bányászok keveset foglalkoznak a munkahelyeken a fiatalokkal. Elhanyagolják politikai, szakmai nevelésüket. Számos példát vetett fel, hogy egyes munkahelyeken hogy bannak a fiatalokkal. — Nem biztosítják nekik képzettségükhöz megfelelő munkahelyet, hogy túl nagy igényt lépnek fel velük szemben. Számítatlan hiányosságot mondott el a bérezésükkel kapcsolatban. A fiatalokkal való nem kielégítő foglalkozás következménye, hogy sokan nem kielégítő a munkához való viszonya. A fiatalok azok, akik legtöbbet bumliznak és többen lthagyják Komlót. Ebből adódik pártbizottságunknak és régi becsületes bányászoknak az a feladata, hogy ifjúságunkat jó szakmunkásokká neveljék, tanítsák meg azokra a fogásokra, amelyekkel könnyen többet termelhetnek. Wider Béla elvtárs, és Dobos József elvtárs párttitkárok, a

között végzett politikai nevelő munkát.

Növelni kell a feltárások előrehaladásának sebességét

Vizi László elvtárs a Szénbányászati Tröszt igazgatója a beszámolóban felvetett eredményekkel és hiányosságokkal egyetértett és egy olyan fontos kérdésre hívta fel a figyelmet és kérte a pártbizottság támogatását, mint a feltárások ütemének meggyorsítása. Ha figyelemmel kísérjük a termelést, megállapíthatjuk, hogy állandó emelkedő tendenciát mutat. Nőtt a frontfejtések előrehaladási sebessége, ami helyes. Azt viszont, hogy ezzel párhuzamosan nem nőtt a feltárások ütemének előrehaladási sebessége károsan befolyásolhatja szénbányánk későbbi termelését. Ezért azt javasolta, hogy egyrészt ki kell dolgozni a feltárások meggyorsításának technológiáját, jobban ki kell használni a rendelkezésünkre álló gépeket. Kérte, hogy az üzemi pártbizottságok tartssák állandó napirenden e fontos kérdés politikai jelentőségét.

Sziklai elvtárs a megyei pártbizottság ipari és közlekedési osztályának vezetője a pártválasztmány figyelmét, a munkahelyi körülmények megjavítására, valamint a szén minőségének megjavítására hívta fel. Fel kell figyelnie az ellenség ténykedésére, a munkahelyeken és a szőlő-láshelyeken egyaránt. Az önköltség csökkentésének kérdése nem kizárólag műszaki feladat — hangsúlyozta Sziklai elvtárs — Politikai feladat. Ezért pártbizottságainknak sokkal jobban kell a jövőben harcolniuk az üzem széntermelésének gazdaságosságáért.

Még számos felszólaló volt, valamennyien egyetértettek a beszámolóban felvetett eredményekkel, hiányosságokkal. Bátran bírálták a városi pártbizottság, az üzemek műszaki vezetőinek, valamint saját munkájuk fogyatékosságát.

Bogár János elvtárs a városi pártbizottság titkára felszólalásában elmondta, hogy a beszámolóban és a felszólalások során elhangzott hiányosságok oka egyrészt az a politikai munkánk hiányosságából, másrészt az üzemekben a gyakorlati munka helytelen végrehajtásából ered. A párt és gazdasági műszaki vezetők elnéznek a hiányosságok felett. Ilyen körülmények között az a vezető, aki szigorúan megköveteli a rendet nem örvend népszerűségnek. Sok esetben pártbizottságaink helyes intézkedéseit. Felhívta a műszaki vezetők figyelmét, hogy az eddigienél sokkal felelősségteljesebb munkát kell, hogy végezzenek. A pártbizottságok segítségével szüntessék meg az üzemekben még fennálló lazasságokat, nemtörődömséget. Befelkészül a pártbizottságok és műszaki vezetők figyelmét a májusi tervteljesítésre hívta fel. Felhívta a figyelmet, hogy minden lehető kövessenek el, hogy a kongresszusi héten, méltó eredményeket érjünk el és ezzel biztosítsuk e hónap tervteljesítésünket is.

Ezután Bogár elvtárs határozati javaslatot terjesztett elő a bányászok között végzett politikai munka megjavítása céljára. A határozati javaslatot a választmány egyetértett.

Nem kétséges, hogy ha pártbizottságaink, a fenti határozatot maradéktalanul végrehajtják, lényegesen megjavul a bányászok között végzett politikai munka. Kedvezőbben alakulnak a széntermelésének költségei és megszilárdul a munkafegyelm.

Emétkérmet kapnak a DISZ-fiatalok

A Városi DISZ Bizottság május 6-án osztotta ki ünnepélyes keretek között a „Komló Építéséért“ — című emlékérmét. Az érmeket azok a fiatalok nyerték el, akik a „Dicsőséget szerzünk az ifjúság városának, Komlónak“ — mozgalomban a legjobb szervező munkát végezték. Bogó elvtárs, a Városi DISZ Bizottság titkára, mintegy 250 fiatal részére nyújtotta át az emlékérmeket.

Néhány szó az I. üzem népnevelőinek munkájáról

A kormány programját, az új szakasz gazdasági és politikai célkitűzését az egész magyar dolgozó nép a legnagyobb megelégedéssel fogadta. De ahhoz, hogy ezeket a célokat valóra válthassuk — hazánk minden dolgozója előtt sokoldalúan és részletesen világgá kell tennünk pártunk politikáját. A párt és kormányhatározatok végrehajtásának irányelve a Központi Vezetőség februári határozata a népnevelő munka megjavításáról. A határozat legrögzíti, hogy „A párt agitációs munkájának kell biztosítani, hogy népünk megértse és magáévá tegye a párt politikáját és annak végrehajtásáért minden erővel harcoljon is.“

Hogyan alkalmazzák e határozatot a Komlói Szénbányászati Tröszt egyik legfontosabb területén, az I. üzemben?

A népnevelők jó munkáját tükrözik vissza azok a felajánlások, amelyek végrehajtását a párt III. kongresszusa tiszteletére vállalták. A felajánlásokban arra kötelezik magukat, hogy fegyelmetlenebben dolgozzanak, nem hiányoznak igazolatlanul a munkából, kihasználják a munkanap 480 percét — és kapcsolódva a „Nevelj új bányászt!“ mozgalomhoz — erre nevelik az új bányászokat is. Mi történt ennek elérére?

Az I. üzemek ebben a hónapban máris sok tónna szénadóssága van. Ez súlyos mulasztás, hiszen a kormányprogram gyorsabb megvalósításához a párt és a kormány, még terveheljen szén és a bányászok.

Ezen súlyos lemaradás egyik okozója, hogy a fentebb említett szempontokon kívül, más vállalásokra nem igen terjedt ki a népnevelők figyelmé. Például: a népnevelők egyik döntő feladata lenne a 90 százalékon alul teljesítő dolgozók segítése. Elmondani, hogy a vállalások csak akkor értékesek, ha annak

teljesítését becsületbeli kérdésnek tekintik a dolgozók.

Igaz, akadnak szép számban olyan népnevelők, akik kötelességüknek érzik a 90 százalékon alul teljesítő dolgozók felvilágosítását. Ezek közé tartozik Kovács János körlet-aknás is. A múlt hónapban a VII. szinten dolgozó csillések el akarták hagyni munkahelyüket, mert az iszapjalas alatt lévő fejtésekből kiáradt a víz és elárasztotta a vágatokat. A csillések amúgy is gyengén teljesítették tervüket idegen és új volt számukra a bánya. Kovács elvtárs foglalkozott velük. Elmondta, hogy az ő munkájuktól függ az üzem tervteljesítése, felkeltette bennük a felelősségérzetet. Egy napon keresztül segítette csillézni, megmutatta a bevált fogásokat a kiesett csillék beemelésénél. Munkája nem veszett félbe. A csillések megmaradták helyükön és elmúlt havi tervüket 103,6 százalékra teljesítették.

De olyanok is akadnak akik nem tesznek eleget kötelességüknek, önmaguk — a népnevelők — nem teljesítik a rájuk rótt tervet. Vajjon, hogy áll az ilyen népnevelő a dolgozók elé? Nyilván sehogysem, mert a dolgozók elvárják, hogy a népnevelő személyes példamutatással az élen járjon.

Az I. üzem párt- és szakszervezeti vezetőinek van még tennivalójuk, mert a kongresszusi versenyben csak akkor érhetnek el jó eredményeket, ha nagyobb gondot fordítanak az agitációs munkára. Fel kell kelteni bányászaink felelősségérzetét, annak hangsúlyozásával, hogy az I. üzem is hozzájárul a Szénbányászati Tröszt tervteljesítéséhez és a terv nemteljesítése az egész országban nagy károkat okoz. Mindez azonban csak akkor válik eredményessé, ha az üzem népnevelő munkája egyre szélesebb rétegekkel érti meg a párt politikáját, szorosabbá teszi a párt és pártönkívüli dolgozók kapcsolatát.

Megjelent a „Társadalmi Szemle“ új száma

A „Társadalmi Szemle“ most megjelent áprilisi számának első cikkében Kálmán Endre elvtárs, a párt és a tömegek közötti kapcsolat fejlesztésének kérdésével foglalkozik. Az MDP külszöveg álló III. kongresszusa alkalmából Luca Ferenc elvtárs cikke a mezőgazdasági termelőszövetkezetek megszilárdításával kapcsolatban időszerű feladatokat tárgyalja. Vasvárhelyi Miklós elvtárs „Az önkormányzatok kollektív biztonsgiságának alapja“ címmel írt cikke. „A közgazdaságtudomány fellendítéséért“ című cikkében Szabó Kálmán elvtárs a közgazdasági elméleti alapkötet munkáinak elmaradásának okait és fejlesztésének feladatait foglalkozik. Zala Julia elvtársnő cikke a szövetkezeti munka megjavításának feladatait elemli a gazdasági vezetés segítése szempontjából, magyar zene fejlődésének időszerű kérdéseiről Maróthy János elvtárs írt tanulmányt.

A folyóirat főbb hozzászólásait közül a „Nep“ alkalmazásának kérdéseiről Mád Aladar és Kassai Géza elvtársak cikkeivel megindult vitához. A hozzászólásokat Halasi László és József Róbert, Hoch Róbert, Horn Miklós, Pálfi Zoltán, Szabó E. István elvtársok írták.

A „Szemle“ rovatban Patkó Imre elvtárs a „Bolgár Kommunista Párt VI. kongresszusának és a Lengyel Egyesült Munkáspárt II. kongresszusának eredményeit és tanulságait foglalja össze. Gönczöl György a Caracában nemrég lezajlott panamerikai értekezlet elemzésével kapcsolatban ismerteti a latin-amerikai népek egyre erősödő harcát a Wall Street gyarmatosító törekvései ellen. Képezi Béla elvtárs cikkének címe: „A mai francia irodalom részvétele a nép harcában“.

A „Könyvismertetések“ rovatban Fred Oelsenernek Rosa Luxemburgról írt könyvét Övéri Miklós elvtárs, Sötér István Eötvös Józsefről írt monográfiáját Pándi Pál elvtárs ismerteti.

Filmszínházunk bemutatja

május 20-tól 26-ig
A BUVOS SZÉK

Karinthy Frigyes

„Mondj igazat, hegyek a fejed“ — tartja egy régi közmondás mely hazánkban is feltélenül igaz volt, a népszerű Horthy-rendszert idején.

Karinthy Frigyes, a népszerű író, maró gúnnyal, a szatíra legyerevel tette nevéssé a kapitalista társadalmat hibáit.

A film története a szabadsálművekkel foglalkozó államtitkár hivatalában játszódik. Géniusz mester, a láncszűz feltaláló bosszút áll az államtitkáron, aki nem fogadta őt, amikor a zsebtűszűz, az örökös villanykörtét akarta bemutatni neki. Az államtitkár úr ugyanis nagy üzletre készül. Amerikának akarja eladni az új körömrészelőt, mellyel éspikkészletre lehet részelni a körömeket.

Géniusz mester legújabb találmányát — a búvós székét — melyben mindenki kénytelen az igazat mondani, az államtitkár szobájába csempészi, azzal az ürüggyel, hogy az új díszes székét a miniszterium rendelte. Eljutottunk tehát a bonyodalmas kezdetéhez és most nézzük meg, kiket ütlet Karinthy a búvós székbe?

Itt van rögtön az államtitkár, a „méltóságos úr“. Felfelé hajbókol, lefelé tapossa az útjába kerülőket. Velelennél nincs egy igaz szava, hízlel a miniszternek a hozzá jövő feleket kirugdosza. Mi történik, mikor hasonlószerű tanácsosa, Kállay dieshimnuszok zeng főnökéről és közben helyet foglal a búvós székben? A dicsőítő hang gúnnyossá válik és a tanácsos spontán módon kijelenti, hogy olyan címeres barom, mint az államtitkár, még nem rotította itt a levegőt...

Még citrább dolgok derülnek ki, amikor államtitkárunk a miniszter „ökegyelmesség“ nek telefonál és a búvós szék sugallataira kifejti, hogy „kegyelmesség“ által szerkesztett és Amerikának szülő szerződés, nemcsak eredeti elképzelésének, de egyéb használatra sem megfelelő...

Kíváncsi, korrupt karrierista a „kegyelmesség“ miniszter úr. Előtte kimagasló magabiztos a búvós szék hatására, egy üregben bizalmasoktól fességgé válik, aki kifejti, hogy ma már a legnagyobb parlamenti korrupciónál és panamánál is lényegesen jobban érdekelné egy jó női derék megroztatása...

Közben jelentik, hogy megérkezett az államtitkár úr „méltóságos“ felesége. „Jó hír“ állapítja meg, a még mindig a búvós székben ülő miniszter.

Mielőtt az említett hölgy belibegne, megismerkedünk Sziv Sándor poétával is, aki zsebtűszűz és népszerű. A búvós székben ülve, kijelenti, hogy nála „lényeg a dohány“.

szatíra filmen

De már megjelent a helyszínen az államtitkár úr felesége, Bertuska könnyed, finom, úri jelenség. Ez azonban csak külső máz, mely a búvós szék hatására különös átalakuláson megy át. Bertuska pillanatok alatt kacér körüti pillangó modorát veszi fel, aki a jelenlévők megrökönyöztetésére, szöknyáját — egy megszokott mozdulattal, — a mezeigedőre jóval magasabbra húzza, és esinos lábszárral mutatgatta. Egyáltalában nem titkolja, hogy az ismeretlennek hitt Sziv Sándorhoz igen szívesen kapcsolatoszik felük.

Már a leírathat is elképzelhető, hogy milyen bonyodalmasul tkoz a darabban szereplő búvós szék melyet az államtitkár végül az utóira dobát.

Igen, a Horthy-rendszer nem viselhetné el az igazságot, azt mindenképpen el kellett hallgatni...

A film kacsagatja a nézőt, de emellett éles fényt vet a rendszer néppellenes bürokratának és egyéb dicsőítőnek lelkiállagára is. Karinthy Frigyes novelláit Karinthy Ferenc írta filmre, rendezője Gertler Viktor, operatőre Forgács Ottó.

A szerepeket kiváló színészdárra bízták. Így többek között Balázs Samu Kossuth-díjas, Uray Tivadar érdemes művész, Mátyás Lajost, Sennyei Verát, Pongrácz Imrét Feleki Kamill Kossuth-díjas, érdemes művész, Gáti Józsefet láthatjuk a különböző, érdekes, humoros alakításokban. E filmmel egy műsorban kerül bemutatásra a Piramisok országában című, színes, riporfilm, mely labdarúgók egyiptomi útját, s az ország számos érdekességét tárja a néző elé, valamint a Magyar táncképek című, színes, táncfilm, melyben a SZOT együttesének egyik táncjátékát láthatjuk.

— AZ ÁLLAMI TŰZOLTÓ alosztályparancsnokság Komló (Kossuth Lajos-utca 11.) felkéri azt az elvtársat, aki a folyó 11. május 8-án este 23 óra 15 perckor a Kossuth Lajos-utcaiban (volt 15. Népolt előt) türelmetlenül jár embertárs megmentése érdekében a tüzetoltásban ünfeloldozón résztvevő, jelentkezzen az alosztályparancsnokságon megjutalmazása végett.

PÁRTÉPÍTÉS

Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

A kongresszusi verseny élenjárói

Hoffmann Pál sztahanovista frontmester a kongresszusi verseny során 2.363 csille szentet termelt terven felül.

Sallós György Béta-aknai elővájo csapata a kongresszusi versenyben 120 százalékos tervteljesítést ért el.

Gárgyán Imre a 100 méteres mozgalom harcos brigádtagja. Május 15-ig terven felül 10 méter vágatot hajtottak ki.

Belvárosi körzeti orvosok új beosztása

Legutóbbi számunkban a belvárosi körzeti orvosok beosztása tévesen lett közölve. A helyes beosztás a következő:

I. Körzet körzeti orvosa: dr. Bosnyák Antal. Rendel: délelőtt 7-től 10-ig, a Bem utcai orvosi rendelőben. Orvosi telefonszáma: 460.

Ellátja a következő területek betegait: Kossuth Lajos utca és mellékutcai, a régi benzinkútól a Mészáros Vállalatig, Baraksor, Bajcsy Zsuzsanna u. (sóstó), Majális tér, III. akna, Béta-akna, Gadány, Ady Endre u. József Attila utca, Csizmazia utca, Anna akna, Halastó, Kőbánya, Gesztenyés és Kisbattyán község.

II. Körzet körzeti orvosa: dr. Bodó János. Rendel: délelőtt 8-tól 11-ig és délután 3-tól 4 óráig a Bem József utcai rendelőben.

Ellátja a következő területek betegait: Kenderföldi építkezés kezdésétől a Kossuth Lajos utca és mellékutcai, a régi benzinkútig, Altáró üzemi területe, Imre-álem, Bem József utca, Erőmű üzemi területe, Ujtelep, Béketelep és Kossuth-akna.

DR. SÓFALVI ZOLTÁN
ell. oszt. vezető.

A Kiskereskedelmi Vállalat figyelmébe

1954. január hó 28-án és február 6-án, Kenderföldön a 105-ös fűszer- és csemegeüzletben a következő hibákat találtam:

Az üzletben használatban lévő három darab „Berkel” mérleg közül két darab nem jól működik, 7 db súlyból csak egy van hitelesítve. A kiszolgáló személyzet által elvett mosdótól többszöri felhívás ellenére sincs pótolva. — Folyó évi február 10-én telefonon beszélttem a helyi Kiskereskedelmi Vállalat igazgatóságával és azt a választ kaptam, hogy már intézkedtek a mérlegek és súlyok kicseréléséről. Sajnos azóta három hónap eltelt és az intézkedés csupán abban merült ki, hogy egy rossz mérleget elvittél: javításra. A ma megtartott elemőrzésem során a kiszolgáló személyzet fehérköpenyét túl piszkosnak találtam. A boltvezető azzal érvelt, hogy egy hónapra csak egy darab szappant kapnak a köpeny mosására és az kevés. Ennélfogva csak hetenként szoktak köpenyt cserélni, nem pedig ahogy az szerintem helyes és szükséges lenne, ahogy az elpíszkolódás azt szükségessé teszi.

Mint, hogy a Kiskereskedelmi Vállalat Igazgatósága az előbb említett intézkedését a mai napig sem hajtott végre, ezúton hívom fel a figyelmét újra, hogy most már ne csak intézkedjen, hanem arról is győződjön meg, hogy végrehajtották-e intézkedését. Az említett hibák napról napra tetemes anyagi kárt okoznak.

Pohl Zoltán
kereskedelmi társadalmi ellenőr

Hogyan foglalkozik a II. üzem DISZ-szervezete a munkaverseny kérdéseivel

Az új vezetőségválasztás után sokat javult a II. üzem DISZ szervezetének munkája. Mondhatnánk úgy is, hogy az új vezetőség új szellemet vitt a szervezet életébe. Csak egy példát nézzünk a munkaverseny tükrében:

Tavaly, igen gyenge, kevés számmal versenyeztek az üzem fiataljai. A versenynyilvántartó füzetből kiderült, hogy mindössze 71 fiatal kapcsolódott a versenymozgalomba. Pedig akkor is sok fiatal dolgozott az üzemnél. Csak az akkori DISZ vezetőség nem sokat törődött a versennyel.

Ha megnézzük ma a verseny kérdését, egész más képet kapunk. A titkár kis jegyzetfüzetéből kitűnik, hogy 141 fiatal tett versenyvállalást. A tavalyi versenyzők duplája. Hogyan érték el ezt az eredményt? Így:

Az egész szervezet csoportokra van osztva. Minden csoport, amelynek 8-tól 12 főig terjedő tagja van, választott egy vezetőt. Így módjában van a szervezetnek arra, hogy a Központi Vezetőség és a városi DISZ bizottság határozatait időben eljuttassa a tagsághoz. A versenyszervezők megkötését a DISZ csoportvezetők végzik. Segítségért adnak azok végrehajtásához, megmutatják hoi van javítanivaló a brigádok munkájában.

Az alapszervezet azonban nemcsak

vállalásokat tetet a fiatalokkal, hanem az elért eredményeket nyilvánosságra hozza. Ezt a célt szolgálják a különböző felirattal plakátok, a faliújság és a versenytábla. A versenytábla is nagy lendületet ad a versenyző fiataloknak, mert felkelti a nemes vetélkedés érzését az elsőségért folytatott harcban.

A legnagyobb segítséget az alapszervezet önmaga adja meg magának. Jól érvényesítik a kollektív vezetést. Minden vezetőségi tagnak megvannak a maga feladatai. Ennek ellenére a versenykérdéssel mégis egyöntetűen foglalkoznak. A titkár már akkor foglalkozik a verseny kérdéseivel, amikor a fiatalok átmozgásra jelentkeznek. A vezetőség többi tagjai pedig lenn a bányá mélyén végzik felvilágosító munkát. Egyenként beszélgetnek el a fiatalokkal. Ha segítségre van szükség, segítenek, de tanácsokat is adnak.

Számos esetet lehetne még felsorolni, melyek mind azt bizonyítják, hogy a II. üzem DISZ szervezete jól foglalkozik a munkaverseny kérdéseivel. Tudják, hogy sokoldalú nyilvánossága és szervezetsége a tervteljesítés sikereinek egyik biztos forrása. Erről tanuskodik az alábbi adat is:

Az üzem DISZ szervezetének tagjai 99 százalékosan tettek már vállalást pártunk III. kongresszusának tiszteletére indított versenyben.

A RÉGI KOMLÓ...

Komló az Urbárium kiadása korában

Régi, több lapból álló füzet fekszik előtünk, melynek homlokán ezt a cím olvasható: „Komló helyiségének Urbárium”. Kiváncsi szemmel lapozgatjuk ezt a különös írást. Külseje elárulja, hogy régi lehet, papíra is egészen más mint a mai, még abból az időből való, amikor a papírost még rongyból gyártották... Betűi szokatlanul nagyok, olyanok, amelyeket nagy anyáink imádságos könyveiben látunk. He lyesírása — a mai szem mel nézve — nem kis vidámságot csal ábrázatunkra. Nyelvezete pedig olyan ősi, olyan kacskaringós, hogy ma már ebben a rohanó világban nem lehet ilyen tempóban beszélni. Ha így beszélnek ma is, a harmadik mondatnál faképnél hagyva bennünket a legjámborabb ember is, mert nem tudná kivárni mondataink végét. Az oklevél első mondata pontosan 15 nyomtatott sor!

Mielőtt az okmány tartalmát ismertetnők, elvezetjük olvasóinkat 1767-be, amikor a „jó ságos” Mária Terézia királyasszony az ura ennek a szegény, jobb sorsot érdemelt magyar nemzetnek. A török kiűzetése óta Baranyában kerekben 90 esztendő pergett le az okmányokéig és ebben az okmányban, melyet urbáriumnak nevezünk a királyasszony a földesúr és a jobbágy kö-

zötti jogviszonyt szabályozta. Ez a kilencven esztendő a magyar nép ré semmivel sem volt kedvezőbb, mint az a 150 év, amelyet a török féldél uralma alatt nyögött le. Csak vázlatosan írjuk le a kor eseményeit. 1697-ben fegyveres jobbágy felkelés robbant ki a Hegyalján. Ugyanakkor a Dráva-mentén, a Duna-Tisza vidékén is megmozdultak a parasztiok a császári önkény ellen. 1703—1711 között zajlott le a Rákóczi féle szabadságharc. 1735 körül a marosi katonai határőr vidék megéneke parasztsága, Békés, Zaránd, Heves, Arad és Bihar-megye parasztszjai próbálták változtatni sorsukon és ezért fegyvert fogtak. 1755-ben Körös és Varasd megyékben mintegy 20.000 paraszt ragad kaszát, kapát, hogy magának emberibb életet biztosítson. 1863—64-ben a székelység kénytelen fegyverrel a kézben tiltakozni Mária Terézia azon intézkedése ellen, amellyel katonai határ őrvideket akar szervezni.

Mi készítette a parasztságunkat arra, hogy majd egy századon keresztül hadakozzon a királyi ház ellen. Ennek okát a majorsági gazdálkodás elterjedésében és uralkodóvá válásában kell keresnünk. A fejlődő csztrák ipar, az állan-dó hadsereg a magyar mezőgazdaság számára ha szűk, változó felve-

vőképességű, gyengén fizető, de mégis állandó piacot biztosított. A földbirtokos réteg érdekei úgy kívánták, hogy az osztrák piacokra minél több árut, terméket tudjanak biztosítani. Ezt a célt két módon kívánták elérni, hogy a földesuri földeket már nem osztották tovább újabb és újabb jobbágytelkekre, továbbá úgy, hogy a jobbágyok robotterheit a termelés érdekében megnövelték. A jobbágyok újabb robotterhekkel való terhelésének az a magyarázata, hogy a földesurak nem rendelkeztek kellő pénzzel, így bérmunkásokat nem tudtak felváltani.

A parasztság helyzete rendkívül nehezzé vált. Jóformán állandóan a földesura földjén volt elfoglalva, a maga „jobbágytelkét” szinte csak lopva tudta megmunkálni. A rossz, nem kielégítő talajművelés, a hiányos állomány is a termésátlagok csökkentéséhez vezetett. Így a jobbágyok helyzete napról napra rosszabbodott. Előbb szoltunk arról, hogy a földesurak újabb jobbágytelkeket nem osztottak ki. Ennek eredményeként a jobbágytelkek elaprózódása megindult, azokból fél, majd negyedtelkek lettek és végén a szaporodó népesség egy része nincstelenné, zsellérré vált. A parasztság tehát végképp elnyomorodott.

(Folyt. köv.)

A belvárosi bölcsöde néhány hiányossága

Ahol munka folyik, tárnennyire jóindulatú is az, aki dolgozik: hibát követhet el. Lábakereső szemmel segíteni akarással léptem be mind három alkalommal a Berek utcai bölcsöde kapuján.

Az udvar úde pázsítja az esőtől vídamzöld. Ha jó idő lesz: okvetlenül le kell táncoltatni ezt a füvet a kicsilábakkal! Levegőztetni kell a kicsi babakát. Nemcsak nyitott ablakkal, hanem kint a kertben. Többet munka, bizony az, de a napfénytől és a levegőtől nem szabad elzárni a kis virágokat. Egy-két hibáról szeretnék írni, amelyek onnan adódnak szerény meglátásom szerint, hogy vagy nem beszélnek azok, akknak beszélni kell, vagy nem értik meg azt, amit mondanak nekik. En úgy láttam beszélgetéseim során, hogy ezeket a hibákat ki lehet javítani. Konkrét panasz: hal lottam a szülőktől a tisztasággal kapcsolatban. Látni láttam azt, hogy a kis orrok kezelése körül mi a hiba. Külön zsebkeendő használatát ajánlom, mert hiába vigyáz a vezetőnéni a játékok gondos fertőtlenítésére, ha ugyanakkor a gondozónő úgy bánik a kis orrokkal, ahogy én látom.

A pelenkák körüli hibák is súlyosak. Cipőt semmiesetre sem való beletörölni abba a pelenkába, ami a higiénia első követelménye a piciknél. Nem is mertem megkérdezni, hogy a csecsemőornáztatás ügye hogyan áll, mert a kis babak rendes, értelemes fejlődésének elengedhetetlen feltételei között a rendszeresen végzett torna is helyet foglal.

A hibák elsősorban a gondozórok munkájának hiányosságaira mutatnak. Rossz a kicsikkel való bánásmódjuk, türelmetlenek hozzájuk és idegességüket éreztetik velük: Stemler Gézané, Kamarás Józsefné, akiknél ez annyival súlyosabban esik latba, mert szakképzett védőnő (én úgy látom: kisbabát vár... annál inkább szívlelje meg bírálatunkat és ne érezze azt, hogy ha vigyáz a gondjaira bizottakra, akkor „bolondjuk”... bár, hogy őszinte legyek, gyermekbolondnak lenni egy asszonynak: dicséretre méltó tulajdonság!) Ugyancsak nem jó a modora és a bírálatot, a tanítást nem szívleli meg Dénes Erzsébet, szintén szakmai képzettséggel rendelkező gondozónő. A sorban közéjük illik Lovács Jenőné, akinek szintén nem gondozónő a modora és az új nővér, akinek szeretetlen és éles hangján én is hallottam ezt: „Mit csinálsz te disznó?” Hogyan lehet egy kicsi baba disznó? Ejnye-ejnye!

Katona Mária már valamivel kellemesebb emberanyag, csak az a hibája, hogy leperog ró a tanítás, de van remény rá, hogy ezt a játszi-ságát levethetki: nevelhető belőle jó, igazi gondozónő. Külön dicséret illeti ezen a téren Jernovits Istvánnét, aki minden bírálatot szeretettel fogad el és kellemes munkatárs. Amint érzéssel tele tekintete is elárulta: nagyon szereti a kicsiket. A ő táborában ketten vannak Varga Lászlóné és Duzsi Istvánné, akiket szeretettel köszöntök.

Komoly segítséget kell nyújtani a vezetőnének abban, hogy kissé felszabaduljon a szaladgálnivalók elől, több időt tölthessen a belső ügyekkel foglalkozva. A kollektívának jobban össze kell formálnia, egymással jobb viszonyt kell teremteni. Egymás bírálatát, nem gúnyos lelkisimléssel, hanem jó szívvvel el kell fogadni és igen is arra kell törekedni, hogy mindig jobban dolgozzanak. Érezzék át a felelősséget: mindent, amit nem jól csinálnak olyan színi meg, aki ártatlan kis bizalmával tária ki feléjük apró lánci karjára. Minden mulasztás a bölcsödésben nem egyszerű üzemzavarot okoz amit könnyen ki lehet javítani. Nem géphiba történik csupán, hanem a kis élet színi meg. Kicsi élet, amelyik nemcsak a szülőknak drága, de drága mindannyiunknak. Ezt át kell érezni mindenkinek, aki ezzel az ügyvel kapcsolatban csak egy kicsit is felelős. Már pedig mindnyájan felelősek vagyunk érte. És teljesen tőlünk függ ezen a téren is mindent: hogyan alakulnak a dolgok

Tüzes Lászlóné

Bírálatunk nyomában:

Hozzászólás: „Termeljünk olcsóbban Komlón szent” című cikkhez

Nagyon esedékes és időszerű volt az, hogy a megyei pártlap a „Dunántúli Napló” és az „Új Komló” felvetett néhány olyan kérdést, amely foglalkozik a komlói szén kitermelésének igen magas költségeivel, illetve csökkentésével. Üzemünk területén valójában fennállnak azok a kérdések, amelyek emelik a szén tonnánkénti költségét. Nézzünk meg egy-néhány ilyen kérdést azonkívül amit az „Új Komló” vagy a megyei pártlap vetett fel.

AZ ÖNKÖLTSÉG CSÖKKENTÉSE ÜZEMÜNKBEN EDDIG HARMAD-RENDŰ KÉRDÉS VOLT

Sem a pártszervezet, sem a szakszervezet, sem az üzemvezetőség nem törődött vele. De elfelejtette az önköltség csökkentés fontos kérdését üzemünk minden egyes kommunisztája: így, jó magam is. Ezidáig magam is csupán egy-egy felszólaláson keresztül próbálkoztam termelésünk olcsóbbá tételét elősegíteni. A gyakorlatban, mint pártvezetőségi tag nem, hogy elősegítettem volna az önköltség csökkentését, hanem — nem egy esetben — magam is hozzájárultam annak emeléséhez.

Lehet, hogy különböző értekezleteken elhangzott javaslataimban, vagy is annak megvalósításával tudtuk volna csökkenteni szénkitermelésünk magas árának a százalékát. Nem egy esetben javasoltam: az illetékek tegyenek intézkedést, hogy a bányába lekerülő fafeldolgozó telepen megfelelő — bányász szaktudással rendelkező — dolgozót állítsanak be, aki képes jó fát készíteni, vagyis tudomása van arról, hogy a különböző munkahelyeken milyen fákat lehet felhasználni.

Javasoltam — és ez még nem való sult meg — hogy a meredek dőlésű fejtéseinkben megfelelő az 1.80 méretű feles fa is a keresztácsolatoknak. Nem kellene három méteres fát használni. Tehát egy-egy keresztácsolatnál 1.20 méteres (drága) fenőfát takarítanánk meg. De nézzük meg a kiragadott problémák közül

A GÉPEK KÉRDÉSÉT.

Nagyon sokszor javasoltam az üzemvezetőségnek, hogy úgy vegyék kezeléské gépeinket, mint ahogy azt

a pécsi bányákban hosszú évek óta végzik. Ez a következőképpen néz ki:

Ne adjanak ki egyetlen egy gépet sem, amelyikért nem felel valaki személyszerint. Ha üzemünk vezetősége megszámozta minden egyes bányai gépet, — és ezt állandóan nyilvántartaná — akkor valószínűleg nem történhetne meg olyasmi, hogy egy új front megnyitásokor kiadott 8 gépből, hamarosan rossz mi-volta végett, egy-kettő a pillérekbe kerül és ha ott a csapaton figyelmen kívül hagyják, a gép el is veszik.

Tudom biztosan, hogy üzemünk munkahelyein nagyon sok gép, fejtőnyárs és géphez tartozó szerszám hever a lefejtett öregfejtésekben. Nagyon igazza volt Sütő Mihály elvtársnak, aki az elmúlt párttaggyűlésen a következő szavakkal kezdte hozzászólását az önköltséggel kapcsolatban:

Elvtársak! Ha ez így megy sokáig, a Komlói szénbánya arról lesz híres, hogy nem szénbánya, hanem vasbánya lesz. És ez valóban így is áll. Leletlen, nemptörődöm, kommunista-khoz nem méltó pazariás folyik nálunk. Ezért én mint pártvezetőségi tag és a pártvezetőség egésze, de pártalapszervezetünk minden egyes kommunisztája is felelős.

Tűrheterlen állapot az, hogy

ÜZEMÜNKBEN UGY ANYAGBAN, MINT EMBERBEN PAZARLÁS FOLYIK

és ennek feltétele végére kell, hogy járjunk. En azt hiszem az is csökkentené az önköltséget, ha a beosztásokat úgy eszközölné az üzem vezetősége, hogy a vajúrok ne olyan munkát végezzenek, amely elvégzését segédmunkás is el tudná végezni. Számokkal nem tudom kimutatni, hogy mennyi vajúr munkaerő veszik el nem produktív, vagyis nem széntermelő munka rovasára, de anynyi bizonyos, hogy sok. Eppen ezért a hozzájárulásom néhány felvetett problémáján keresztül, harcba hívok minden kommunisztát: tűzzük ki célul ne csak szóban, hanem gyakorlati munkánkban is:

Termeljünk olcsóbban szent Komlón. Ez mindegyünk érdeke és mindegyünknek, mint kommunistáknak kötelessége is.

Duga János
vajúr

Régóta várom ezt a könyvet

A könyvesbolt sűrűn telerakott könyvespolcát nézegettem és örül a szívem, amikor egy-egy vásárló után íres, részek tárogatnak, annak felül, hogy onnan a könyveket megvásárolták, még jobban örülök. Magam előtt látom olyankor sok család boldog álmepét, amikor este tenként a napi munka után kezükbe veszik, pihenés, szórakozás vagy tanulás céljából a megvásárolt, saját tulajdonukot képezt könyveket. Ahogy így elgondolkozom, egy kép rajzolódik ki előttem, tisztán és élesen, mintha ma történt volna.

Uj kirakatot rendeztem. Az utolsó sítímásokat végeztem, az utolsó könyvet tettem ki. A kirakat előtt megálit valaki. Felnéztem. Egyszerű ember, arcán számtalan, melyen bevéssédt a redő, haja őszült, átizzadt, poros és attól egy kicsit ragad. Szeme azonban esillog, tele érdeklődéssel, ahogy a könyveket nézegeti. Olvasni látszik, majd megakadt szeme egy könyvön és a következő pillanában belépett a boltba.

— Jószerecsent. Köszöntjük egymást. Meg sem várta meg megkerdeztem, hogy mit kér, mintha nagyon látszó lenne a dolga.

— Kérem, a kirakatban láttam a Tolsztoj: Karentina Annát szeretném megvásárolni. Izgatott a hangja, mintha attól félne, hogy idebent nincs a könyvből és azt fogom mondani, hogy a kirakattól nem veszem be.

De én már megyek is a könyvért, ahol legalább még tíz példány sorakozik ugyan-ahhól és élbe teszem.

Ugy vettem észre, mintha megkönnyebbül volna. Óvatosan fogta a kezébe, mintha félne hozzányúlni. En a kezét néztem. Ez a kéz már sokat, nagyon sokat dolgozott és nem könyvi munkát. Kérem, betétezzék nek, a jobb kezéről egyik ujját hiányzik. Meglévő ujjain bőrkeményedések. Magamban azon gondolkodom, hogy hol veszthette el az ujját? Hol dolgozott? Aztán rájöttem, hogy teljesen mindegy... dolgozó, munkás ember.

A férfi most letette a könyvet, az egyik kezét azonban a könyvre fektette s úgy szót hoztam.

— Tudja, hogy már milyen régóta várom ezt a könyvet? Már elolvastam egyszer a könyvtárból, de megvásárolni még nem tudtam. Már mindenütt kerestem. De most... most végre az enyém lesz. — Kifizetem kártyánsó. Kérem, esomagozza be. Becsomagolva is vigyázva fogta meg, és hogy még inkább megvédi azt, akatáskájába tette, kilépett az ajton. Tászkáját hóna alatt magához szorította. Elégedett mosollyal arcán, ment tovább. Ahogy a táskát fogta és abban a könyvet, abba benne volt egész szíve, minden szeretete.

Utána néztem. Nagyon örültem. Addig is éreztem, tudtam, hogy nagyon szép munkát végeztek, de akkor úgy éreztem, hogy soha nem cserélnék senkivel foglalkozást.

Hány ezer és ezer embernek szerzek örömet. Annak, aki megvásárolja a könyvet, annak akinek ajándékozzák és akivel beszélnek róla. Megszámálhatatlan sok ember boldog pillanatának vagy részese és ez büszkeséggel tölti el. Nincs szebb, felémelőbb, mint jó könyvet adni emberek kezébe, igazi művészetet.

Mert valamikor régen is könyvet árultam, vagy talán csak nekem tűnik úgy, hogy régen volt? Nem tudom, csak azt, hogy akkor soha nem voltam ilyen boldog. Hogy, miért? Emlékszem már.

Volt olyan idők, amikor a jó könyvekért fényvizesi adót kellett felszámítanom a vásárlónak. Igen. Például Csokonai első kiadásáért. Mert Csokonait olvasni akkor fényvizes volt.

Ma, amikor visszagondolok erre, düh fog el. Fényvizes, Persze. Hiszen csak a kiváltóságoknak juthatott osztályrészül az, hogy valódi művészetet olvassanak, mert ők megadták fizetni. Az emberek millióinak pedig, jó lesz Crokek Ölnet, Kure-Mahler, Lehne, melyek kiújják hány kiadást érték meg.

Vajjon miért nem adóztatták meg ezeket a fereműveket, ezeket a félkégyelmű ponyvaregényeket, melyek állandóan mérgezik az emberek szízeit és a millióit. Miért nem adták ki ócsón Csokonait, Vörösmartyt és a többi klasszikust. Miért? Hát azért, mert szívesebben láttak szellemi nyomorúkat maguk között a kiváltóságok, mintsem felvilágosodott, művészi igénnyel bíró, öntudatos embereket.

Védőmakkal bástyázták körül az embereket millióit a művészet ellen és el akarták hitetni, hogy a zene, az olvasás, a gazdalog kivitelsége, nem pedig mindnyájunk minden-napi kenyere.

Ma nem fényvizes többé Csokonai, Mikszáth, Móricz, a világirodalom klasszikusai és a nagy szovjet írók, élelet, valódi életét ábrázoló művei. Mi nem adóztattuk meg könyveket és még a ponyvát sem, mert mi a ponyvát kiirtottuk, egyszerűen eltöröltük.

A könyvesboltokban, a könyvtárak olvasótermeiben az ízei könyvtárakban, az iskolákban, ma művészt kapunk, ma művészt olvasunk.

És ha ma valaki azt mondaná, hogy ez fényvizes... mi csak mosolygunk s azt mondanánk...

Ehhez jognak van.

KRIZSEK ERZSEBET.

Komló dolgozóihoz...

A fizetések idején, de gyakran a fizetési idők között is, főleg a kocsnákban büféekben és a piaci napokon, autóbusz megállóknál láthatjuk, hogy erőteljes fiatal emberek vagy öregek, akik balesetből vagy háborús események következtében váltak munkaképtelenné, vagy csökken munkaképességüvé koldulást folytatnak.

Nekünk az a véleményünk, hogy szocialista államunkban erre nem lenne szükség. Ma, amikor náunk legfőbb érték az ember és államunk gondoskodni is tud legfőbb értékének megvédéséről, anyagi és szociális helyzetének rendezéséről és biztosításáról, akkor nem engedhetjük meg, hogy városunk különböző pontjain előfordulhasson az, hogy emberek koldulásból, könyörödományból éljenek.

Népi demokratikus államunk a pört és kormányunk segítségével a csökken munkaképességük részére is tud munkalehetőséget biztosítani.

Abban az esetben is ha az illető koldus csökkent munkaképességű, mert akkor testi fogyatékoságának megfelelő munkakörben, vagy szociális otthonban elhelyezi. Ha család körülményei olyanok, hogy sem munkába állítása, sem szociális otthonban elhelyezése nem biztosítható, akkor a tanács állandó támogatást tud számára biztosítani és ennek következtében egyenlővé válik a teljes munkaképességű emberekkel, illetve emberhez méltó környezetet és életmódot biztosít számukra.

A koldus kérdés megszüntetése, illetve a koldusok létszámának állandó csökkentése érdekében, kérjük Komló város lakosságát, hogy ne könyörödományokkal segítse a koldusokat, hanem világossítsák fel és irányítsák őket a helyi tanács szociálpolitikai csoportjához, ahol elhelyezésükről gondoskodni fognak, hogy a szocializmus építéséből ők is erejükhez és tudásukhoz méltó kivessék részüket.

Szakács Jánosné.

SZURKA-PISZKA

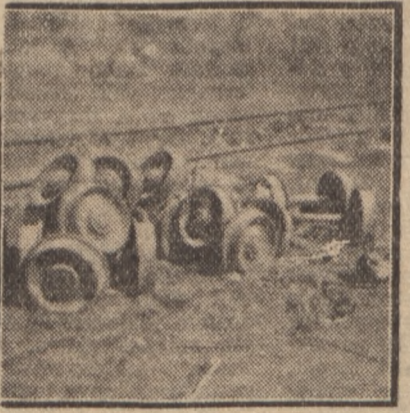
A 100 front csilléltöit egy jól működő „emlékeztető gépet” keresnek. Ennek bevezetését mi is javasoljuk. Tán a gép örökös emlékeztetése eszükbe juttatja, hogy a csilléket nem félig, hanem egészen kell megtölteni.

A Pletykaügyi Társaság jelentése szerint városunk főterén, közmegebotránkoztatásra, naponként egy régi kecske látható, amint a Büfé előt fogyasatja el megszokott féldeleit.

Javasoljuk a kecskének gazdájának, hogy ki-iruccanó, részeges négy lábujját tartsa kordában, mert esetleg kihágásért őt fogják „megszurkálni”.

Javasoljuk a komlói éttermek vezetőinek, hogy pincérek részére vásároljanak „csipelődőgépeket”. A csipelő hatására talán gyorsabban szolgálnának ki.

Csillekereknek hevernek szana-széljel az altáró egyes részsein.

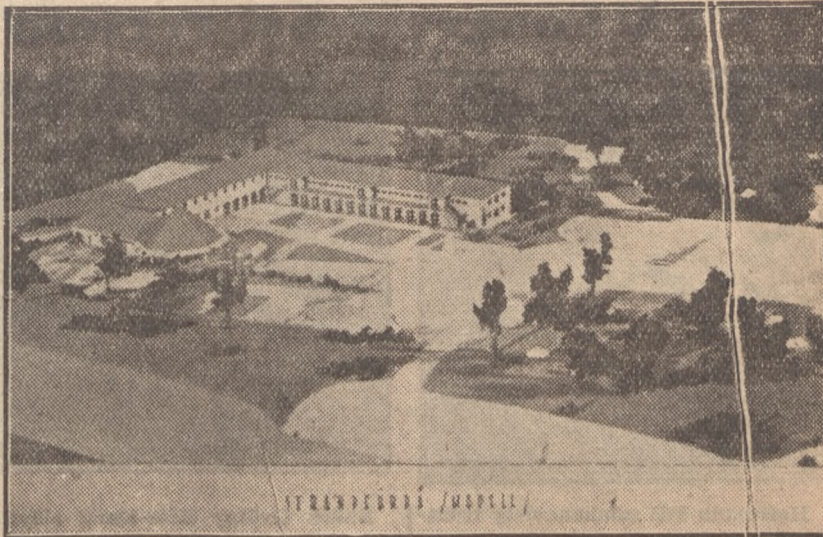

Megsúgjuk az illetékeseknek, hogy az elheverő alkaprészeket „külön megdorgálás nélkül” fel szabad használni a megrongált csillék karbantartásához.

A Komló Helyiipari Vállalat vállal asztalos, bádósok, vízvezetékész, kovács, bogárné, rádió, finommechanika, cipő, óra, kerékpár, molokérekpár, varrógép, motor-tekercselés, szabás, szabó, villanyzzerlő javítási és új munkákat.

UJ KOMLO
a komló városi pártbizottság lapja
Felolós szerkesztő: Baris István
Felolós kiadó: Bogár János
Szerkesztőség: Komló, Szabadság-u. 9. szám
Telefon: 58. sz.
Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Kiadóhivatala
Pécs, Megye-u. 16. szám.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27
Nyomdai vezető: Molnár Rozsó

Az új komló strandfürdő látkepe

Spart

Pápai Vörös Lobogó — Komló Bányász 2:0 (2:0)

Pápa, 5500 néző. Vezette: Szaffán.
Pápai VL.: Mészöly — Kassai, Simon, Sass — Nyiga, Nagy — Besenyey, Vámos I., Cser. Orbán, Gyenesse. (Csere: Vámos II.).
Edző: Pólya László.

Komló Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Orosz — Karolyi Fáskerüi — Pólinger Korom, Schmelez, Szám I., Daum II. (Csere: Daum I.). Edző: Király Tiivadar.

A szombati napfényes idő után, vasárnapra borús, széles idő fogadta a kirándulni, a szórakozni vágyó közönséget Pápaán is. A délután egy órakor megrendezésre került megyei motorverseny után, tömegével siettek a sportkedvelők a „Petőfi” Ligetben lévő sportpályára. Hogy mily nagy érdeklődés előzte meg a Pápai VL. és a Komló B. közötti labdarúgómeccset, azt a háromnegyed 3-ór megrendezett meccset I. osztályú mérkőzés jellegű meccset. Mindenki előre akarta megvárni a biztosítást a megfelelő helyet a NB II. mérkőzésre.

A háromnegyed 5 órakor kifutó két csapat hatalmas tapsviharral fogadta a közönséget. Alig állt el a tapsvihár, már is felhangzott a közönség biztatása a hazai csapat felé... Hajrá Perutz. Hajrá Perutz... Ez az ítemes biztatást a mérkőzés során még sokszor hallottuk.

Az I. félidő első percétől kezdve változó játék folyt a pályán. Hol a komló, hol a pápai félterlen folyt a támadás. A csatárok azonban ekkor még mind két csapatban bizonytalanok. A komló csapatnál különösen a balszárny volt igen gyenge. Ezt használta ki a pápaiak balszárnya és a 9. percben Gyenesse beadásából Orbán szerzi meg a vezető gólt. A gól védhető lett volna. Csúpan azon múlt, hogy védelemünk sem állta meg ekkor a helyét és Magyar későn futott ki a labdára. Kifutásakor a kapu üresen tátongott. Ezt a helyzetet használta ki Orbán és a későn, bizonytalann kifutó Magyar fölé emelte a labdát, ami kényelmesen begurult az üresen maradt kapuba. Jótormán potyogott kaptunk.

A váratlan sikert elért pápai csapat szárvnyakat kapott. A megzavarodott komló csapat — különösen a gyenge balszárny — és a gyenge lábon álló védelem hibáit kihasználva több támadást vezet a komló kapu ellen. A komló csapat is próbálkozik támadásokkal. Többször indít akciót. Azonban Fáskerüi, Karolyi, Korom, Pólinger próbálkozásai csak a 16-os vonalig jutnak. Lövéseir egyszerűsen futja az erő.

„Baj van az erőnléttel, baj van a lövőképességgel a komló csapatnál!”

Többször vélekedtek így a pápai nézők. S megmondhatjuk, nem hiába. Jó lenne mostmár a keddi edzőmérkőzéseken a lövőképességgel is foglalkozni.

Az első félidő 30. percétől ismét erőteljes pápai támadások indultak. A mintegy két perces állandó pápai támadás után a komló fiúk indítottak támadást. Az igen gyenge napot kifogott Szám I. azonban Orbánhoz továbbította a labdát. Orbán kirugatta Gyenesse kihámozta a komló kávanését. Gyenesse kihámozta a komló kávanését a labdát az őtösen tisztán álló Besenyevhez továbbította. Besenyey fizika helyzetéből, mintegy kétfémeterről Magyar hátjába vágta a labdát. Így tehát a 35. percben 2:0-ra alakult a helyzet.

Az első félidő második gólya megjobban mezevarója a komló fiúk sorait. A 34. percben ismét Magyarnek akad dolga és vetődésel vág egy kapurattartó igen erős, veszélyes labdát. Ettől az időtől kezdve, mintegy tíz percig állandóan komló félterlen folyt a játék. A 40. percben ismét Magyarnek akad dolga. Szögletre menti Besenyey erős lövést. A szögletből ismét kavardás támad és csak Magyarnek köszönhető, hogy nem született még a harmadik gól.

Komló Építők — Szigetvári Kinizsi 2:1 (2:0)

Szigetvár, 1000 néző előtt vezetle: Kulcsár.

Komló Építők: Bubreg — Retter, Bodó, Rádi — Mikolai, Rajcsányi — Ali (Csere: Pruzsinai), Ovári, Czene, Halász, Cserháti. Szigetvári Kinizsi: Acs — Horváth, Rein-feld, Lengyelóthi — Mátvás, Balogh — Kurucz, Sós, Fölker, Hompola, Bódis.

A Komló Építők már az első percekben lendületesebben, nagy lelkesedéssel játszott és teljesen ők irányították a játékot. Különösen a csatáros ületés játéka emelkedett ki, ami hamarosan góllá érett.

A 4. percben Halász a baloldalon lefutott, közpérelveit Czenéhez, aki Cserháti szöktette. Cserháti kieselteve a Kinizsi védőjátékosait nem lát, hanem a jól helyezkedő Czenéket adta a labdát, aki nagy erővel a kapu jobb felső sarkában bombázott, 1:0, az Építők javára.

Az első gól után továbbra is az Építők maradtak félényben. A Kinizsi támadásai nem tudtak kialakulni, mert csatáraink összjátékba — amely már a lezardább formát is megőrizte — percre-percre hibák esztak. de legfőképpen akadályozta őket az Építők jól tömörülő védelme.

A 18. percben gyors, pontos összjátékot láthatott a szigetvári közönség. A 19. percben Czene szöktette Halászt, aki Cserháti-nak továbbította. Cserháti Halász elé teszi a labdát, aki elfut, ott Balogh mellett és közpérelveit a befutó Czene az útsórol a kapu jobb sarkába fejejt, 2:0 a Komló Építők javára.

A második gól után az Építők többször voltak a labda birtokában. Szép összjátékukat akadályozta a gódrós pálya és a Kinizsi játékosok durvasága, akik először Aliót,

Az első félidő végén csapkodás volt a pályán. Komló is próbálkozik, de nem sikerül eredményt elérnie. Félperccel a befejezés előtt ismét Pápa vezetett támadást.

A szünet után megváltozt a játék képe. A gyenge napot kifogó Orosz helyébe Daum I áll be. A harmadik percben a komló fiúk vezetnek támadást, eredményt azonban nem érnek el.

„Mintaserü, iskolajátékot játszik ez a Komló, de miért nem lőnek kapura?”

Igy vélekedett a pápai közönség. És így vélekedünk mi is. Miért, miért és miért? A mezőnyjáték igen szépen alakult a második félidőben. Az egyre jobban feljövő komló fiúk valóban szép játékból gyönyörködtek a pápai közönséget. Valósgal leradították mezőnyben a pápai csapatot. Eredmény azonban nem született. Nem ment a kapuralövés. Baj volt az irányzékkal.

A II. félidő 15. percben komoly komló támadás indult. Korom jó beadást Pólinger azonban mellé lövi. A 20. percben meggyóbb nyomás nehezíti a pápai kapura. Schmelez beadásából a jól helyezett Korom küld erős lövést a kapura. Mészöly szinte reflex modulattal szögletre ment. Meleg helyzet volt. A szögletigass Kassaihoz került, aki hatalmas lövéssel felszabadítja a pápai kaput.

Magyarok a II. félidőben komoly dolga csak a 30. percben akad. Besenyey hatalmas lövéssel Magyar szögletre menti. Ezután meg egy jó néhány akciót kezd Komló. Az eredmény azonban nem változik.

BIRALAT. Bár az első félidőben gyengén játszott a komló csapat mégis azt kell mondanunk, hogy a vereséget nem érdemelt meg. Azért nem mert egy sokkal gyengébb csapatól kellett vereséget szenvednie. A második félidő játéka, a több támadás vezetése megrödelmettel volna a győzelmet.

Faj van azonban a csatáros lövé képességével. Az összjátékkal.

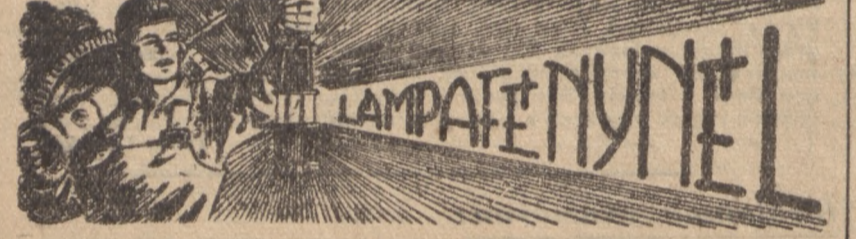
Az igen gyengén működő balszárny, ma Komló leggyengébb és legfájdalmasabb pontja

Ezen kell változtatni a lehető legsürgősebben. No és itt-ott a csapat szellemében. Nem szabad elfeledni, hogy egy-egy rossz akció után játékosaink egymást szidják a pályán. Helytelen az is, hogy a csapatnak, de a vezetőség egyes tagjainak nincs elég önbizalma. Nem azzal kell menni a pályára egy csapatnak sem hogy: „Megelégedünk a döntőléssel is.” Vagy a gyenge elsőfélidő játéka után így biztatni a csapatot: „Kikapunk vagy öt-hat góllal, mert mindannyian rosszak vagyok. Rossz nézni benéteket, valamennyien rosszul játszottok.” De az sem helyes ha egy játékos sikertelen szerepléséről jelenteket rendezünk, váfosággal felidegesítve a többi játékos is.

Helyes lenne, ha a sportkör vezetősége megbeszelné a vasárnap történt jelenetet — a játékos leváltásánál — és levonni belőle a tanulságot. Helyes lenne, ha általában foglalkozna a vezetőség a csapat küzdőképességével. Sportserü életével. A csapat szellemével. Valami a csapatnál nincs rendben. Igen sok a torzalkodás. Játékos és játékos között. Vezető és vezető között. Ez mind kihatással van a csapat játékára is.

Legyen ez a pápai mérkőzés forduló pont a csapat játékában, helys életében.

Jók: Karolyi, Fáskerüi, Kanizsai, Magyar, illetve: Simon, Besenyey és Cser.

„Vezetővel beszélgetni tilos”

című felírás figyelmezteti a MÁV-AUT vonalán utazó utasokat. Persze ez a figyelmeztetés elsősorban kötelező a vezetőre, mert 40 utas életéért felel, de felel a nép vagyonáért is.

Nem véletlen, hogy ezeket a sorokat írom. Nemrégiben egy súlyos karambolnak voltam szenvedő alanya, helyesebben az autóbúznak szerencsésen megmenekült utasna. Nem beszélve arról, hogy többen súlyosan megsebesültek.

Fent jelzett baleset kétségkívül abból adódott, hogy a kocsivezető egy utassal vitatkozott, aki nem volt hajlandó a kocsit belsejébe húzódni. Egy pillanat alatt történt és megvolt a karambol. Szerencse volt, hogy nem volt halálos kimenetelű.

Nemrégiben, amikor egy alkalommal Komló felé jöttem az autóbúszon, a kalauzón és a vezető kedélyesen beszélgettek, persze menet közben. Mire egy idősebb utas erőlyesen rászólt a vezetőre, hogy ne beszélgeszen vezetés közben. Joggal és okkál! Nem vagyunk hajlandók eltúrní egyesek felelőtlensége miatt, hogy életünk veszélyben forogjon. Bár meg vagyunk győződve arról, hogy a MÁV-AUT vezetősége mindent megtesz ez irányban, azonban még fokozottabb ellenőrzésre és nevelőmunkára van szükség, hogy a még mindig fennálló ezirányú hibák felszámoltassanak.

Kovács József
49. Trószit

Kenderföldi örömkök...

Amikor ez év februárjában beköltöztem a Kenderföld 351. sz. épületébe kiutalt lakásomba, nagyon boldog voltam, hogy közel egy évszázad után otthonhoz jutottam. Mert akkor is, most is nem győzőm hámozgatni aletelti örömeimet, hogy kormányzatunk ilyen lakásokot juttatott. Vannak azonban egyes dolgok, amelyek bár kicsinyek, de valamennyi lakószámunk egyre több házausztót szereztek.

Igy például április 30-án, szombaton este vacsora közben a ra riadó, döngözték az ajtómat és női segélykérők álltak hallok. Kértek a koromsórtól lépcsőházba (u. i. a 150. szál) az és a páncé világítását többszöri kérésünkre sem hajlandó a gondnokság megcsonaltatni, vagy az ávszt) és a lakósból kiszűrom a világításban látott, hogy egy körülbelül alaposan „elázott”, bőrtűsz szaktárs, ki a kőllőlt, kíméletlenül döngött a szomszéd lakás zárt ajtajánál és közben tenoristázott illő érees hangon (és tudóval ordította, hogy: „...ágyon szúrta az anyvád keserves istenét kítaposom a beleidet, hogy megdöglessz... stb.”). Kiderült, hogy az elvtárs a gódrókkal tartkított és a kókkal felszántott királygáttal áttesen ha zafelé tartva elvezette a házszámot és a vélt lakásban férfi hangot hallva, úgy gondolta, hogy feleségének „látogatója” akadt és azt neki meg kell ölnie.

Meg kell említenem azt is, hogy amikor először akart a feleségem vacsorát főzni februárban, az 351. épület 3. számú lakásában, kislült, hogy a takaréktűzhely kényévt mintegy 80 cm hosszban „tervezetlenül”, vagy „tervezetlenül” befalazták. Így meleg vacsora helyett füstöt nyeltem! Igaz, hogy azt viszont bővegesen. Ezt március derekán többszöri kérésre megjavították, de az ugyanakkor kért zérjavítást még nem

végeztek el. Így még a mai napig sem tudom belülről bejárni az ajtómat. Azóta minden este lefekvés előtt azzal „szórakozom”, hogy az összes könyvemben mozgatható buritoraimat az ajtó elé hordom, hogy ha valaki az „apák boltjából” hazajövne ismét eltevesztene a házszámot és rámdöntené az ajtót, a buritorok és vedrek csúrompolására felébredjen velem együtt az egész ház, hogy megmutathassunk, hol lakik aki eltévedt.

Végzetlenül kollemesen örül az idejeinket a „víz” is. Most s-án fűrdőni akartunk valamennyien, akik a házban lakunk, azonban ez nem sikerült, mert víz a következő időközben volt: (18.00-tól 18.14-ig, 18.45-től 18.47-ig, 19.01-től 19.11-ig és 20.27-től 20.58-ig). Szombat este 20.58-tól hétfőn reggelig ugyancsak szünetelt. Így mindössze csak kétféte tudtak megfürödni a házban, bár később is szervezték, hogy riásson ha elkezdi folyni a víz. Volt olyan lakótárs is, aki nagy optimizmusában egész vasárnap ült a fürdőszobában és azzal a nyugodt tudattal fekdüthett este le, hogy ha fűrdőni nem is jndott, de eltűlhetett egy jó esomé fat és ebbe alaposan bele is fűzöd.

Kérésünk nem sok és nem nagy. Kérjük, hogy a „tréfakédvű csapzabályzó” közölgje velünk, hogy milyen napokon hogyan „szabályoz”, hogy a teren és a lépcsőházban sürgősen javítsák meg és állítsák helyre a villanyvilágítást, nehogy a nem régen körtűt élethiztosításunknak érvényt kelljen szerezniük a megmaradt hozzáférőknek. Hogy a 3-as lakásban javítsák meg az ajtó zárját, mert nincsen és mostanában nem is lesz pénzem új bútor vásárolni, ha azok a sok fölözöttségünknekmennek.

Egy lakó a Kenderföld 351-ből.

Zuhany a Komló Szentosztályozó ablakaiból

Nap mint nap megyek el a Komló Szentosztályozó ablakai alatt. Egyszer már vettem észre, hogy valami nagyot loccsant az orrom előtt. Nem tudtam elképzelni, hogy mi lehet az. Kérvülöztem akkor láttam, hogy az ablakon keresztül turólják a szennyvizet. Ezt nem csak én egy magam tapasztaltam már, hanem a többi munkatársóim és munkatár-

saim is, akik a Szentosztályozó ablakai alatt távoznak el az Anyagbeszerző Vállalatól. Megkérem a Szentosztályozó Igazgatósságt, hogy hagyja megzesse azokat a munkatársóiket, akik a Szentosztályozó iróit takarítják, hogy ne az ablakon keresztül távoztassák el a szennyes vizet, hanem a vízfolyón.

Eljén
a Magyar Dolgozók
Pártja
III. kongresszusa!

Adósság nélkül köszöntjük pártunk III. kongresszusát

Az ünnep, melyre hosszú hónapok óta készült a dolgozó magyar nép tegnap, május 24-én megkezdődött. Tegnap óta minden szem, minden magyar dolgozó szívdobbanása pártunk kongresszusára figyel. Figyeli azt a munkát, melyet a kongresszus küldöttei, a magyar nép, a kommunisták legjobbjai végeznek napjainkban. — Figyeli azokat a határozatokat, melyek a kongresszuson születnek az egész magyar nép boldogulása érdekében.

Ezt az ünnepet, ezt a munkát készült köszönteni már hónapok óta minden dolgozó ebben az országban. Komlón bányászok, mérnökök, építők, háziasszonyok, ipari és iskolai tanulók szálltak síkra azért, hogy a kongresszus megnyitásának napján büszke felemelt fővel állhasson Komló népe az ország dolgozóit, nagy pártunk III. kongresszusa elé. Büszkén jelenthesse: Teljesítettük a tervet! Eleget tettünk fogadalmunknak!

UJ HOSOK, UJ KEZDEMÉNYEZÉSEK születtek ezekben a napokban; s születnek majd a továbbiakban is. Ezekben a kezdeményezésekben, az új hősök tetteiben érződik csak igazán a dolgozó nép szeretete, megbecsülése nagy pártja, a Magyar Dolgozók Pártja, a kommunisták pártja iránt.

A hála és a szeretet jelképe az a napi hat folyóméter kész feltárási vágot átadása a „100 méteres” Molnár brigád részéről. Ezt fejezi ki Sabján János sztahanovista vágár felhívásában az a felszólítás, hogy „Ne legyen ma egyetlen bányász sem Komlón, ki ne teljesítene tervét.” Ezt a szeretetet tolmácsolja az egész ország, a párt III. kongresszusa felé a kis szénfrontok országos versenyében első Hoffmann Pál sztahanovista frontmester felhívása Komló bányászaihoz. Ezt tolmácsolja Hoffmann Pál brigádjának eddig túlermelt 3000 csille szene és az a fogadalma, hogy a kongresszus ideje alatt és az azt követő napokban is naponta 40 csille szénrel teljesíti túl napi előírányzatát.

Igy köszönti pártját a dolgozó magyar nép, s köztük mi komlói bányászok. Tettekkel, hősiesen. Adósság nélkül. Május derekáiig még közel háromezer tonna szénrel tartoztunk a nép államának ebben a hónapban. Tegnap reggelre eltüntettük az adósságot. Eltűnt az adósság és azt jelenthettük, pártunk kongresszusának: Győztünk! Teljesítettük a tervet!

Nem volt egyetlen nap sem a kongresszusi hét eddigi szakaszán, mely ne hozott volna nagy és kimagasló eredményeket. Hétfőn, május 17-én 100.4, kedden 102.2, szerdán 110.4, csütörtökön 109.5, pénteken 117.4, szombaton pedig 146.1 százalékos értéket értünk el tervünk teljesítésében. Magunk mögött hagytuk Pécsét. Ismét mi lettünk az elsők ezen a héten. Van remény a kongresszusi zászló elnyerésére. Csak fokozni kell eddigi munkánkat és a kongresszus ideje alatt még több és jobb szenet kell termelnünk.

Január 1-től a kongresszus napjáig 16,235.9 tonna szenet adtunk terven felül. Ezt a mennyiséget kell növelnünk még tovább a kongresszus ideje alatt. Teljesíteni kell még májusi fogadalmunkat. Ezzel még adósak vagyunk. Azt vállaltuk, hogy májusban 2500 tonna szenet adunk terven felül. Eddig csak 344.4 tonnát adtunk. Még 2,177.6 tonnával tartozunk.

KOMLOI BANYASZOK! MŰSZAKI VEZETŐK! Kommunisták! Induljon mindenki újult erővel harcba az eddig elért eredmények továbbfokozásáért. Teljesítsük a kongresszus ideje alatt fogadalmunkat. Május 31-ig adjunk terven felül 2500 tonna jöminőségű, kokszolható szenet a hazának!

Adjunk még több szenet a kongresszus ideje alatt

Eltvársak! Sztahanovisták! Vágáro! Csillések!

A nagy ünnep, melyre hosszú ideje a lehető legjobb tervteljesítéssel készültünk, tegnap elkezdődött. Tegnap, május 24-én megkezdte munkáját pártunk III. kongresszusa. Összeült tanácskozársra, határozathozatalra a népnép legjobbjaiból álló kongresszus, hogy ismét nagy lépéssel vigye előre nagy ügyünket, hazánk szocialista építését.

A kongresszus tiszteletére indított munkaverseny során kimagasló eredményeket értünk el itt Komlón is. Teljesítettük, sőt túl is teljesítettük tervünket. Igaz voltak lemaradásaink, de azokat pártunk iránti érzett szeretetünk erejével minden alkalommal, úgy e hónapban is behoztuk.

A verseny még nem ért véget, tart az egész kongresszus ideje alatt. — Ugyan-úgy, mint a kongresszus küldöttei napjainkban nagy munkát végeznek, végeztünk mi is, kommunistákhoz, bányászokhoz méltó hősies munkát. Mutassuk meg a kongresszus ideje alatt is, még jobb munkával, még jobb minőségű, még több mennyiségű szén kitermelésével, hogy hűek vagyunk pártunkhoz, elősegítjük annak munkáját, az egész dolgozó magyar nép még szebb jövőjéért és jelenéért vívott harcát.

Most még fokozottabb erővel dolgozzon minden kommunista, minden bányász. Kétszeresen érezze mivel tartozik népének, hazájának, pártjának. A jólét kulcsa kezünkben van, a mi jobb munkánktól függ.

Bányászok, sztahanovisták! Tegyük magunkévá Pfeiffer Alajos sztahanovista felhívását:

„Adjunk minél több szenet szocialista iparunknak!” Jelentsük a kongresszus ideje alatt, minden nap. A kongresszus befejezése után min-

den nap, hogy megtettük a fölünk telhetőt. Megadtuk amit pártunk, dolgozó népünk kért tőlünk: és teljesítettük a tervet. Elláttuk és ellátjuk elegendő szénrel a Sztálin Vasmű kohót.

Bányászok! Sztahanovisták! Adjunk csatasorba, harcoljunk ki az elismerést. Szerezzünk dicsőséget új szocialista bányavárosunknak Komlónak, az ifjúság városának. Küzdjünk azért, hogy a kongresszusi zászló Komlóra kerüljön. Hogy hirdesse büszkén a komlói bányászok harcos helytállását.

Eltvársak! Bányászok! A harc melyben küzdünk, nem könnyű. De megnyerhető, ha minden dolgozó képességei legjavát adja. Csak szív és akaraterő kell hozzá. Ma az ország minden üzemében azért folyik a harc, hogy ki lesz a győztes. Ki ad többet és jobbat a hazának.

Nekünk voltak már nagy feladataink. De mindig megmutattuk, hogy helytállunk, hogy méltók vagyunk a nép és a párt bizalmára. Ez történt a turbó kompresszor kiesésénél is. A lehető legnehezebb körülmények között is teljesítettük akkor a tervet. Teljesítsük most is. Ne engedjük soha, egy pillanatra sem, hogy az ótágú vörös csillag fénye kihunyjon. Harcoljunk keményen.

Eltvársak! Sztahanovisták! Vágáro! Csillések! Műszaki vezetők! A mai naptól kezdve ne legyen közöttünk egyetlen egy dolgozó sem aki tervét túl ne teljesítene. Kommunista helytállással, példamutatóan teljesítsük tervünket. Érdemeljünk ki munkánk jutalmául pártunk III. kongresszusának versenyzászlaját.

Előre a kongresszusi hét nagy sikereiért! Tervünk túlteljesítésével a kongresszusi zászló elnyeréséért!

Sabján János sztahanovista vágár

Versenyben a kongresszusi zászlóért!

Május 31-ig újabb 30 méter vágot adunk át terven felül

A sztahanovista cím tulajdonában lévő Molnár István 100 méteres feltárási brigád a kongresszusi hét előtt újabb felajánlással lépett dolgozó társai elé:

„Vállaljuk, hogy a kongresszusi héten naponta 6 folyóméter vágot adunk át.”

A Molnár brigád mint mindig, úgy most is állja a szavát. Rendszeresen teljesíti, sőt túlteljesíti válllását. Márciusban 101., áprilisban 102 méter vágot adtak át. Májusban 120 méter vágot átadását tervezik. Eddig ebből 91 métert teljesítettek. Ezzel a brigád eddig 130 fm vágot hajtott ki terven felül február 1-től.

Most arra tettek ígéretet, hogy május 31-ig újabb 30 méter vágot adnak át terven felül.

A példamutatóan dolgozó és egyre szebb eredményt elérő Molnár brigádnak már több követője van. A mázai üzemből Faragó Imre brigádjába több mint 60 méter vágot hajtott ki május 1-től. Az Anna-aknán dolgozó Duthveiber János feltárási brigád 180, Tóbiás József brigád pedig 156 százalékos értéket ért el a Molnár brigád példája nyomán.

Ilyen eredményekkel harcolnak tehát a „100-as feltárási brigádok a folyóméterekért. Az új szénvagyont feltárásiért. A terv sikeréért.

Molnár István „100-as” brigádja

Legyőzték az akadályokat

Szászvári bányászok — hazánk más üzeméhez hasonlóan — lendületes versenyt indítottak a kongresszusi hét tiszteletére. Az üzemi bizottság a műszaki vezetőkkel karöltve, már május 11-én megbeszélte az üzem előtt álló feladatokat. Célul tűzték ki, hogy az üzem májusi lemaradását a kongresszusi hét alatt törleszteni fogják és az elért eredményeket továbbra is megszilárdítják.

A dolgozók különböző javaslatokkal, népszerűsítésekkel segítettek a feladatok megvalósítását és már a történelmi jelentőségű hét elején váltva harcoltak a tervek teljesítéséért.

A körültekintő, jól szervezett műszaki előkészítés után váratlanul akadály gördült a termelés elé. Hétfőn eltömődött az iszapcső, ami a régi fejtések iszapolását és az új fejtések előkészítését akadályozta meg. Tenni kellett valamit, de sürgősen. Versélyben volt az üzem napi tervteljesítése. Az üzem vezetősége gyors átcsoportosítást eszközölt a termelésből kiesett csapatoknál. De a bányász iszapolását végző dolgozók nem álltak tétlenül. Böröcz József iszapmester vezetésével elindultak a hiba eredeti helyének felkutatására. 300 folyóméter csövet kellett megvizsgálni és ami még nehezebb, ez a párszáz méter a föld mélye felé húzódtott. Az iszapolók nem hátráltak meg e nehéz feladat végrehajtása elől. Fáradtságot, időt nem kímélve, addig maradtak munkahelyükön, amíg a megtalált hibát kijavították és üzemképes állapotba helyezték az iszapolást.

Ennek a hősies munkának meglelt az eredménye. A délutáni harmad Róna Ferenc harmadvezető aknász irányítása alatt, az újonnan előkészített fejtésben már 115.4 százalékosra teljesítette tervét. Az előirányzott 142 csille helyett 164 csille szenet termeltek. Továbbá vállalták, hogy az iszapcső dugulása következtében kiesett szén mennyiség kitermelését a kongresszusi hét végére maradékalosan behozzák. Így akarják ünnepelni a várva-várt napot.

A keddi napon más kiemelkedő teljesítmények is születtek. Nemcsak a Róna harmad, hanem az üzem összes dolgozója határozta el, hogy fej-fej mellett, de főleg a sztahanovisták példamutatásával behozzák a csődugulás miatti lemaradást. Ezen a napon Kovács István csapata 211.5 százalékosra teljesítette tervét. Előírt normája 104 centiméter volt, de az a gondolat, hogy megváltoztatják a szászvári üzem tervteljesítésének sorát, nagyobb lendületet vitt a csapat munkájába és műszak végére 220 centimétert termeltek terven felül.

Szép eredményt ért el az 1. számú csapat is. Jäger József II. vezetésével az előírt 150 centiméteres normatervet 300 centiméterre teljesítették. Ezzel 220 százalékos tervteljesítést értek el.

Ez a pár példa méltóan bizonyítja, hogy a szászvári bányászok szerte-féle, a párt iránti tisztelettel készültek a kongresszusra. Az elért eredmények egymást mutják felül, hogy még több szenet biztosítsanak hazánk fejlődő iparának.

A keddi napon büszkén jelentették a szászvári bányászok dolgozói a pártnak: „Napi tervünket 111.4 százalékosra teljesítettük”.

A kongresszusi verseny állása május 23-án

MAJUS 1-TŐL 23-IG:

1. Nagymányoki bányászok 115.9, százalék, vezető: Halmágyi Sándor.
2. Béta-akna: 110.5 százalék, vezető: Mátrai Árpád.
3. Kossuth-akna III. üzeme: 102 százalék, vezető: Schmetzer Tamás.
4. Mázai: 101.8 százalék, vezető: Rudolf Mihály.
5. Szászvár: 99.9 százalék, vezető: Drenyovszki Béla.
6. Kossuth-akna II. üzeme: 95.4 százalék, vezető: Szepeshegyi István.
7. Anna-akna 95.3 százalék, vezető: Virágh János.
8. Kossuth-akna I. üzeme: 93.9 százalék, vezető: dr Ormos Károly.
- Tröszt 100.5 százalék

FEBRUÁR 1-TŐL MAJUS 23-IG:

1. Nagymányok 112 százalék, 2. Béta-akna 105.8 százalék, 3. Mázai 104.2 százalék, 4. Szászvár 103.9 százalék, 5. Anna-akna 102.1 százalék, 6. Kossuth-akna II. üzeme: 100.8 százalék, 7. Kossuth-akna I. üzeme 99 százalék, 8. Kossuth-akna III. üzeme 98.4 százalék.

A tröszt február 1-től 103 százalékban teljesítette tervét.

Jobb teljesítménnyel küldünk harcos üdvözetet pártunk III. kongresszusának

Pártunk III. kongresszusa tiszteletére Komló állomás kereskedelmi dolgozói felajánlották, hogy a „kongresszusi héten” összeállítanak egy olyan nagy távolságú irányvonatot, amely tolatás nélkül befut 300 kilométert. A forgalmi dolgozók csatlakoztak ehhez a felajánláshoz és vállalták, hogy az így összeállított vonatot a tolatóbrigádokból összeállított vonatkísérő csapat fogja továbbítani.

A felajánlást május 17-én tett követte. 18 óra 15 perckor indult útnak a 8169-es miskolci irányvonat 42 kocsival és 1085 tonnával.

A vonatvezető Tombor Sándor sztahanovista tolatásvezető volt, aki brigádjának tagjaival Dombóvár vitte a vonatot, ott átadta Dombóvár állomás egyik DISZ brigádjának.

E példán fellelkedve Kuti Tivadar forgalmi szolgálattevő DISZ-brigádja elhatározta, hogy ők is visznek egy vonatot Sztálinvárosba. Felajánlásukat május 22-én valóra váltották.

Komló állomás vasutas dolgozói ezekkel a felajánlásokkal tolmácsolják pártunk III. kongresszusának harcos üdvözetüket.

Görbe Zoltán tudósító.

Minőségi versenyre hívjuk az építkezések dolgozóit

A napokban megbeszéltük eddig végzett munkánkat. Megállapítottuk, hogy eddig végzett munkánk alapján nem voltunk méltók szocialista városunk építésére. Nem végeztünk minőségi munkát. Selejtelen dolgoztunk. Eddigi hibáinkon okulva, az alábbiakat vállaltuk annak érdekében, hogy csökkenteni tudjuk az önköltséget és gyorsítani tudjuk az építkezéseket.

Egyben minőségi versenyre hívjuk a vállalatnál dolgozó valamennyi burkolót.

1. Vállaljuk, hogy munkánkat 100 százalékosan jó minőségben végezzük.
2. A kiadott munkálatokat mindenkor határidőre adjuk át.
3. A munkafegyelmet megszilárdítjuk és a legnagyobb anyagkíméléssel, a legmagyobb anyagtakarékosság mellett, a selejtet, a hulladékot a legminimálisabbra csökkentjük.

Előre a jöminőségű munkával a kongresszusi hét sikeréért.

A 12/4 számú Épületburkoló Vállalat dolgozói nevében:

ZSOMBÁLY DEZSŐ

O'csóbb és jobb minőségi lakásokat várnak dolgozóink az építőipari üzemektől

A Központi Vezetőség október 31-i határozata kimondja: „Fokozott gondot kell fordítani az új helyzetben az önköltség csökkentésére, s a termelékenység növelésére, mert ezek a szocialista felhalmozás és a nép életszínvonalának emelésének döntő forrásai.”

Ezen szempont figyelembevételével a megyei pártbizottság március 25-én a pécsi és komlói építőipari vezetők részvételével ankétot szervezett, hogy megbeszéljék az építőipari vállalatok munkáját, de főleg az önköltségi alakulását.

Nézzük meg, hogy a kenderföldi építkezésen az ankét határozataiból mit hajtottak végre:

mert a termelés önköltségének csökkentése vagy emelkedése mutatja legvilágosabban az építkezés szervezetszerűségét, azaz a gazdasági és műszaki vezetés helyességét.

Kezdjük az anyagtakarékossággal. Az összes építési költségek 45—50 százalékát a beépítésre kerülő anyag értéke jelenti. Ez a szám — ha figyelmesen vizsgáljuk az anyagelhasználásokat — a legjobb mutatója annak, hogy milyen nagy jelentősége van az anyaggal való takarékoskodásnak, az önköltségszűkítés szerepében.

Sajnos ezen a területen még nincs minden rendben. Sok esetben úgy bántanak az anyaggal, mint a „csáki szalmájával”. Példa erre a kenderföldi építkezés egész területe, de leginkább az 510-es számú épület környezete.

A felállítás célját szolgáló nád-pallók tárolása teljesen el van hanyagolva. Legtöbbje már a földre van taposva. A tél folyamán bizonyára járdának használták. Meg kell mondani, ez igen drága megoldás. De nem sokkal különbözik a darabteglák sorsa. Ahelyett, hogy mehetnek felhasználni volna, a törött teglák száza hevernek gazdátlanul, szétdobálva az épület körül. Pedig igen jól lehetne felhasználni most — a darabteglákat — az 529-es és az 549-es épületek alapozásainál. Azokból a fél és negyedes teglákból amik az építkezésen sár-batiporva elhevernek legalább 10 lakást lehetne építeni. Tíz bányász-családnak adhatnák végleges letelepedési lehetőséget.

Ezek a tények bizonyítják, hogy nem ok nélkül voltak drágábbak a tavaly átadásra került lakások, az előirányzott összegnél. S mindezt az építkezés műszaki vezetői eltűrik és hanyagok, holott nem volna szabad megtűrni, még az anyagpazarlás legkisebb formáját sem. S mindez miért adódik elő?

Kérdezzük meg Szabó Ferenc elvtársat, az 510-es épület művezetőjét. — Nálunk Kenderföldön — mondja Szabó elvtárs — a legnagyobb hiba ott van, hogy bennünket, műszaki vezetőket igen gyakran áthelyezgetnek egyik épületről a másikra. Így nincs mód arra, hogy egy-egy elkezdett épületet befejezhessünk.

Itt kell keresni elsősorban a hibát. Hiba az, hogy az a művezető, aki olyan helyre kerül, ahol már azelőtt is rendtelenség, anyagpazarlás volt, nem érez felelősséget abban, hogy azt újból rendbehozza. Inkább azt mondja, „hossa rendbe az, aki így elhanyagolta.” Jó lenne ha a 49/6. számú vállalat vezetősége a továbbiakban gondoskodna művezetőinek szervezett és állandó beosztásáról. Ezzel nemcsak munkájának, tervének tökéletes megismerését szolgálják, hanem elsősorban azt, hogy az illető művezető jól szervezi meg a brigádok munkáját és állandóan javítja a vezetés módszereit.

A nagyfokú anyagpazarlás másik tényezője, hogy a szállítást végző vállalatok dolgozói nem vigyáznak az általuk szállított anyagra. Legtöbb esetben, például a téglát úgy szórják le hatonként a teherkocsiról, nem törődve azzal, hogy 50 százaléka tönkremegy. Az ilyen anyagot nem szívesen használják fel a kőművesek.

Sürgős intézkedésre van szükség Kenderföldön.

Nem tűrhető tovább, hogy egyes vezetők vagy dolgozók hanyag munkája folytán pocsékoljuk népgazdaságunk forintjait. Az anyagpazarlás — legyen az kicsi vagy nagymérvű — egyaránt növeli az önköltséget, drágítja a lakások építését.

Az ankétan felszínre kerültek azok a hibák, amelyek emelték az önköltséget. Megállapították, hogy egyes munkahelyeken az előirányzott építési költségeket, közel 30 százalékkal lépték túl. Például a Berek-utcai — négy — 16 lakásos épület előirányzata légtérfogatánként 269.5 forint volt, ugyanakkor a befejezés után ez az összeg 394.33 forintra emelkedett. Az ankét határozatot hozott, hogy műszaki vezetőink a párt és szakszervezet segítségével felszámolják a hiányosságokat és fokozatosan csökkentik az építkezések önköltségét.

Az önköltségszűkítés, azonban nemcsak az anyagtakarékosságtól függ, hanem számtalan más tényezője is van. A szervezetszerűség, munkafegyelem, Sztahanov- és újítómozgalom, gépkihasználás és még sorolhatnánk egy sor olyan fontos feladatot, amely mind-mind hozzájárul az építési költségek csökkentéséhez. — Ragadjuk ki ezek közül is a legfontosabbat; a munkahelyek szervezetszerűségét.

A kenderföldi építkezésen reggel 7 órakor van műszakkezdés. A dolgozók legtöbbször azonban már fél hétkor érkeznek. Így volt ez az 549-es számú épületen is. Az itt dolgozó ipari tanuló háromnegyedétkor, már munkára készen álltak az épületen. Ki a szerszámjait, ki a munkaterületét rendezte, hogy 7 órakor megkezdhesék a termelést. A segéd munkások téglát készítettek elő, hogy később, amikor megindul a falazás, ne legyen anyaghiány.

Rég elmúlt már 7 óra de munka-kezdést sehol sem lehetett látni. Kiderült, hogy nem gondoskodtak idejében a habarcsról. Amikor megkérdeztük az épület művezetőjét, hogy miért nincs habarcs, ezt a választ kaptuk: „Ez csak ma történt meg elsőtízben”.

Az itt dolgozó iparitanulók véleménye azonban más volt. Kérdésünkre ezt felelték: „mindennap így szokott ez lenni”. A munkaidő kezdetétől 20 perc telt el, amikor végre kész volt a habarcs. 33 dolgozó nem végzett termelő munkát, ami összesen 660 perc kiesést jelent. Ezt az időt természetesen időberberben kell kifizetni a vállalatnak. Fedezet, termelő munka azonban nem áll mögötte.

Az 533-as épületeken is kiesést észleltünk. Közel háromnegyed órája várnak a habarcsra. Lejjebb az 521-es és 522-es épületen 28 dolgozó várja immár másfél órája, hogy végre megkezdhesék a munkát. Itt is a habarccsal van baj. Nincs pénz, mert az épület művezetője szerint „nincs kocsis, ami ideszállítsa.”

Ilyen kicsiségben akad meg a munka. De vajjon az épület művezetője tegnap miért nem intézkedett? Már egy vagy két nappal előbb kellett volna tudnia, hogy mikor fogy el a pénz. Az ilyen hibák még előfordulnak. S nemcsak a kenderföldi építkezésen, hanem másutt is, csak azért mert a felelős művezető a munkahely közvetlen parancsnoka nem ismeri tökéletesen részlegének tervét. Nem tudja, hol tartanak a szállítóvállalat dolgozói a tervteljesítéssel;

nem tudja, hogy mennyi és milyen anyaggal rendelkezik.

Másfél óra alatt három munkahelyen 61 óra kiesés.

Hatvanegy óra, amelyért népgazdaságunk, termelési érték nélkül több mint 200 forintot fizet ki. Vegyünk elő ceruzát, papírost és számoljunk:

Másfél óra alatt csak három munkahelyet tudunk megnézni. De bizonyos, hogy máshol is késve kezdik a munkát. Komlón 2.600 építőipari munkás dolgozik. Ha átlagosan számítva minden dolgozó naponta fél órát veszít munkaidejéből az is 1.300 munkaórát jelent. Ha ez az eset naponta, havonta megismétlődik, egy év alatt ez 390 ezer munkaórát jelent. Egy lakás teljes elkészítéséhez, körülbelül 30 ezer óra szükséges. — Tehát a 390 ezer óra alatt 13 két-szobás lakást építhetnénk. — Csak „Építhetnénk”, de nem építünk, mert építőiparunk komlói gyermekbetegsége: a nagyfokú szervezetszerűség, akadály mindenütt.

A minőségi munka is egyik feltétele az építőipar önköltségszűkítésének.

Igen sok esetben találkozunk még görbén falazott falakkal, rosszul elvégzett vakolattal, vagy egyéb minőségileg gyenge, nem elfogadható munkával. S mindez hátráltatja a termelékenység emelését, mert egy-egy munkanemet kétszer kell elvégezni. Nem is beszélve arról, hogy elrontott munkát sokkal nehezebb helyrehozni, mint egyszer, de rendszeres minőségi munkával elkészíteni. Ez persze kihatással van a dolgozók keresetére is.

Fogos feladat még az újító és sztahanovista mozgalmak terjesztése. Ez nemigen található a Kenderföld II. számú építkezésvezetőség munkahelyén. Prohászka építésvezető elvtárs csak két újítást tud munkahelyén. Az egyik a falazáshoz szűk séges zsinórkaloda, a másik egy vakológép, melyet nem használnak. — Ezzel ki is merült az újítások alkalmazása.

Az önköltség emelkedését még sok, más eredetű tény befolyásolja. Jó lenne ha ezekre a hibákra a kenderföldi építkezés vezetői is felfigylenének és azokat felszámolnák.

Például a munkalapokon — amit megkapnak a dolgozók — nincs feltüntetve a tervfelbontás szerinti idomszám. Mit eredményezhet ez? Azt, hogy az egyszer elvégzett munkát — mert nem ellenőrizhető — esetleg kétszer elszámoltatják, ami feltétlenül az önköltségszűkítés rovására megy.

Nagyban késlelteti és hátráltatja a határidős épületek átadását az, hogy az alvállalkozói szerződések nincsenek nyilvántartva. Ez a hiba okozója annak, hogy sokszor nem ismerik az elvégzendő munka végleges határidejét, aminek legtöbbször késedelmi költség kifizetése lesz a vége.

Csak egy pár hiányosságot ragadtunk ki a sok közül, amely mind befolyásolja a termelési önköltség alakulását. A kenderföldi építkezés önköltségszűkítése közvetlen hozzájárul ahhoz, hogy több lakást építhessünk. Eppen ezért az építkezés kommunisztái járjanak elől, mutassanak példát ebben a harcban. Ezek olyan hiányosságok, melyeket fel lehet, de fel is kell számolni.

A hat versenypontról csak háromat teljesítettek

A Komlói Szénbányászati Tröszt áprilisban felújított, Pécsi Szénbánya Vállalattal kötött párosverseny szerződését áprilisban az alábbiakban teljesítette:

1954. áprilisra vállalt tervvel felül 560 tonna szénnel szemben 660 tonna szénrel termelt.
- Az áprilisra vállalt összüzemi teljesítményt 0.594 to/műszak helyett 0.602 to/műszakra teljesítette.
- Az áprilisra vállalt önköltségi tervet nem teljesítették. A vállalt 274.54 Ft/to helyett 279.42 Ft/to volt a teljesítés.
- A feltárási tervet ugyancsak nem teljesítették. A vállalt 103 százalékos teljesítést helyett csupán 89.5 százalékosat ért el a tröszt. Lemaradás áprilisban 176.4 folyóméter.

5. Az elővívási terv 105 százalékos teljesítését vállalták. Ezzel szemben áprilisban 114.5 százalékosat ért el. Tervvel felül tehát 456.4 folyómétert hajtottak ki.

6. A fajiagos villamosenergia fogyasztásánál 5 kwo/tonna csökkentést vállaltak. Ezzel szemben csak 3.7 kwo/tonna csökkentést értek el. Így a második negyedév első hónapjában a Komlói Szénbányászati Tröszt nem teljesítette valamennyi vállaltát. Lemaradás éppen a legfontosabb területen, az önköltségszűkítés, a feltárási területén mutatkozik. Feltétlenül szükséges, hogy a tröszt dolgozói májusban és júniusban további fokozzák munkájukat és a negyedév végére valamennyi versenyponyjukat teljesítsék.

Több figyelemmel, nagyobb megértéssel neveljük az új nemzedéket

Emondia: Bogó László, a városi DISZ-bizottság titkára

A komlói bányászokra igen nagy feladatok hárulnak az alapanyag-többletelése terén. Nagy feladatok azért, mert a komlói bánya adja azt a kokszolható fekete kőszén, melyből Sztálinvárosban készül a kohókoks, illetve a szocializmus építéséhez elengedő vas és acél.

Többet kell termelnünk. Többet termelnünk viszont csak korszerű bányában és jól képzett szakmunkásokkal lehet. Ezért áldoz sok pénzt népgazdaságunk a komlói bánya fejlesztésére, gépesítésére. A korszerűsítés egymaga nem oldja meg a feladatokat. A többleteléshez emberek, jólképzett bányászok kellenek.

Ezeket az új embereket, új bányászokat a műszaki vezetőknek, az idősebb szakmunkásoknak és a DISZ-nek különösen kinevelniök. Az új, egyre több szakmunkás kinevelése nélkül nem tudjuk biztosítani a terv teljesítését. Ha nincs tervteljesítés, akkor nincs jobblét sem. Az új generáció nevelése terén azonban hibák vannak. Ezt tények is bizonyítják. Csak egyet kívánok említeni:

Két év alatt 878 vajúrt kaptunk, részben vidékről, részben a helyi MTH intézettől. Jelenleg 406 gyakorlójár dolgozik a komlói bányák nál. Vagyis 472 fiatal távozott el eddig Komlóról.

Miért mentek el ezek a fiatalok Komlóról?

Egyrészt azért, mert nem találták meg a kulturális szórakozási lehetőségeket. Másrészt azért, mert a DISZ-szervezetek nem végeztek közzöttük megfelelő politikai felvilágosító munkát. Nem képviselték eléggé a fiatalok érdekeit. Elmentek azért, mert nem találták meg számításukat a bánya munkahelyein. A szervezetszerűség miatt nem telepítették megfelelő munkahelyekre őket. Az idősebb szakmunkások pedig nem megfelelően foglalkoztak velük.

Ezében történt már változás?

Történt. Már nagyobb mértékben van biztosítva a kulturális szórakozási lehetőség. Javult a DISZ-szervezetek munkája is. Ezt bizonyítja az is, hogy a III. pártkongresszus tiszteletére 3800 fiatal tett felajánlást, s ezek közül eddig 700 teljesítette maradéknélkül vállaltát. Mindez mellett az eredmények mellett azonban még vannak hiányosságok.

Hiba van a DISZ politikai nevelő munkája terén. Ezt bizonyítják azok a tények, hogy az igazolatlan mulasztók és önkényesen kilépők 70—80 százaléka ifjúmunkás. Ebből látható, hogy a DISZ nevelőmunkában még igen sok javítanivaló van.

A fiatalok nevelése nem kizárólag a DISZ feladata,

hanem feladata elsősorban a kommunisztáknak, az idősebb szakmunkásoknak és a műszaki vezetőknek is. Igen sok esetben előfordul az, hogy a fiatal szakmunkásoktól legalább annyi szakképzettséget követelnek, mint amennyivel egy 15—20 éves gyakorlattal rendelkező szakmunkástól. Ez igen helytelen és nem segíti elő a fiatal fejlődését.

Egy példája a rossz, helytelen nevelésnek az is, amikor mint például 220-as csapatban — pót-harmadba telepített két gyakorlójár még egyszer sem dolgozott szénfalán. Lapátolásra és turkálásra használják őket. Olyan eset is van, amikor a fiatal tanítás helyett becsapják: Meiszter Tivadar frontmester csapatán Péter András és Mudri József együtt dolgozott, munkájáért járó bért Péter Andrásra írta, Mudri József csak rezsiért kapott. Így az egyik 380 forintot kapott az együtt végzett munkáért, a másik viszont csak 41 forintot. De sorolhatnánk ezt tovább.

Az ilyen és ehhez hasonló esetek veszik el a fiatalok kedvét. Ilyenkor bumbliznak, egyesek pedig önkényesen távoznak. Ezért felelősség terheli a műszaki vezetőt, az idősebb szakmunkást és a DISZ-t is. Ezért nem tudtuk eddig megtartani a valamennyi Komlóra jött fiatal.

A fiatalok nevelése sok vesződséggel jár

Van köztük olyan is, akin nem fog rögtön a nevelés. De ne mindjárt gorbma szóval igyekezzenek meggyőzni, vagy elzavarni a csapatból, hanem türelemmel magyarázzák meg, ha kell százszor, vagy éppen ezerszer a fiatalnak, hogy hol követte el a hibát. Ezzel egészszbitosan nagyobb eredményt fognak elérni. A szép szó ugyanis a legtöbb esetben többet ér a legdurvább gorbmaságnál.

Minden elvtárs kire fiatal nevelése van bízva, gondoljon arra, hogy maga is volt fiatal. Maga sem tanult meg egyszerre mindent, maga sem fogadta el rögtön a jótanácsot. Gondoljon arra, mennyi keserűséget okozott az számukra, ha nem kapták meg a jogos bért. Ezért neveljék türelemmel a fiatalokat. Pártunk az ország aranytartálékát. Ne engedjék, hogy egyesek lelketlenül kijátszák őket.

Az a 406 fiatal gyakorlójár, ki ma Komlón van, kell képezze a jövő Komlójának szakmunkás törzsgárdáját. Hogy milyen képzettséggel rendelkezik majd ez a gárda az rajtunk múlik. Az elvtársakon múlik, kiknek kezében van letéve a fiatalok nevelésének kérdése szakmai, vagy politikai vonalon egyaránt.

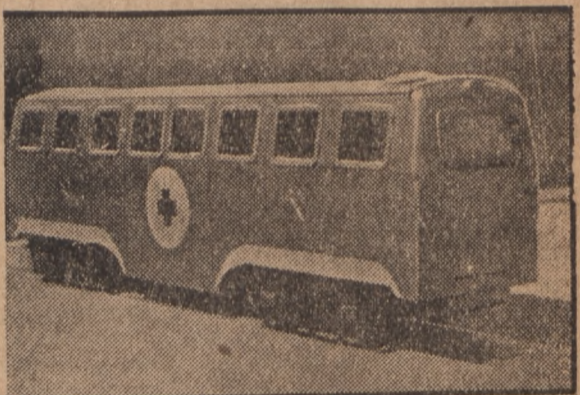
A közeljövőben teljesen elkészül a Bányagépjavitó Vállalat saját gyártmányú sebesült szállító kocsija

Még május közepén indult első próbaútjára gyártóhelyéről az altáron keresztül az akna rakodóig és vissza a világoskék színű sebesült szállító kocsis. A kíváncsi bányászszemek nézték a külsőleg is igen tetszetős kocsit. Majd kérdezték egymástól:

— Milyen célt szolgál?

Ez a hosszú, tetszetős külsejű, egy oldalán hat-hat ablakkal rendelkező csukott kocsis Komlón készült. „A Bányagépjavitó Vállalat dolgozóinak kollektív munkájának, illetve annak gyümölcse.” Így beszél róla tervezője Bányász Rezső is. Így beszél róla a kivitelező brigád valamennyi tagja.

A kocsis pulmann rendszerű. Négy sebesült szállítására alkalmas. Belső világítással is rendelkezik. Az első példány elkészítése közel 60 ezer forintba került.

A sebesültszállító kocsis

Cser János brigádja

A kongresszusi verseny élenjárói

Kovács Dezső aknász a kongresszusi hét egyik legjobban teljesítő bányakörletének vezetője.

Pintér Gyula VI. osztályos tanuló. A kongresszusi verseny során a jelesrendű tanulók közé lépett.

Stefán Ferenc vájár. A Kossuthaknai III. üzem egyik legjobban teljesítő elővájási vájára.

Várakozással tekintek a kongresszus elé

En négy családosa vagyok. A múltban hol mezőgazdasági, hol gyári munkán dolgoztam, vagy éppen ott, ahol munka akad. Ezek a körülmények befolyásolták családi életünket. Semhol sem volt alkalmam véglegesen letelepedni. Alábandán — családommal együtt — vándorolni kellett és mindig alberteltve laktunk. Bár nagyon szerettem volna házat venni, hogy én is rendeljék körülmények között élhessek, de erre nem volt mód. A múltban csak annyi keresetem volt, hogy ép az éhenhalástól mentsem meg családom.

De 1945 óta megváltozott a sorunk. Pártunk vezetésével a nép vette át a hatalmat és fokozatosan, jobban, emberségesebben kezdtünk élni. Ma már állandó munkahelyem, rendes, megélhetést biztosító keresetem van, s tudom, hogy ez a továbbiakban is biztosítva lesz.

Nagy örömmel venném tudomásul, ha a párt III. kongresszusán az olyan kisebbkapacitású bányatelepek lakásépítésének fejlesztéséről is tárgyalnának, mint Szászvár, amit a múlt urai elhanyagoltak. Közel két éve járok ide, 250 kilométerről. — Családom lakás hiányában azonban nem tudom ideköltözni. A két konyha vezetése pedre költséges. — Nagyon szeretnék örökre letelepedni a bányászatban, mert megszerettem ezt a szakmát. Egyszerre azonban nem tudok lakást szerezni s így kéthetenként tudok csak hazautazni.

Tudom pártunk sosem feledkezik meg a dolgozókról való fokozatos gondoskodásról és épp ezért bizalommal várom az ilyen irányú határozatok meghozatalát

JÁGER MIHÁLY
csillós.

Mi öreg bányászok is örülünk a fiatalok termelésben elért sikereinek

34 éve lakom Komlón. Ezidő óta dolgozom a bányában is. Abban az időben bizony nem volt könnyű munkát kapni. Mikor felvettek munkára Schmit néznek, az első kérdése az volt hozzám: „Volt-e vörös katonád?” Mert abban az időben, aki az igazságtalanság ellen harcolt vagy szót mert emelni az igazságra mellett, mehetett amerre szeme látott.

Még mindig jól emlékszem, hogy hosszú éveket jártunk társaimmal együtt mezőre a bányába. Tizen laktunk egy kis pincelében. A bányában embertelen körülmények között dolgoztunk. A rossz léghőmérséklet, a szeszélyes, a rendkívül meleg bányák után a huzatos légvágatok, a hosszú évekkel később kiképzett az egészségügyet. Munkaképtelenné váltam. Gyógyfürdőre almodni sem mertem. Nem tudtam, hogy van ilyen is. Türelmet, szenvedtettem. Ennek a szenvedésnek a felszabadulást vettem véget. 1945 óta meg minden évben voltam gyógyfürdőben. Volt olyan év amikor kétszer voltam. Most már koros ember vagyok és úgy megváltozt az egészségi állapotom, hogy könnyebb munkát én is el tudok végezni.

Sajnálom fiatal éveimet, mert életéremek javát odaadtam a robotnak és szenvedésnek, amiből nem volt hasznom. Szeretnék fiatalabb lenni, szeretném jó munkámmal, — azzal, hogy nap nap után több szemet termeljek — meghálálni pártomnak, hogy engem és a többi öreg munkásomat megvédi a bányászok munkáját emberi életmódot biztosít. En is készülnék pártunk III. kongresszusára, de sajnos a jó tanácsnál nem sokkal többet tudok adni. Batalabb bányász barátainak.

Kedves elvtársaim! Minden csakannyi vágyam gondoljotok ránk öreg bányászokra, akik szívvel lélekkel ott vagyunk veletek, de az örököből nem luttja, hogy lépést tartunk veletek. Adjatok több szemet a hazának! Mi, öreg bányászok is örülünk eredményeiteknek és úgy szeretnénk ünnepeket, hogy ti, akik útítottátok a csákányt, gépeket, kezünkkel, mindennap több szemet adjatok mindannyiunk boldogabb jövőjéért. Ezt várjuk tőletek, ezt várja tőlünk ami szereteti pártunk.

GUNGL FERENC
vájár

Egy rossz nevelési forma

Pártunk és kormányzatunk napról-napra újabb és újabb erőfeszítéseket tesz azért, hogy a lakosság igényeit, melyek a múlt évnél jóval túlnőttek, maradéktalanul kielégíthesse. Iparunk és kereskedelmünk soha nem látott fejlődésnek indult. Hogy az igények kielégének elégtive ehhez sok-sok kemény munkáskézre van szükség. Így elsősorban a bányászatban. Még mindig kevés a szénbányász. Kevés a szakmunkás. Éppen ezért indult meg a „Nevelj új bányászt”-mozgalom. Kusz és Ruspa elvtársak, és még sokan a mozgalmat szívügyüknek tekintették és már is igen szép és komoly eredményeket értek el. Sajnos ez nem mindenkinél van így.

Május 14-én délelőtt a VI. szinten az utolsó nap sétáló, újonc bányászok egy kis rendet csináltak a fa és deszka rakásoknál. Az egyik újonc elvtárs, affeletti örömeiben, hogy másnap már ő is komoly bányász lesz, munkaközben dudolgot. Az arra járó Kincses körletvezető elvtárs meghallotta és durván rászólt, hogy hagyja abba. Szóváltás kerekedett. Kincses elvtárs megkérdezte az új bányászt, hova van beosztva? Ez nem tudva kívül beszélt, megmondta, hogy a Kincses körlethez. Kincses elvtárs erre azt mondta, majd én „elviszem” a magam jó kedvét. Ugyan ez a csoport

újonc panaszkodott, hogy a XII-es számú legényszállás öreg bányászaival azzal ijesztgetik őket, csak vegyék fel a toborzási jutalmat és írjanak alá, majd „alájuk” nyúlunk a bányában, stb.

Másik eset: Gyancsák folyó hó 14-én az V. szinten délelőtt 10 h körül Rajnai körletvezető elvtárs, egy fiatal tanvájját kizavart a bányából azért, mert nem akart kómunkára menni a tapasztalatlansága miatt. Mellékesen megjegyzem: a tanvájjá eddig csak széken dolgozott. Az elzavart tanvájját kiszállási engedély nélkül a szállítási felvigyázóhoz utasította, azonban ő nagyon helyesen nem adott írást. Így mindenki kiszállhatna bármikor, hiszen a szállítási felvigyázó nem tudhatja az igazságot, indokolt-e a kiszállítás, vagy sem. Ilyenformán a tanvájjá még fél 1 h-kor is a bánya egyik félre-eső zúgában üldögélve várta meg a műszak végét. — Sajnos nagyon szomorú esetek ezek és nem egyedülálló. Tanuljunk meg végre, hogy hazánk minden drága munkáskézre szüksége van. Csak a munkás két erős karja biztosíthatja számunkra a felemelkedést, a jólétet, szocialista hazánk gyors felépítését. Minden értelmiségitől, minden műszakitól jogosan elvárjuk az emberséges megértést az emberi munkájától. Válasz a bányász jó munkája lesz.

A RÉGI KOMLÓ...

Komló az Urbárium kiadása korában

(Folytatás)

Ez az elnyomorodási folyamat Vas és Zala megyékben 1765-ben újabb parasztzavargásokra adott okot, mely futólúzként átterjedt a szomszédos dunántúli megyékre is. A zavargások eredményeként feldúltak a zavaró jobbágysok sok vidéki kastélyt, nem egy helyen megverték az uraságok gazdatisztjeit.

Mindezekre a bécsi udvar is kénytelen volt felfigyelni. A bécsi udvar felismerte, hogy itt igen nagy tét forog kockán és sürgősen be kell avatkozni az ügyekbe, mégpedig oly formán, hogy meg kell fekezni a földesurak korlátlan kizsákmányolását, mert ez már erősen veszélyeztetett az országnak az uralkodóház által való kizsákmányolását. Az udvar a kérdést úgy gondolta megoldhatónak, hogy fellép a nemesség ellen, a nép eljött magát a jobbágyság védelmezőjének tünteti fel, ezáltal a magyar parasztságot kijátssza a nemesség ellen.

Ilyen megfontolások között látott napvilágot az előtűnik fekvő „Komló helységnek Urbárium”-a 1767-ben, mely részletesen szabályozza úgy a jobbágyságot, mint a földesuraság jogait, kötelességeit és megszabja a terheket.

Mielőtt az Urbárium tartalmát ismeretünk, úgy gondoljuk, célszerű volna említeni, hogy a komlói jobbágyságok mily terheket vi-

seltek ez időben. Hogy a dolog egyszerűbb legyen, az egész teljes jobbágy szolgáltatásait soroljuk fel, amely évente a következők-ből állott: Teljesített telente egy igásnapszámot, vagy ha igás állattal nem rendelkezett, helyette heti két nap gyalogrobotot. Egy évben tehát a robot vagy 52 igásnap-számból, vagy 104 gyalogrobotból állott. Földesúrnak évente egy forint füstpénzt a lakóháza után. Beszolgáltatta minden terményének egy tized részét és hozzá még kisebb apró-cseprő szolgáltatásokat is a földesúr udvarába, ennek neve volt a kölcsöd. Az egyháznak (papságnak) odaadta termése egy tized részét, ezt nevezték tizednek. — Ezen felül a nemes vármege megadóztatta külön házi adóval. — Még mindig nincs vége ennek a kinos felsorolásnak. Közmunkát kellett végeznie a község és a megye számára, meg kellett művelnie a javadalmi földeket, melyeket papjának iskolamesterének tartozott teljesíteni. — Midezeket egy-nyugodtan újabb 30-40 napi robotnak számíthatjuk.

Az Urbárium új helyzetet teremtett. Mindezek előt megszabta a jobbágytelkek negyságot. Nálunk Komlón egy egész teljes jobbágnak 24 hold szám-tó járt, „minden egyes hold szántóföld két pozsonyi mérőt számlálván” és ré 10 kaszálóra való „mivel esz-

tendőenként kétzer vagy kaszálhatók.” Ezt mai magyar nyelvre úgy fordíthatjuk le, hogy a földterület nagysága körülbelül 18 kataszteri hold, a ré pedig körülbelül három kataszteri holdnyi.

Szabályozta az Urbárium a jobbágy belső telkének, azaz házhelyének nagyságát is. Szószentint idézzük az Urbáriumot: „egy egész jobbágy házhelynek belső fundusa azaz ház helye, annak udvara, kertye oly nagy és tere halyt foglaljon ami némimemű két pozsonyi mérő mag alá kívántat...” Iha azt nagyobbak talának azt a külső birtoknál kell számításba venni, ha kisebb lenne, ugyan csak a külső földekben „kelletik helyre hozni”

Megtiltotta az Urbárium, hogy jobbágytelkeket a földesúr a majorsági földéhez csatolja. Pontosan körülírta a robot teljesítési kötelességét: azt 52 igás vagy 104 gyalogos nap számban maximálta. Pontosan körvonalazott minden jogot és kötelességet.

Ebben a kis írásban nincs terünk mindenre részletesen kitérni, csak annyit mondhatunk, hogy a jobbágy-ságunkon némit könnyített az Urbárium és nagyon sok idő múlva ébredt rá a magyar parasztság, hogy a „jóságos” királynő látszólagos védelme csak arra való, hogy az osztrák még jobban nyakára ülhesen az országnak.

Kutyánszky József
a komlói múzeum vezetője.

A kongresszusi hét egy napja Nagymányokon

Nagymányok bányászai még soha nem hoztak szégyent a Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozóira. Az év elejétől rendszeresen a terv túlteljesítő üzemek sorába tartoznak. Február egytől pedig büszke tulajdonosai a tröszt vándorzászlajának.

Nem kis dicsőség ez. És arra kell, s arra ösztökél is minden bányásztröszt, hogy a kongresszusi héten még nagyobb, még kiválóbb eredményekkel köszöntse a nagy napot. Május 24-ét. A történelmi dátumot pártunk, az egész dolgozó magyar nép életében. Ezért született meg bennük az az elhatározás, hogy a kongresszusi héten tovább növelik teljesítményüket és megtartják a tröszt üzemi közötti első helyüket.

— TÖBB ÉS JOBB SZENET adni a hazának. Ez a mi kötelességünk. Most kétszeresen ez:

Ezzel az elhatározással szállt le munkahelyére Bajer Henrik, a 8-as csapat fejlesztésének csapatvezető vájára. Ezzel kezdi munkáját ifj. Hauck Mihály ifjú vájár és rajta kívül még sokan Nagymányokon.

A lelkesedés a spontán kezdeményezések, megnyilatkozások megalozzák az eredményt. Hétfőn, május 17-én 110, kedden, május 18-an 120,4, szerdán, május 19-én 122 százalékos volt napi teljesítmény. Havi átlagban pedig 107 százalékkal továbbra is tartják az első helyet.

Amennyire meg van a kezdeményezés, a lelkesedés a szénfalon és egyéb munkahelyen dolgozóknak, úgy nincs meg a lelkesítő támogatás a vezetők egy részében.

A verseny nyilvánossága egyáltalán nem kielégítő. Nem élő és nem mozgósító. Nincs benne semmi ötlet. Jó lenne ha a mányokiak — különösen azok, akik a verseny értékelésével foglalkoznak — példát vennének a komlói egyre öleltesebb serkentő verseny nyilvánosságáról. Talán csak egyedül a párttitkár elvtárs az, aki valami keveset törődik a verseny nyilvánosságával. Szól a szakszervezeti elnöknek, szól a verseny értékelőnek. De csak szól és nem cselekszik. Hiba, hogy még nem tűzték napirendre és nem tárgyalták meg pártvezetőségi ülésen a szakszervezet munkáját, a verseny agitáció kérdését. Így feltehető — és a példák is azt mutatják — hogy a dolgozók szinte spontán, igen kevés támogatás mellett küzdenek a terv túlteljesítésért.

Legyen a dolgozók lelkes harca a tervért; serkentő és intó példa azok felé is, akik eddig vajmi keveset törődtek a munkaverseny értékelésével. A dolgozók népszerűsítésével. Nagymányok bányászai megérdemlik a népszerűsítést. Megérdemlik a lelkesítést.

Az új bányászt nevelni kell

Amikor a kisbaba az első önálló lépéseket megteszi, piciny keze tőle szokatlanul és erősen markolja a kezünket, hogy támaszt találjon s neki az oly ismeretlent, az olyan újat, a járást próbálja meg. Milyen órási elhatározás. Milyen nagy akaratú van abban a piciny testben, amikor tudatlanul bár, de elhatározza, hogy a maga lábán kezdje életének új szakaszát. Ugye kedves olvasó önnök is van ilyen emléke? Ön is tanította, segítette egy csöppségnek az első lépést megtenni.

Ilyen bátorlással, ilyen induló készsége van a bányába kerülő új dolgozóknak is. Hiszen tudja kedves olvasó, hogy nem kis bátorság, nem kis akaratú szükséges ahhoz, hogy valaki eljegyezze magát egész életére a föld mélyében folyó munkával. Az olyan ember előt, aki nem ismeri a bányát, olyannak tűnik a lenti munka, mint utazás az ismeretlenség birodalmába. Ezért kell minden új bányászt úgy fogadni, mint aki az első lépést teszi meg. Segítő kezet kell nyújtani. Türelemmel, meleg szeretettel vezetni, irányítani, hogy ami ma még kissé szorongató érzést ad neki, az a tudat holnap biztonságos legyen, vérvé váljon.

Minden szakmának meg van a vir tuskodása. Ezt nagyon jól tudjuk. De vajjon gondolunk-e arra, hogy a virtuszkodásnak azzal a fajtájával, amely felszentelésnek nevezünk, mennyire hátrálunkunk valakit, mennyire kedvét vesszük a bányától. Mit szól na Ön kedves olvasó, ha esetlálna a hat napot a bányában és utána az első dolgozó műszakon elküldené vá-

jára, a vékony beléledeszékának nevezett macerájért, s mivel nem tudná mi az a maceráj, vállára tennének egy négyméteres riglifat. Tudatlan-ságában elvinné, s amikor társai — nem rossz indulatú, — de gúnyos kacaját meghallaná? Ugye Ön sem tűr-né szó nélkül. Szégyelnie magát, hogy felnőtt létére ilyen gyerekes csíny-nyel szórakoznak önnel. Kérdezem öntől kedves olvasó eltudja-e kép-zelni, mit érzett az az új bányász, akit „piatnikulcsért” küldtek el és sinhajlított emeltek a hátára. És mit érezhetett az, aki az első percek iz-galmában nem tudta, hogy mi az a „csillekerékpumpa” és rohant egy másik csapathoz, nehogy a szállítási fennakadjon, mert nincs elég levegő a kerékben.

Bányásznak nem születik senki. Ezt a szakmát, inkább úgy mondom hivatást tanulni kell. Szívós, türel-mes, odaadó munkával. De szíves, szeretetteljes tanítással is kell fog-lalkozni az új bányással. Az új bá-nyász nem azért jött a bányába, hogy egy pár napot elcsátáljon, aztán otthagyon csapat-papot és tovább-menjen. Nem! Az új bányász dol-gozni jött. Szentet termélni. S nekünk minden egyes dolgozó kézre ége-tő szükségünk van.

Ezért szükséges, hogy minden egyes bányász, aki mellé új dolgozó kerül, úgy tekintse a mellé beosztottat, mint saját gyermekét, aki az első lépést teszi meg, hogy aztán mind bátrabban, mind magabiztosabban ha ladjon előre a kijelölt úton.

Csákvári József

Bírálatunk nyomában:

Egyetértünk Pohl elvtárs bírálatával

Elismerjük és megköszönjük Pohl Zoltán kereskedelmi társadalmi el-lenőr bírálatát, Papp Ferenc vállalatunk gondnoka a felhívást köve-tően nem gondoskodott arról, hogy a kérdéses mérlegeket a bolt vezetője azonnal vonja ki a forgalomból. Csak kévsé tett olyan intézkedést, hogy helyettük jó mérlegeket szál-lítson. Amint ezt a kérdést szemé-lyesen is megvizsgáltuk, a rossznak vett mérlegek javításra nem szorul-nak, csak éppen beállításra. Mivel a bolt dolgozói erre nem képesek, neki kellett volna azokat beállítani, a vállalat vezetősége pedig elmu-lasztotta ennek megtörténtét ellen-őrizni.

A HÉT DARAB VASSULY ügyét is most a bírálat során megvizsgál-tuk, és megállapítottuk, hogy a bolt-ban lévő valamennyi vassuly hitele-sítve volt, csak a rendeltetéstől sok-szor eltérő használat miatt (azokkal való szögelés stb.) a mérleghitelesít-ő által beütött bélyegző számai nem voltak világosan kivehetők. Fel-ülvizsgálás és hitelesítés céljából azokat is azonnal kivontuk a forga-lomból és az Állami Mérleghitelesít-tőhöz szállítottuk.

A kiszolgáló személyzet által el-tört fali mosdókagyló helyett huza-

mosabb ideig másikat beszerezni nem tudtunk, ez azonban nem gá-tolta volna a dolgozókat a tisztál-tásokban, mivel a boltban egy más-ik kagyló is van, abban az esetben ha Kenderföldön víz is volna. A kö-zeli napokban azonban már sikerült mosdókagylót kapni, melynek a beszerelése a mai napon meg is tör-tént, most már arra kérjük az ille-teléseket, hogy vizet is adjanak Kenderföldre.

A köpeny mosását illetően is ig-a za van Pohl elvtársnak, mert nem megengedhető az, hogy az élelmi-szer szakmában a dolgozók piszkos köpenyben szolgáljanak ki. Nem el-fogadható a boltvezetőnek azon si-ránkozása, hogy kevés a szappan, mert nemcsak szappannal lehet mos-ni és nemcsak szappan van biztosít-va, hanem mosópor is. Hogy a dol-gozók tiszta köpenyben jelenhesse-nek meg munkahelyükön arra mód van, mert minden dolgozónak két köpenye van.

A BÍRÁLAT NYOMÁN fokozot-tabb mértékben fogjuk ellenőrizni a vállalat egyes dolgozóit, illetve bolt-vezetőinek munkáját.

Benke János
A Komlói Kisker. Váll. igazgatója.

